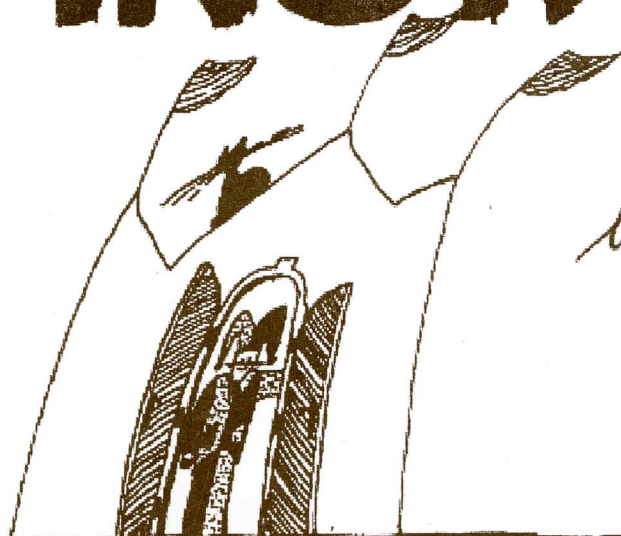

divadelní HROMADA

*upravodaj
samotářských
divadelníků,
loučkářů a recitátorů
ve výhodných Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta*

XLIII.

jaro

2005

**„Slovo,
které vychází z čistého srdce,
není nikdy zbytečné“**

Mahátma Ghándí

1837 - 1900 = XLIII/05 str. 1 - 64 jaro

4 VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

- Závěr divadelní sezóny 2004 - cenění
- 5 Výroční zpráva předsedy VSVD
- 11 A nakonec slavnostně..., Pozdrav..., „Voni přijeli“
- 12 Koho ozdobíme Zlatým Tylem v roce 2005
- 14 Různé

17 IMPULSY Z IMPULSU / bylo a bude...

- Pohárek SČDO
- 19 Wolkrův Prostějov
- 20 Červený Kostelec 05
- 25 Audimafor
- 31 Regionální loutkářská přehlídka
- 36 Dětská scéna
- 39 Miletinské divadelní jaro
- 44 Krajská přehlídka dětských recitátorů
- 45 BUDE - Dílna Sergeje Fedotova - Jiráskův Hronov 05

46 PRKNA PRAŠTĚLA, PRAŠTÍ A PRAŠTĚT BUDOU

- Modrý kocour
- 48 Krajská postupová přehlídka DOS Jizerské oblasti
- 49 WP + Krajská postupová přehlídka DOS Zlom vaz!
- 51 Tyjáter na trati 2005
- 52 Turnovský drahokam
- 54 Sněhový Brněnec
- 57 Dětská scéna Pardubického kraje, Krajská přehlídka dětských recitátorů Pardubického kraje
- 58 Dospělí (pro radost) dětem
- 59 TDS - Alenka v zemi za zdí, Co nového v Libici n/Cidlinou
- 60 Jak jsem si užila Putování s plaváčkem
- 61 PRKNA PRAŠTĚT BUDOU - Jaroměřské divadlení, Připravujeme desátý ročník Štronza
- 62 Na návrh Občanského sdružení divadelních ochotníků... budou Zlatým Tylem v roce 2005 oceněni

Uzávěrka příštího čísla:
30. června 2005

Příspěvky a foto prosíme zasílat
na adresu:

IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové
e-mail:
gregarova@vsvd.cz
nebo
impulshk.gregarova@tiscali.cz
<http://www.vsvd.cz>

HROMADA č. XLIII/2005
JARO

Vydává:
Středisko amatérské kultury IMPULS,
Okružní 1130,
500 03 Hradec Králové
Telefon: 495 582 622
Tel./fax: 495 546 560
ve spolupráci
s Volným sdružením
východočeských divadelníků

Vychází 3x ročně

REDAKCE:
Alexandr Gregar (chefredacteur),
Josef Tejkl, Mirka Císařová,
Alena Exnarová, Karla Dörrová,
Jan Merta, Břetislav Lelek,
Naďa Gregarová

GRAFICKÁ ÚPRAVA:
Mario Alfieri

TISK:
GRANTIS Ústí nad Orlicí

Registrováno na
MK ČR E 11424

Vychází za finančního přispění
MK ČR

Neprodejné!
Náklad 370 ks
Neprošlo jazykovou úpravou!

úvodník

Příliš dlouhé jaro

Tak jsme zas o jednu Hromadu starší. Je jaro 2005 a před námi spousta stran nového čtení o divadelním dění – „čtení o dění“, jak se to rýmuje... Únorová valná Hromada VSVD, jako první nevolební dějinách, mě znovu uvrhla do předsedování našemu spolku – jakoby mimochodem – neb dvanáctiměsíční volební období se zdálo členům krátké na to, aby se musely strážce střídat.

Je to zvláštní, ve stranické politice pořád volají po předčasných volbách, lid divadelní se voleb odříká – no, asi proto, že pro samo divadelnění není na politikaření čas, opět krásný rým! A ani chuť, buď jak buď. Přesto se i v našich kruzích bez politiky neobejdeme. – Loni na Hronově to došlo tak daleko, že se, pohříchu u kolegů z SČDO, zrodila myšlenka sdružit nějakým způsobem všechna divadelní sdružení. Je jich totiž na mapě českých neziskových organizací tolik, že určitý způsob spolupráce a koordinace a na novém legislativním základě už je na spadnutí. Jak jinak, chopili jsme se této výzvy, a na půdě VSVD připravili jakousi osnovu – a pokud se všichni shodneme (rada VSVD se s SČDO shodla při jednání v pražském Národním domě na Vinohradech) mohlo by „koordinační sdružení“ s názvem THALIA spatřit světlo světa již na letošním Jiráskově Hronovu. Připomínáme, že sdružení budou mít svou vlastní suverenitu, právní subjektivitu, své členstvo a své stanovy, ale navíc formou dobrovolného „sdružení sdružení“, budou v řadě případů jednat a vystupovat společně, nakonec Zlatí Tylové už něco načaly...

Tato jarní Hromada je o spoustě přehlídek, které korunovaly celoroční úsilí divadelních souborů. Upočítali jsme nejméně dvě stě divadelních premiér na půdě našich krajů za uplynulou sezónu – je to málo nebo dost? V každém případě pozhnaně, že na to ani naše Divadelní hromada nestačí. Loni jsme museli vydat i „předjarní“ číslo, letos, že prý to zvládneme, ale nezvládli jsme. Toto číslo tedy zahrnuje snad jen tři čtyři rubriky, v našem redakčním počítači je tedy k letnímu vydání už teď nával. A proto se o spoustě zajímavých počínů dozvíte až v červencovém letním vydání. Např. že červenokostelecký soubor chystá velké oslavy, že bude spousta dalších výročí, jubilatům popřejeme, taky byly přehlídky mimo hlavní proud...

Mezi čestné členy našeho sdružení jsme pozvali další osobnosti divadla. Maria Alfieriho, který svým neopakovatelným výtvarným rukopisem poznamenal tento náš bulletin už od jeho skromných počátků, prof. Františka Laurina, který se sžil s východočeskými divadelními přehlídkami a který spolu s prof. Císařem dává šmrnc a šťávu rozborům představení, neocenitelnou kritickou práci, jakou amatéři nikde jinde neuslyší a ani si o sobě nepřečtou. A konečně i ministra kultury, Pavla Dostála, což byla možná troufalost, ale ministr neministr. Pavel Dostál nezhrdl, čestné členství přijal s humorem, jaký je mu vlastní, dokonce si považoval, že může využívat slevy do východočeských divadel... Konečně, taky už myslí na penzi, ale zatím mu přejme, aby ještě dlouho a zdráv ministroval.

Penze, to je v tom dlouhém jaru další téma – potkala i chefredactura tohoto listu. Ano, přátelé, od 1. dubna jsem se stal penzistou – a nebyl to apríl, oficiálně to sděluji. Konečně práce je tolik, že na ní musí být čas. A proto nejsem důchodce a neposílejte mi papuče. Jsem volná noha a mám chuť ještě nějakou chvíli páchat cosi v amatérském divadle, na což se, kromě lyžování, turistiky a různého psaní a učení, těším jak za mlada.

Jaro tedy vůbec nebylo krátké. Zimomřivě sice uteklo jako voda – mnohé naše soubory teď sklízí zimní úrodu. Ty úspěšné na regionálních přehlídkách nyní cestují do Poděbrad, do Třebíče, do Písku, do Náchoda i Prostějova. Na stole se navršilo na osmdesát přihlášek do Open Air programu, který už po šesté produkuje VSVD pro královéhradecký divadelní festival. A to je vždy neklamnou známkou, že vypukne léto.

Kéž by jeho způsob nebyl nešťastným, jak je v jiných souvislostech označil mistr plavčí Důra, nevyňav z úst hořící doutník, plavě se deštěm bičovanou řekou Orší...

Opalujte se s mírou, Váš Saša Gregar

D I V A D E L N Í

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

Foto v této rubrice:
Michal Drtina

Do uzávěrky XLIII. Hromady
přišly na účet VSVD další příspěvky.

Děkujeme.

okres Hradec Králové:

DS KLICPERA Chlumec n/C., DS SYMPOSION Třebechovice p/O., Vladimír BEŇO, Romana HLUBUČKOVÁ, Antonín FENDRYCH, Zdeněk VRÁGA, Alena EXNAROVÁ, Břetislav LELEK, Karel HORÁK

okres Havlíčkův Brod:

František ŠTIBOR, Marta HERMANOVÁ, Lída HONZOVÁ

okres Chrudim:

DS HEŘMAN Heřmanův Městec, Jaroslav JOSEF, Vlasta KYSELOVÁ

okres Jičín:

okres Náchod:

Dagmar ŽIDOVÁ, Ondřej PUMR, DS MěKS Červený Kostelec, Karla DÖRROVÁ,

okres Pardubice:

Martina DAŠKOVÁ, Josef KORÁB, Libuše STRAKOVÁ

okr. Rychnov nad Kněžnou:

DS ZDOBNÍČAN Vamberk, Jan KRÁČMER, Ivana KUČEROVÁ

okres Semily:

Hana MOCKOVÁ, Kulturní centrum Turnov, Petr ZÁRUBA, Petr HAKEN, Jiří POŠEPNÝ, Miloslav SÚVA

okres Svitavy:

Ivan SVOBODA, DS Brněnec, Karel a Blanka ŠEFRNOVI, Anna PŘIKRYLOVÁ

okres Trutnov:

Martin TEPLÝ, Václav VONDRUŠKA, Petr LANTA, Ivo FARSKÝ, Jaromír BEIER, Pavel ŠVORČÍK, Milena JANEČKOVÁ

okres Ústí nad Orlicí:

Irena TRUHLÁŘOVÁ, Eva SYCHROVÁ, DS DOVEDOVÉ Sloupnice, Olga STRNADOVÁ, Klub na Střelnici Králíky, OSDO Ústí nad Orlicí, DS VICENA Ústí nad Orlicí, Petr HÁJEK, Jiří VENCL

Naši další členové:

Mirka CÍSAŘOVÁ, Jaromír VOSECKÝ, Marie BOKOVÁ

Adresář odběratelů Hromady a členů VSVD je aktualizován a je celý zaveden do počítače. Jakékoliv případné nesrovnalosti nám hlase na naši adresu do Impulsu. Další zájemce o předplatné Hromady nebo o členství ve VSVD samozřejmě velice vítáme.

Valná hromada VSVD na svém zasedání 10. února 2001 stanovila vyšší ročního příspěvku:

- roční příspěvek pro fyzickou osobu se stanoví minimálně ve výši 150,- Kč,
- snižený (důchodci a studenti) minimálně ve výši 100,- Kč
- roční příspěvek právnické osoby se stanoví ve výši minimálně 600,- Kč
- nečlenové, zájemci o Hromadu platí 200,- Kč/rok (3 čísla včetně poštovného)

VSVD, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

bankovní spojení:

Česká spořitelna a.s. Hradec Králové

1085997309/0800

ZÁVĚR DIVADELNÍ SEZÓNY 2004 CENĚNÍ

Divadelní sezónu 2004 jsme tradičně uzavřeli slavnostním setkáním, spojeným s předáním ocenění, udělených porotami divadelních přehlídek, pořádaných SAK Impuls, VSVD a jejich místními spolupořadatelé. Nejprve trochu čísel: V šesti postupových přehlídkách se hrálo 83 představení či výstupů, v regionálním kole O POHÁREK SČDO - soutěž monologů, dialogů a individuálních výstupů s loutkou bylo 13 výstupů (4 ocenění), na AUDIMAFORU aneb Kosteckém kostlivci 13 představení (10 ocenění), v ČERVENÉM KOSTELCI na východočeské přehlídce amatérského činoherního divadla se hrálo 11 představení (22 ocenění), na Regionální loutkářské přehlídce 21 představení (13 ocenění), na regionální přehlídce dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů Dětská scéna 17 představení (5 ocenění), na východočeské přehlídce venkovských divadelních souborů MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO 8 představení (22 ocenění). Celkem poroty tedy navrhly 76 ocenění. Ty již tradičně vymyslel a vyrobil výtvarník SAK Impuls Mário Alfieri a doplnil je drobnou keramikou z dílny Darji Čejkové.

Žádný diplom ani čestné uznání nedostali místní pořadatelé, ale všichni by si ho zasloužili. Za pohostinství, přátelství, obětavost, trpělivost, toleranci. Zvláště trpělivost a tolerance Václava Uhlíře v Kostelci nad Orlicí, pokoušená divadelníky na jevišti ohněm i vodou, je obdivuhodná. To, že všechny naše přehlídky mají skvěle vybudované zázemí, mě těší a uklidňuje.

Karel Šefrna přebírá ocenění z rukou prof. Císaře

Slavnostní setkání opět doplnila výstava divadelních fotografií Jany Portykové a Michala Drtiny. Zahájili jsme ho uvítacím přípitkem a divadelním představením DS Čtyřlístek "Prča Production" Frýdek Místek "Impérium vrací uhlo".

Karel Šefrna křtí CD Jana Dvořáka

Slavnostní akt předávání provázal svými písněmi SexTet Divadla Jesličky. Na závěr jsme pokřtili zbrusu nové CD pořadu Jana Dvořáka "Když jsem vandroval, muzika hrála aneb Putování životem s písničkou" a potěšili se některými z tohoto alba v hudebně divadelním nastudování Jiřího Vyšehlička a Jolanky Brannyové, Evy a Pavla Černíkových, Jany Portykové a Moniky Janákové.

Bylo to příjemné a milé lidské a divadelní setkání. A už si můžete rezervovat termín letošní - v sobotu 26. listopadu, opět v Hradci Králové, v Divadle Jesličky.

-ng-

RADA VSVD SE SEŠLA 5. ÚNORA 2005

v počtu jedenácti členů
především k přípravě valné hromady.

Vedle toho se zabývala:

- zastoupení VSVD ve Festivalovém výboru JH. Předseda VSVD A. Gregar informoval Radu VSVD o svém úmyslu rezignovat na zastupování VSVD ve Festivalovém výboru JH z důvodů pracovní zaneprázdněnosti. Rada vyjádřila souhlas a jednomyslným hlasováním do tohoto orgánu nominovala svého člena Jiřího Pošepného - DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou.
- informace o finančních prostředcích na rok 2005. Na činnost VSVD a akce pořádané ve spolupráci s dalšími občanskými sdružením a SAK Impuls Hradec Králové jsme zažádali o finanční prostředky ve výši 807 tisíc. Podařilo se nám získat finanční prostředky ve výši 798 tis.

VALNÁ HROMADA VOLNÉHO SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

se sešla v soboru 26. února 2005 v Divadle Jesličky. Hosty byli předseda SČDO PhDr. Jaroslav Vyčichlo s chotí, Štěpán Filčík z ARTA-MA Praha, paní Hanka Cihlová z partnerského Střediska kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích a ředitelka SAK Impuls Hradec Králové Mgr. Jarmila Šlaisová.

Účast: 39 individuálních členů a 7 zástupců kolektivních členů

Po zahájení předsedou VSVD, Sašou Gregarem, byly splněny úvodní formality, valná hromada schválila program svého jednání a členy komise mandátové (Jaroslav Josef, Pavel Labík, Marta Hermannová) a návrhové (Petr Hájek, Miloslav Hýbner a Karla Dörrová).

VÝROČNÍ ZPRÁVA PŘEDSEDY VSVD

Ruku na srdce, přátelé, stárneme. Avšak jako víno. Jako víno, které se dobře ošetřuje, když se pokorně otáčí hrdlem, jen mírně nahoru vztyčeným. Neb cokoliv dobře děláme, nutno dělat bez domýšlivosti.

Před deseti lety jsme na titulu Hromady uvedli citát

Roberta Fulghuma: „Žijeme ve světě, kde se považuje za velký pokrok, když jsou obchody otevřené 24 hodin denně, sedm dní v týdnu, a známkou podnikavosti je práce o víkendech. Jestli však nemáme čas žít svůj život pořádně a hned napoprvé, tak kdy budeme mít čas odžít ho ještě jednou?“ - konec citátu.

V roce 1995 by nás nenapadlo chodit do Hypermarketu o třetí ráno kupovat vysavač nebo olej na smažení. Ani ochotnické divadlo v té době nenabralo ještě dech. Dnes nám spousta věcí připadá normální, i ty noční nákupy i naše práce divadelní, taky o víkendech a po nocích. Tím chci říct, že jak žijeme, i tím našim milovaným divadlem, je našim vlastním rozhodnutím - žít život tak, jak chceme a bez možnosti odžít ho ještě jednou.

Tato valná hromada je trochu jiná než ty předešlé. Na rozdíl od politických stran, se však dnes nebudeme ucházet o volební přízeň ani volat po předčasných volbách a proto letos poprvé nebudeme volit vůbec. Klidně necháme naši radu vládnout ještě další rok. Konečně, nehrozí nebezpečí, že by členové rady si za své funkční přebendy kupovali barák na Barrandově.

Současná Rada VSVD má mandát do příštího února, za sebou první volební rok. Loni se sešla až 7. srpna, dřív totiž radní nemohli - žili, jak jinak, divadlem, skoro každý „radní“ měl premiéry či přehlídkové povinnosti, což ukazuje, že žádný z nich není koženým bafuňářem. Teprve v srpnu tedy potvrdila ve funkcích předsedu Alexandra Gregara a místopředsedu Josefa Tejkla, tajemnici (jednatele) Nadu Gregarovou. A po odstoupení Karličky Dörrové z funkce pokladníka pak Břetu Lelka jako finančního ministra. Do stanov proto navrhujeme dodat

větu: *Do prvního zasedání rady řídí činnost VSVD pověřený člen rady.*

Uplynulý rok utekl pro mnohé v pěkném tempu. Divadelní Hromada v roce 2004 vyšla dokonce čtyřikrát. O životě VSVD a o divadelním dění jsme referovali na celkem 232 stranách. Hromada č. 40 – jaro 2004 obsahuje v rubrice Impulsy z Impulsu rozsáhlou dokumentaci všech našich přehlídek a v rubrice Prkna praštěla se snažíme přinášet kompletní zpravodajství i z přehlídek, jejichž pořadatelem není SAK Impuls a VSVD. Občas sice vážně dodávání podkladů a Nad'a pak musí dělat i nemožné. Píšeme o východočeších tam a tam, taky vycházela Císařova almárka, hezký čtení. Však nám na Hromadu loni přispěl Český literární fond, letos už ne, prý jsme dospěli... Taky jsme začali psát kriticky – třeba k Pohárku monologů a dialogů, k jeho organizaci a technickému zázemí, k Dětské scéně, k Jiráskovu Hronovu. Součástí podzimního vydání byla samostatná příloha s Regionálním a celostátním kalendářem akcí, vyhlášení našich soutěží a přehlídek slovesných oborů na rok 2005. O Hromadu je velký zájem, musíme ji na vyžádání posílat do knihoven, do Divadelního ústavu...

Na návrh Rady VSVD byly předány Zlatí Tylové Lídě Honzové, Bedřichu Beranovi, Miroslavu Houšťkovi a Cena MK ČR panu prof. Císařovi. A přehlídky, které organizujeme s Impulsem, dopadly výtečně, pochvalme se. Zájem o Červený Kostelec a Miletín byl ještě větší než kdykoliv a převyšoval kapacitu. Jak se s tím vyrovnat? I k tomu vám dnes předložíme určitý návrh.

K 1. červenci 2005 končí platnost členských průka-

zů, mají jen tříletou inkubační dobu. Provedeme tak revizi členské základny a pravidelně platícím členům bude členství prodlouženo automaticky. Ostatní oslovíme písemně, členství bude prodlouženo po doplacení dlužných členských příspěvků, případně nebude obnoveno. Stanovy říkají cosi o právech, ale také o povinnostech členů, za něž jsou různé výhody - poskytování Hromady, která stojí nějaké peníze, slevy do divadel. A náš členský příspěvek není o moc dražší než jedna vstupenka do multikina nebo lepší oběd v podřadnější restauraci... Nové průkazy zašleme společně s letním číslem Hromady. Budou jiné barvy, místo rodného čísla si doplníte datum narození a místo data vystavení uvedeme datum platnosti. O nových členských průkazech budeme informovat divadla, se kterými má VSVD smlouvu o poskytnutí slev.

Na loňském Hronově jsme spolu s SČDO začali uvažovat o ustavení koordinačního sdružení českých amatérských divadelních organizací s celorepublikovou působností. Doba si to vyžádala sama, demokracie musí být životem v řádu. Rada VSVD vyslovila tomuto záměru podporu a dnes Vám předložíme náš koncept.

Rada také otevřela diskusi k udělování Zlatého odznaku JKT - ocenění nabylo na vážnosti a proto se domníváme, že by nebylo od věci zpřesnit kritéria pro udělování, aby nedošlo k jeho devalvací. Rada VSVD své návrhy doporučí partnerům.

S důležitým návrhem přišla i Mirka Císařová, která se pravidelně účastní celostátních přehlídek činoherního divadla. Upozornila, že VSVD nepodniká při těchto příležitostech nic pro svou propagaci. Předseda VSVD ve spolupráci s tajemnicí připraví propagační leták VSVD a mobilní panel propagující VSVD, který na přehlídky budeme vozit. A s dalším výtečným námětem přispěl Ruda Faltejsek, který by chtěl zpřístupnit databáze divadelních textů s nimiž disponují naše soubory. Víme jak složité je shánět starší texty divadelních her. Ale jen v našem regionu existují dokonce dvě knihovny divadelních textů - na Impulsu v Hradci Králové a v Klubcentru v Ústí nad Orlicí, databáze obou má k dispozici Nad'a Gregarová. Divadelní soubory disponují také poměrně značnými sbírkami, i v Muzeu loutkářských kultur u paní ředitelky Exnarové se něco najde, a tak by nebylo nemožné na každém takovém místě vytvořit excelový seznam, zaslat jej na Impuls, a tam by byla společná databáze dostupná na našich webových stránkách.

V uplynulém roce došlo i na netradiční prezentace amatérského divadla. Divadlo Jesličky vydalo 4CD Když jsem vandrovat, muzika hrála - záznam čtyř večerů vyprávění Jana Dvořáka uvedených v Jesličkách, světlo světa spatřilo i studiová nahrávka písniček a scén z jesličkové inscenace Žebrácké opery z roku 1997.

Ale pořád kroužíme kolem toho hlavního, totiž kolem života ochotnických souborů, který se v našem obhlédání projevuje ponejvíce na divadelních přehlídkách.

V roce 2004 se jich uskutečnilo devět. Z nich šest bylo postupových v celostátním systému. Na všech do-

hromady uvedeno 83 představení a dá se předpokládat, že v našem regionu vzniklo minimálně třikrát tolik inscenací, určitě více než dvě stě, což by stálo za komplexní sledování, na něž ale, pokud se soubory samy neozvou, nemáme sílu.

Na inspirativních přehlídkách se hrálo dalších 95 představení, ovšem tento počet výrazně ovlivňuje 82 představení uvedených v Open Air Programu při královéhradeckém divadelním festivalu, který je v produkci VSVD, tedy s personálním zajištěním Nadi a Saši Gregarových, Jany Portykové a dalších spolupracovníků z Impulsu i odjinud. Open Air Program jsme loni pořádali již po páté a našemu sdružení dělá velmi dobré renomé, konečně počet uvedených představení už převýšil program oficiální... Proběhly také dvě přehlídky k nimž jsme se připojili - přehlídka dětských recitátorů s 68 účastníky krajského kola - 421 dětí soutěžilo v pěti okresních kolech a na přehlídce uměleckého přednesu mládeže bylo 30 recitátorů.

Letos se nemůžeme příliš prstít nějakými bombovými úspěchy. Je však třeba zmínit Jiráskův Hronov s účastí Černých šviháků z Kostelce nad Orlicí (Solné sloupy), Divadla (tentokrát) rajče z Městečko Trnávka s Jiřím Jelínkem a spol. s inscenací Ani Anička, ale Alenka, Ztracený chlapi Emy Zámečnickové z Divadla Jesličky, Vánoce u Ivanovových českořebovského Triaria a Tlupatlapu ze Svitavy s Pastýrkou putující k dubnu. Vše v provedení našich členských souborů, z našich regionálních přehlídek. Ve Vysokém nad Jizerou si vedly dobře Treperendy souboru Symposion i Dvojí hra domácího souboru. Divadelní soubor z Brněnce se dokonce dostal do výběru do programu JH 2005.

Jako vždy byly regionální přehlídky pěkný maratón. 10. ledna 2004 ho otevřel POHÁREK SČDO V JESLIČKÁCH, ze 13 vystoupení získaly nominace dva sólové výstupy z Divadla Jesličky a dialog souboru (a)Maťák z Pardubic. Krajská přehlídka mladého a netradičního divadla a divadel poezie AUDIMAFOR 04 V KOSTELCI NAD ORLICÍ uvedla ve dnech 19. - 21. března 2004 celkem 13 představení, porota nominovala na Šrámkův Písek Divadelní soubor DNO Hradec Králové a doporučila další tři představení. Na Wolkerův Prostějov nominovala soubor ZUŠ Trutnov a doporučila dvě představení, která mají zázemí v občanském sdružení Pro Náchod. Na Náchodskou prima sezónu nominovala Divadelní soubor Jesličky a doporučila také dvě další představení. KRAJSKÁ ČINOHERNÍ PŘEHLÍDKA V ČERVENÉM KOSTELCI, tradičně koncem března, uvedla 11 představení. Lektorský sbor nominoval Solný Sloup Černých šviháků z Kostelce nad Orlicí a doporučil další dvě představení do Třebíče, resp. do Poděbrad. A domácí soubor taky nezklamal, byl opět výborným hostitelem, perfektně fungovalo organizační zázemí a bar s proslulými věnečky, které divadelníkům nabídl již po sedmé!

REGIONÁLNÍ LOUTKÁŘSKOU PŘEHLÍDKU nám prý závidí i ta Chrudimská, národní... O vikendu

D I V A D E L N Í

počátkem dubna 2004 se v Jesličkách hrálo 21 představení, dvě byly nesoutěžní, dalších 5 představení dětských loutkářských souborů z kapacitních důvodů bylo zařazeno do programu regionální přehlídky Dětská scéna. Lektorský sbor doporučil na Loutkářskou Chrudim celkem 8 představení, ty pak tvořily skoro třetinu Loutkářské Chrudimi. Přehlídka byla společná pro Královéhradecký a Pardubický kraj a prof. Jan Císař, který po dlouhé době mezi loutkáři lektorům předsedal, prohlásil, že byl překvapen šíří, rozmanitostí a především tvůrčím potenciálem amatérského loutkového divadla v našich krajích.

Užili jsme si i na PŘEHLÍDCE VENKOVSKÝCH SOUBORŮ V MILETÍNĚ. Od 7. do 8. května se hrálo v Sousedském domě 8 představení. Polovina z nich přesáhla běžný průměr produkce venkovských souborů, do Vysokého nad Jizerou nominován DS Symposion Třebachovice s inscenací Treperendy, další tři představení doporučený. V rámci přehlídky jsme uspořádali praktickou dílnu na téma „Co je to jevištní situace“. Myšlenka na uspořádání vznikla v Miletíně o rok dříve, kdy velkou většinu inscenací postihla „absence dramatických situací“. Dílna se setkala s nesmírným zájmem – zúčastnilo se jí přes čtyřicet divadelníků a všichni byli za režiséry nebo herce: za tři hodiny, povzbuzování prof. Císařem a A. Gregarem, nazkoušeli půl stránky z Našich furiantů.

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ byla po čtyři dubnové dny opět v Jesličkách, na těchto zasvěcujících prknech. O postup na trutnovskou Dětskou scénu soutěžilo 68 recitátorů – postoupili z pěti okresních kol: z Hradce Králové (108 recitátorů), z Jičína (66), z Náchoda (112), z Rychnova nad Kněžnou (54) a z Trutnova (81), tedy ze 421 recitátorů. Jako pořadatel krajského kola se snažíme úzce spolupracovat s pořadatelem okresních kol a snažíme se jim být nápomocni při sestavování porot, do všech okresních kol vysíláme našeho zástupce.

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH DIVADELNÍCH A LOUTKÁŘSKÝCH A RECITAČNÍCH SOUBORŮ, opět v Jesličkách ve dnech 15. - 16. dubna 2004 vybírala z 16 představení, tedy ze 170 přítomných dětských divadelníků. Na Dětskou scénu byl nominován soubor „Uzel“ ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, další čtyři porota doporučila. Většina představení však patřila k průměrným, některá dokonce k podprůměrným produkcím. A tak jsme založili Klub dětského divadla.

PŘEHLÍDKY UMĚLECKÉHO PŘEDNESU – MLADÝCH SÓLISTŮ v ZUŠ Trutnov ve dnech 12. a 13. března 2004 se zúčastnilo 30 recitátorů a do celostátní přehlídky lektorský sbor nominoval šest recitátorů, všechny z Divadla Jesličky. Přehlídka byla i dílnou a tento počín často bezradným začátečníkům prospěl – pro rok 2005 vzrostl počet přihlášek na 50 zájemců. Kdybychom měli spočítat kolik lidí, od dětí, mládeže až po starce v mém věku se na přehlídkách potkalo, asi by se zavařila kalkulačka...

A konečně OPEN AIR PROGRAM při Divadle ev-

ropských regionů v Hradci Králové, kterým se uzavřelo první pololetí. Ve dnech 21. - 30. června jsme tu uvedli na venkovních scénách historického města celkem 82 představení souborů nejen amatérských a nejen z české republiky, poprvé v hojném počtu i z ciziny - ze Slovenska, s Holandska, z Německa, na představení přišlo na 12 tisíc diváků a VSVD bodovalo i v odborném tisku. Taky tam měl předpremiéru námi zaštitěný projekt Poutníka z labyrintu na němž se sešli členové Divadla Jesličky a Smíšeného pěveckého sboru Jitro – premiéra pak byla v srpnu, v lapidáriu na Kuksu při barokním festivalu.

V druhém pololetí pak už byly jen dvě přehlídky, od 31.10. do 30. 11. jubilejní 30. ročník LOUTKÁŘSKÉ PŘEHLÍDKY O CENU MATĚJE KOPECKÉHO v Libčanech, přehlídka určená souborům, které se věnují tvorbě pro děti. Po čtyři nedělní odpoledne se představilo šest loutkářských souborů v sedmi představeních. Velký zájem místního dětského publika, všechna představení zhlédli pověřeni členové Rady VSVD a odborní spolupracovníci, do hodnocení se zapojila i dětská porota. Cenou Matěje Kopeckého poctila inscenaci Klubu loutkářů v Úpici. A konečně ŠTRONZO V MORAVSKÉ TŘEBOVÉ - má podtitul Zemská přehlídka jednoaktových her a divadla jednoho herce. První listopadový víkend tu hrálo 6 souborů. Posláním přehlídky je podpořit uvádění jednoaktových her a všichni si tam užijí báječných uzených vepřových hodů, prof. Jan Císař rád libovější.

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ DIVADELNÍKŮ uzavřelo v sobotu 27. listopadu loňskou sezónu. Opět tady, v Divadle Jesličky, na naší základně a mateřské letadlové lodi, které volám Na zdar! Za účasti stovky našich členů a příznivců bylo předáno 70 individuálních ocenění za výkony ve všech výše zmiňovaných přehlídkách.

A také jsme se vzdělávali - seminář DIVADLO VE ŠKOLE po pět víkendů navštěvovalo 16 frekventantů, kteří prošli celým procesem vzniku divadelní inscenace a nakonec opravdu vzniklo krátké představení. V době konání Jiráskova Hronova se už posedmé konala hronovská "OFF- DÍLNA" SERGEJE FEDOTOVA. Letos lektor bohužel do Hronova nedorazil, ale Karla Dörrová se nedala a vedení semináře svěřila zkušeným Fedotovovým žákům a profesionálním ostravským hercům, Janu Hájkovi a Michalu Čapkovi.

25. září zahájil činnost KLUB DĚTSKÉHO DIVADLA pro vedoucí dětských divadelních a loutkářských souborů a pedagogy literárně dramatických oborů ZUŠ. Stal se poradenským a konzultačním střediskem, pravidelně, cca jednou za 6 týdnů se schází kolem patnácti účastníků.

Uspořádali jsme také DÍLNU PRO REŽISÉRY A OSVĚTLOVAČE v Divadle J. K. Tyla v Červeném Kostelci. O víkendu 15. - 17. října Pavel Hurých ze souboru Klapý na ní zasvěcoval do tajů tohoto řemesla 17 účastníků. Chystali jsme seminář o divadelní fotografii, ale nebyl zájem. Pro dva přihlášené by to byl luxus.

K členské základně - měli bychom posilovat své řady, což je úkol pro všechny. Neb v organizaci je síla a kdo chvíli stál, už stojí opodál, a granty mezi prsty utíkají... Dnes je nás spolu s kolektivními členy, kteří vydají za tři řádné, více než 200, ale za chvíli nás může být víc než členů Unie svobody. Proto se chceme pustit do propagace VSVD, do dalšího zkvalitňování webových stránek.

A taky jsme dobře hospodařili. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se zasloužili, že naše příjmy dosáhly téměř 600 tisíc korun, do nového roku jsme šli s kladným hospodářským výsledkem a na kontě že máme disponibilních 200 tisíc, přestože jsme 585 tisíc utratili. Těší mě, že jsme schopni zajistit tolik grantových zdrojů, z nichž můžeme naši činnost financovat. A zcela průhledně.

Chtěl bych poděkovat, možná tradičně, ale slovíček "prosím" a "děkuji" není nikdy dost, našemu vzácnému podporovateli, Krajskému úřadu a jeho Středisku amatérské kultury Impuls v Hradci Králové, který nám i jiným amatérským sdružením je jakousi střechou nad hlavou. Takovou, po níž v jiných krajích touží, ale bez ohledu na pozitivní příklad a volání ministerstva kultury o ni tamní politici nestojí. Naši, díky bohu, deklarují, že ano. A věřme, že to i budoucím politickým reprezentacím vydrží.

Může nás hrát pocit, že děláme dobré věci, ať je děláme pro sebe či pro obce, v nichž žijeme. Všichni amatérští herci, režiséři, výtvarníci, muzikanti či technici dělají tyhle věci proto, že v amatérském divadle nalézají to NEJLEPŠÍ, co jim život může poskytnout. Proč by to jinak dělali, když si tím nedobývají na chléb svůj vezdejší?

A propó - nejlepší! V jedné z minulých Hromad jsem našel na titulu další citát, který bych chtěl zopakovat na závěr. Napsal to Karel Čapek - "Nejlepší! To slovo nechme obchodníkům a vládám. V každém krámu se prodává nejlepší zboží. A každá vláda dává najevo, že má ty nejlepší úmysly. Tak jim to nechme. Nám stačí hledat dobré zboží a dobré úmysly. Ono totiž ani toho dobrého není na světě zas tak moc."

Takže i já, do příštího snad února předseda VSVD, vám přeji všechno dobré a dobrou novou sezónu.

Saša Gregar

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ VSVD ZA ROK 2004

1. Počáteční stavy majetku k 1.1.2004

hotovost v pokladně:	4.390,50
zůstatek na BÚ:	190.136,04

Zůstatek k 31. 12. 2004

hotovost v pokladně:	8.323,50
zůstatek na BÚ:	190.735,81

2. Příjmy celkem: 590.032,28

Z toho	
členské příspěvky:	27.310,-
dary a dotace celkem:	558.000,-
Město Hradec Králové:	223.000,-
Královéhradecký kraj:	185.000,-
Ministerstvo kultury ČR:	150.000,-
úroky na BÚ:	696,28
část vráceného vkladu ze zkrach. UB :	4.026,-

3. Výdaje celkem: 585.499,51

z toho	
SČDO - podíl ZO J. K. Tyl:	1.500,-
vyúčtování darů a dotací:	558.000,-
provozní režie VSVD:	
Rada, jízdné a občerstvení	3.725,-
Valná hromada	6.514,-
Vyhodnocení 2004 - 27.11.	7.000,-
Jiné provozní náklady	8.760,51
poplatky Čes. spořitelně	1.871,-
ověření listin	140,-
zpracování pošt.poukázek	144,51
poděkování spolupr. OPEN	464,-
doména - software vsvd.cz	4.141,-
žadatel. poplatek za dotaci	2.000,-

Příjmy překračují výdaje o cca 4.500 Kč. Ale skoro celou tuto částku - 4.026 Kč - tvoří část vráceného vkladu ze zkrachovalé Union Banky (r. 2003), kde tak zůstává ještě nevrácených přes 16.100 Kč (16.104,63 Kč).

Dotace na sjednané granty - schválené naše akce, zaznamenané v účetnictví VSVD představovaly proti loňskému roku zvýšení o 80.000 Kč, a byly v celkové částce 558.000 Kč prostřednictvím Impulsu beze zbytku vyúčtovány.

V této souvislosti mi dovolu, abych poděkoval za nás za všechny i pracovním hospodářského úseku Impulsu, které nám velmi pomáhají, především tím, že za naše sdružení m.j. vyúčtovávají zmíněné dotace poskytovatelům grantů, a nám fakturují vzniklé náklady. Doklady spojené s těmito výdaji jsou tak předmětem účetnictví Impulsu.

Proti loňskému roku se zlepšila příspěvková morálka: na členských příspěvcích a příspěvcích na Hromadu bylo vybráno 27.310 Kč, tedy o skoro 5.000 Kč více než vloni (22.570 Kč).

Přes značné finanční prostředky na účtu České spořitelny v obdobné sumě jako v loňském roce (cca 190.000 Kč) se podstatně snížily úroky získané z této částky: zatímco v loňském roce jsme na úrocích získali zhruba 1.600 Kč, v letošním roce nepřekročila tato částka 700 Kč. Po částečném jejich nárůstu došlo po zvýšení úrokových sazeb ohlášených centrální ČSB k opětovnému snížení úroků z vkladů. Z toho důvodu jsme zatím upustili od zamýšleného uzavření termínovaného vkladu.

Z výdajových položek jsme částky převyšující 4.000,- Kč zaznamenali při úhradě hostujících představení VOSTO 5 (6.200 Kč) a DS Frýdek Místek (7.000 Kč) a za doménu – software vsvd.cz (4.141 Kč).

Úpravou náhrady jízdného členům Rady během sledovaného období se zredukovala v odpovídající míře i tato výdajová položka.

Zprávu podává:

Mgr. Břetislav Lelek, hospodář VSVD

Schválili:

členové revizní komise Pavel Labík, Jan Merta
a Alena Exnarová

ZPRÁVA O STAVU ČLENSTVA

K 1. 7. 2002 byly vydány nové členské legitimace
140 individuálních členů a 13 kolektivním členům.

K 15. února 2003 (valná hromada VSVD)
147 individuálních členů a 15 kolektivních
- členství obnovili soubory v Meziměstí
a Třeběchovicích.

K 21. února 2004 jsme vykazovali
152 individuálních členů a 16 kolektivních členů.

K dnešnímu datu, tj. 25. 2. 2005 přistoupil do VSVD Petr Koníček, žijící v Praze, jinak člen souboru v Chrudimi a dva členové DS Vlastik Vrchlabí, Ivo Farský a Václav Vondruška. Evidujeme tedy **155 členů**. Vedle toho deset divadelníků hradí příspěvky na Hromadu a nejsou vedeni jako členové VSVD. V rámci výměny členských průkazů je oslovíme a členství nabídneme.

V průběhu r. 2005 se uhrazením členských příspěvků staly kolektivním členem tři divadelní soubory a to DS Dolany, TYL Králíky a DS DOVEDOVÉ Sloupnice. Což by znamenalo celkem 19 kolektivních členů. Ovšem tři soubory příspěvky nehradí, budeme-li při statistice vycházet z úhrady členských příspěvků, zůstává 16 kolektivních členů.

Čestnými členy VSVD je 19 osobností.

USNESENÍ

VALNÉ HROMADY VSVD

která se konala dne 26. února 2005 v divadle Jesličky
v Hradci Králové za účasti 39 individuálních členů
a 7 zástupců kolektivních členů

Valná hromada členů VSVD

I. bere na vědomí:

- výroční zprávu předsedy Alexandra Gregara o činnosti VSVD v roce 2004
- zprávu pokladníka Mgr. Břetislava Lelka o hospodaření v roce 2004
- zprávu tajemnice Nadi Gregarové o stavu členstva
- zprávu předsedy revizní komise Pavla Labíka o správnosti a kvalitě hospodaření a vedení účtů

II. potvrzuje

- návrh pana Vlastimila Ondráčka (SČDO) na Cenu MK ČR za rok 2004

III. schvaluje

- program VSVD pro rok 2005
- návrh na udělení Zlatého Tyla v r. 2005 Emílii Dynterové (Červený Kostelec), Mirce Císařové (Unhošť) a Rudolfu Faltejskovi (Hradec Králové)
- udělení Čestného členství prof. Františku Laurinovi, Mariovi Alfierimu a Pavlu Dostálovi, ministru kultury

IV. ukládá

- radě VSVD: zajistit agendu a činnost VSVD a redakční rady Hromady a vypracovat rozpočet sdružení s přihlédnutím k výsledkům grantových soutěží
- radě VSVD: v Organizačním řádu VSVD upravit čl. 2, odst 3 následovně: „Rada VSVD na prvním zasedání volí ze svého středu předsedu, jednatele a pokladníka VSVD, revizní komise volí ze svého středu předsedu revizní komise. **Do prvního zasedání rady a revizní komise řídí činnost VSVD člen rady pověřený nově zvoleným orgánem.**“
- radě VSVD: dle připomínek valné hromady dopracovat a zajistit principy výběru souborů na regionální přehlídky pořádané SAK Impuls a VSVD
- předsedovi VSVD: jednat s SČDO o založení Koordináčního sdružení amatérských divadelních organizací s celorepublikovou působností
- předsedovi VSVD: jednat se zúčastněnými organizacemi o novele Statutu pro udělování Zlatého odznaku Josefa Kajetána Tyla
- předsedovi VSVD: předat čestné členství panu Pavlu Dostálovi, ministrovi kultury, při nejbližší vhodné příležitosti

Za správnost:

Mgr. Alexandr Gregar
předseda VSVD, 26. února 2005

A nakonec slavnostně ...

Valná hromada přivítala do řad čestných členů VSVD Prof. Františka Laurina a Maria Alfieriho. Čestné členství nabídla i ministru kultury Pavlu Dostálovi, který je s potěšením, jak nám písemně a poté i osobně při dvou setkáních, přijal.

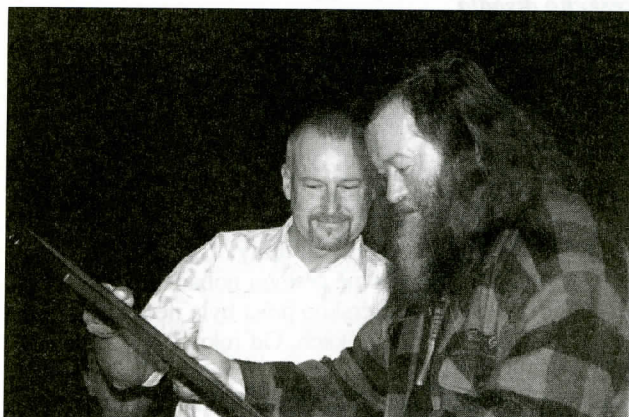

Prof. František Laurin s předsedou VSVD

Prof. František Laurin je naším dlouholetým spolupracovníkem. Jeho profesionální erudice a navíc i lidské vnímání amatérské práce přineslo našim regionálním přehlídkám a kvalitativnímu rozvoji práce souborů mnoho nových impulsů. Umí tlumočit kritiku věcně, srozumitelně a citlivě, prostě a poctivě. Jsme rádi, bez ohledu na své profesionální vytížení i věk (stejně jako prof. Císař) považuje spolupráci s námi za kousek svého osobního života, a že to dovede dát svým přátelstvím najevo, kdo jiný by tedy měl být naším čestným členem.

A Mario Alfieri se zapsal do dějin VSVD (a amatér-

Pepík Tejkl předává čestné členství Mariovi

ského divadla ve východních Čechách) svým neopakovatelným rukopisem výtvarníka propagačních tiskovin, této Hromady, kterou graficky zpracovává téměř od počátku, nádhernými, často kuriózními a lidsky hřejivými diplomy. Prostě k nám patří a máme ho za to rádi.

Čestné členství navrhl Pavlu Dostálovi naše Rada VSVD v této době nejen proto, že mu chceme vyjádřit podporu v nelehké době jeho zdravotních obtíží, ale s vědomím toho, co udělal pro českou kulturu na místě ministra. I proto, že s námi, s východními Čechami, je spojen dlouhá desetiletí, s Jiráskovým Hronovem, s úpíckým souborem, že jeho hry dodnes amatéři vyhledávají a hrají. Diplom k Čestnému členství jsme mu předali osobně v jeho ministerské rezidenci, ale o tom jinde.

Pozdrav Valné hromadě

(zaslal náš čestný člen Jiří Valenta)

Vážená a milá valná hromado,
pohroužen do studia slávy, krás a problémů východočeského ochotnictva, obtížen zvládáním nezvládnutelných úkolů, které jsem si na stará kolena (78) na sebe vymyslel, Tě (hromado) zdravím. I když mi není dopřáno býti s Vámi, milí Východočeši, ujišťuji Vás, že jsem s Vámi alespoň v duchu a nad počítačem v této chvíli urovnávám haldy nasbíraného materiálu pro miletínskou expozici. Peru se s připomínkami a uvědomuju si, kolik jich nemuselo být, kdyby připomínkující včas plnili své sliby. Kdyby náhodou některý z nich mezi Vámi v této chvíli byl, ať na mne vzpomene. Chvilce otevření první části expozice už se blíží. Snad o tom dost poreferuje Slávek Hybner. Poděkujte mu laskavě za jeho entusiasmus.

Mimochodem také podágrou sužovaný Jiří Valenta.

"Voni přijeli"

Nebýt paní Olgy Vetešníkové, tak jsem se opět do prostor pardubického Exilu nedostala. Ale paní Olga mi dala příležitost náramnou. Protože ačkoliv sama nic netušila, přebírala ten večer Zlatého Tyla za svou celoživotní práci právě v tomto prostoru, na domovské scéně, mezi svými přáteli a diváky. Účastnila jsem se za VSVD a vezla jsem kytku i dáreček. Za OSDO Ústí nad Orlicí se zúčastnili manželé Malínkovi. Zastoupení ze strany navrhovatelů bylo tedy početné, přesně tak, jak si to podobná příležitost zaslouží. Nějak se nám všem podařilo tuto záležitost před paní Olgou utajit. Neobjevila nás ani při představení, které předání předcházelo a já jsem tak měla znovu možnost sledovat nerušeně a s velkým zájmem její výkon v inscenaci Noční rozhovor. Přála bych vám vidět její bezprostřední reakci, když jsme při děkovačce nastoupili. Oglosovala to výkřikem "Voni přijeli!", v němž se mísilo překvapení i radost. A pak se už jen holdovalo. Protože paní Olga je Paní Herečka, ale

D I V A D E L N Í

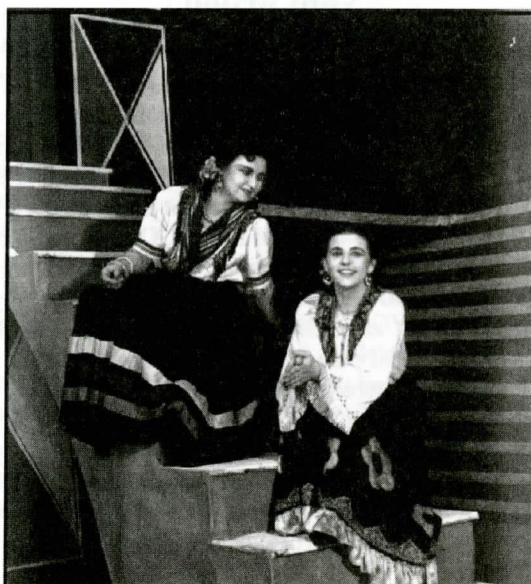
i neúnavná propagátorka a organizátorka činnosti (a)Matějku a divadla vůbec. Znáám ji strašnou spoustu let a vždy jsme se vídaly na řadě divadelních setkání. Myslím si, že Zlatý Tyl zazářil na její hrudi opravdu oprávněně. A nejsem sama, kdo si to myslí. Těch gratulantů se nahnulo velké množství. S potěšením jsem sledovala zejména jak upřímná slova byla vyměněna i s těmi nejmladšími členy souboru. Olinka je prostě jejich. Takže k jejímu překvapení se jejich miniaturní jeviště proměnilo v prostor k přátelské oslavě, objevilo se občerstvení, chlebičky a soustka všelík a víno k připitkům. Slavilo se a bylo dobře. Litovala jsem, že musím odjet. Protože se mi v prostorách souboru (a)Matějek líbilo, líbila se mi ta komunita, která se tam schází. Mimo jiné se mi tam líbilo i proto, že tam došlo k poděkování jak se patří. Jistě to tak cítila i oslavenkyně a slavnostní večer si užila. I to je další rozměr Zlatého Tyla, morálního ocenění významných amatérských divadelníků, že dává příležitost i k takovým setkáním.

Mirka Císařová

KOHO OZDOBÍME ZLATÝM TYLEM V ROCE 2005

Volné sdružení východočeských divadelníků navrhuje:

PhDr. Emilie DYNTEROVÁ (1927)

za významný tvůrčí přínos amatérskému divadlu ve východních Čechách, zejména v souboru v Červeném Kostelci a za výrazný podíl na zpracování Místopisu českého divadla.

Je dlouholetou členkou Divadelního souboru v Červeném Kostelci, od roku 1945 sehrála ve 29 hrách 189 představení. Za svoje role obdržela několik ocenění za herecký výkon, z nichž nevyšší byla Cena za herecký výkon za roli Ambry ve hře Aldo Nikolaje Tři na lavičce na 49. Jiráskově Hronově v roce 1979.

Režirovala 8 her, které se hrály 73x. Svoji režisérskou práci věnovala hlavně českým pohádkám a českým klasikům. Za svoji režisérskou práci byla několikrát oceněna na krajských přehlídkách. Od roku 1990 se věnuje archivu a knihovně ochotnického souboru, kterou převzala po své mamince. Velkou zásluhu má i na vzniku

Místopisu českého amatérského divadla, kde spolupracovala na údajích o červenokosteleckém divadle. Je i dlouholetou členkou divadelního výboru. Jako herečka a režisérka pokračovala ve šlépějích svého otce Františka Kejzlara a svoje zkušenosti i zájem o divadlo a českou kulturu předávala i svým potomkům. Její dcera, obě vnučky i vnuk pokračují v rodinné tradici. Titul PhDr. obdržela až v roce 1991, neboť byla ze školy vyloučena v roce 1949 pro svůj původ a postoj k režimu. Z vrozené skromnosti svůj titul nepoužívá.

Mirka CÍSAŘOVÁ (1940)

a celoživotní službu amatérskému divadlu, za zásadní podíl na vzdělávání amatérských divadelníků a výjimečné zásluhy o vytváření tvůrčího prostředí v amatérském divadelním hnutí ve východních Čechách.

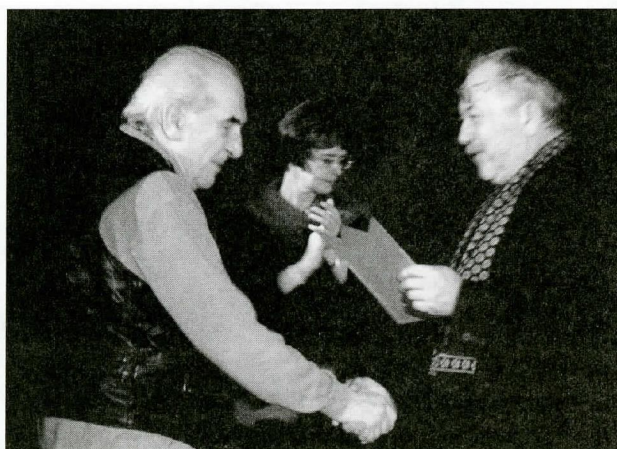
Mirčino celoživotní zaměření a pracovní působení ovlivnila divadelní Úpice, kde prožila své dětství a kde se oba rodiče účastnili divadelního dění. Zde poprvé ve třech letech stanula na jevišti, pak účinkovala v dětských představeních a později pomáhala s jejich přípravou. Po osvětové škole nastoupila do Osvětového domu v Náchodě jako vůbec první pracovník přijatý na plný úvazek pro Jiráskův Hronov, tehdy třicátý. Původně chtěla ještě dále studovat, ale práce ji chytla natolik, že u ní už zůstala. V Osvětovém domě postupně převzala i výtvarné obory a společně s Miroslavem Houšťkem založila v roce 1961 Studio mladých. Práce s mládeží ji pak provázela v podstatě celý další život.

Ještě je třeba připomenout, že v době svého náchodského působení začala hrát i s hronovským souborem (Shakespeare: Sen noci svatojánské, Kruczkowski: První den svobody; Williamsův Skleněný zvěřinec už nedozkoušela), ale posléze se vdala a v roce 1964 přesídlila do Hradce Králové. Zpočátku pracovala ve školním klubu při Pedagogické fakultě a posléze deset let v Krajském domě dětí a mládeže (či v Krajském domě pionýrů a mládeže – podle toho, jak se právě nazýval) na oddělení společenských věd. A opět tedy s mládeží. Mimo jiné se zde pořádaly zajímavé koncerty, filmová i divadelní představení. Ale také text-appealy z vlastní tvorby, filmy se také točily a divadlo hrálo.

V roce 1975 Mirka nastoupila na Krajské kulturní středisko v Hradci Králové – zprvu uvedla v život Lidovou konzervatoř Východočeského kraje (v té době nejrozsáhlejší a nejsystematičtější vzdělávání nejen divadelních amatérů v republice) a posléze se stala odbornou pracovnící (nebo-li metodičkou) pro divadlo. Od roku 1975 se tedy výrazně začala podepisovat na amatérském divadelním dění nejen bývalého Východočeského kraje, ale vzhledem k velkému počtu národních přehlídek na jeho území vlastně na amatérském divadelním dění vůbec, vzhledem k tomu, že po řadu let byla členkou přípravných výborů těchto přehlídek a podílela se na jejich

organizaci i obsahové náplni. Především dokázala vždy vycítit, co právě obor potřebuje a dokázala si pro svou práci najít výborné spolupracovníky mezi profesionály i amatéry a cílevědomě, systematicky, důsledně budovala koncepci amatérského divadla ve Východočeském kraji. A je třeba přiznat, že pro kraj bylo štěstím, že si při tomto hledání našla i svého životního partnera v prof. dr. Janu Císařovi, CSc., čímž jej sice nenásilně, ale úzce přimkla k trvalé spolupráci. Mirčino cit pro aktuální potřeby oboru byl ale dán především hlubokou a širokou znalostí „terénu“, osobní zkušeností získávanou neustálým kontaktem se soubory v celém kraji. Zasloužila se o vydání řady studijních textů renomovaných autorů (prof. Císař, prof. Štěpánek aj.), právě za jejího působení vznikla snad první přehlídka typu „žatvy“ v českých zemích – Inspirace. Královéhradecká „Kákáeska“ se tak především v osmdesátých letech stala přirozeným centrem divadelního dění i navzdory totalitní době. A je i Mirčinou zásluhou, že se divadelní obory podařilo po zrušení KKS plynule převést pod křídla Střediska pro amatérskou kulturu Impuls v Hradci Králové. Stála u kolébky časopisu Divadelní hromada, jehož první dvě čísla vznikla ještě na KKS, stála v roce 1990 při založení Volného sdružení východočeských divadelníků, které je dnes druhou nejpočetnější organizací amatérských divadelníků v České republice. Pak se dostavily vážné zdravotní problémy, ale ty Mirce nezabránily účastnit se, jen s nejnutnějšími přestávkami, divadelního dění i nadále. Pracovala a pracuje jako tajemnice porot na nejružnějších přehlídkách a je už po léta členkou odborné rady Artamy pro činoherní divadlo. Amatérské divadlo se stalo nezanedbatelnou součástí jejího života. Je pro ni dopingem a prý při něm poznala spoustu vynikajících lidí. A především i ona sama v něm zanechala a stále zanechává nesmazatelné stopy. Mirka Císařová je čestným členem VSVD.

Rudolf FALTEJSEK (1932)

za celoživotní tvůrčí a organizátorskou práci v řadě amatérských souborů, především v třebechovickém souboru Symposion a za výrazný podíl na zpracování Místopisu českého divadla.

Na Jiráskově Hronovu 2000, po představení Podzimního koncertu – Třech na lavičce, publikum povstalo a tleskalo vstojе. „Standing ovation“ patřil herectví Rudol-

fa Faltejška. Hronovská prkna Rudolf okusil ve svých osmašedesáti potřetích - v roce 1964 si tu zahrál v režii legendárního Pepíka Vavříčky roli Hynka Ptáčka v Jiráskově Lucerně, v představení vytvořeném nejlepšími herci z celých východních Čech, o rok později tu hrál se svým mateřským třebechovickým souborem Tuláka v Čapkovi. Role Silvestra Boccacia z Nicolajovy hry má v Rudolfově hereckém seznamu položku padesát sedm. A pod téměř třiceti inscenacemi je podepsán coby režisér. Bylo by těch divadelních příležitostí jistě víc, kdyby po roce 1970 nebyl na jedenáct let „odejit“ – od kantorského řemesla i milovaného spolku Symposion.

Jako penzista dnes učí na hradeckém jazykovém gymnasiu a hraje s dětmi divadlo, dokonce se znovu vrátil do Třebechovic, kde s partou mladých lidí v roce 2002 nazkoušel Černošského pána boha a pány Izraelity, v listopadu 2003 měla premiéru další jeho režie, Goldoniho Treperendy. Toto představení bylo nominováno na Krakonošův divadelní podzim 2004, kde získalo řadu individuálních ocenění. V listopadu 2004 nastudoval se souborem Symposion další představení - ...si pořádně zařadit.

Rudolf Faltejsek se významně podílel na zpracování podkladů z okresu Hradec Králové pro Místopis českého divadla. Je čestným členem VSVD.

Vybudujeme společnou databázi divadelních textů?

Ten báječný nápad měl Rudolf Faltejsek. V našem regionu existují dvě knihovny divadelních textů - na Impulsu v Hradci Králové a v Klubcentru v Ústí nad Orlicí. Databáze obou těchto knihoven jsou k dispozici na SAK Impuls. Ale i divadelní soubory disponují poměrně značnými sbírkami a samozřejmě by bylo ideální získat od souborů seznam v elektronické podobě - v excelové tabulce. Ne všude mají k dispozici člověka ochotného a vládnoucího počítačem, ale snad by to problém být neměl.

Seznam by měl obsahovat údaje v tomto členění: Autor, Název textu (celý včetně podtitulu), Překladatel, Tématické určení (pohádka, komedie, tragédie atd.), Počet osob (mužů a žen), Vyhledávací označení knihy. Seznam by měl být doplněn jménem kontaktní osoby s uvedením kontaktů (telefon, mail, adresa). Pokud se váš soubor do této aktivity zapojí, ohlaste se nám, abychom se dohodli na spolupráci. Těším se, že se nám podaří vybudovat databázi divadelních textů, která bude sloužit souborům celého regionu.

Nad'a Gregarová

Texty loutkových her v knihovně Muzea loutkářských kultur v Chrudimi

Pouze orientačně - v knihovně se nacházejí všechny edice i jednotlivé tisky loutkářských her, které vycházely od konce 19. století do 2. světové války - pro dnešní hraní jsou až na výjimky nepoužitelné bez úprav, ale s některými se dá pracovat. Nakladatelství Orbis vydávalo edici Divadélko v letech 1955-1962 a sborníčky 1961-1965 - také tyto texty jsou v muzejní knihovně. Muzeum má loutkářské texty DILIA z let 1953-1994. K dispozici všechny ročníky časopisu Loutkář, kde rovněž vycházely a vycházejí texty loutkových her. Máme některé texty her pražské Říše loutek (do roku 2000). Před několika lety jsme požádali statutární profesionální loutková divadla o texty her, které vznikly buď výraznou úpravou existujících textů nebo literárních předloh nebo na zvolené téma v procesu práce - některé z nich máme - z Divadla Alfa Plzeň do roku 1998, Divadla Spejbla a Hurvínka do roku 1998, Divadla Lampion Kladno do roku 1999, Malého divadla České Budějovice do roku 2000, Divadla Minor Praha do roku 2001, Divadla Radost Brno do roku 1998 a Naivního divadla Liberec do roku 1998. Máme i další tituly vycházející mimo

edice od 2. poloviny 19. století do současnosti, texty, které jsou v knihovně v jediném exempláři, půjčujeme pouze prezenčně. Pokud jsou výtisky alespoň dva, lze se domluvit i na zapůjčení domů. V případě starých her máme k dispozici tzv. rezervní fond – texty, které jsou v knihovně dostatečně zastoupeny, a tak je můžeme zájemcům nabídnout i darovat. Knihovna je pro veřejnost otevřena vždy v úterý a ve čtvrtek od 9 do 14 hodin, ale lze domluvit i jinou dobu návštěvy.

Kontakt: Andrea Hrnčířová, telefon 469 620 310
andrea.hrnairova@puppets.cz.

Alena Exnarová

Vyměňme si představení!

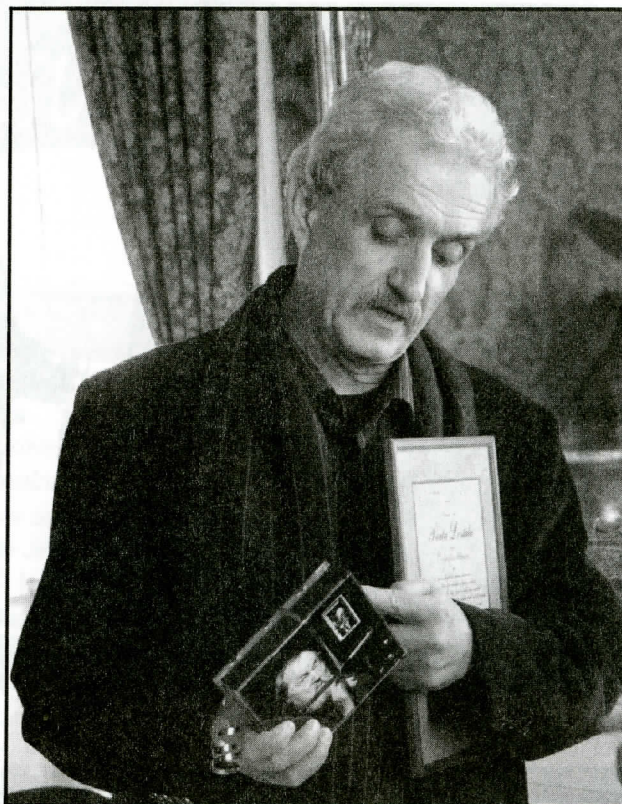
Není amatérského divadelního souboru (o profesionálním nemluvě), který by dopustil, aby jeho premiéra byla zároveň derniérou. Pokud ano, tak se to vymyká zdravému rozumu. Sahrát lze představení ve dvou či třech reprízách a jen na domácí scéně, ale je to s ohledem na vynaložené úsilí a čas určitě škoda.

Hledají se nejrůznější cesty a způsoby jak to nedopustit. Někteří se přihlašují na několik přehlídek různých typů a v různých krajích, aniž by si mnohdy stanovili vyšší cíle a pak jsou někdy i rozčarování. Měl bych lepší cestu – cestu výměnných představení. Víím, že to také není jednoduché. Ovšem při troše pochopení a ochoty – na území bývalého kraje (nyní čtyř krajů – Libereckého, Královéhradeckého, Pardubického a Vysočiny) je přece velký počet hrajících souborů. U nás v Luži se cestou výměn snažíme jít. Vidíme v tom obohacení domácí scény i prostředek k udržení vlastního diváka. Proto si u nás zahraje každý, kdo o to projeví zájem. Nikoho neomezujeme. Hrají u nás různé soubory i lepší než je náš. Pokud si někdo myslí, že vystupování cizích souborů na vlastní scéně je konkurence, která by odradila domácího diváka, je na omylu. Opak je pravdou. Výměna představení má samozřejmě své problémy. Jsou soubory, které hledají „štace“ venku, ale jiný soubor k sobě domů nepozvou. Myslím si, že by mělo být slušností nechat takový soubor zahrát u nich. Někde možná diváci na představení „cizího“ souboru neprijdou, jsou zvyklí pouze na domácí. Ale i to se může postupem změnit. Nebojme se toho. Dejme šanci i druhým.

Milan Zlesák

Pane ministře, na zdraví!

Ministru kultury, Pavlu Dostálovi, jsme náš záměr udělit mu Čestné členství VSVD písemně oznámili ještě před valnou hromadou. Napsali jsme mu: „Moc na tebe, pane ministře, myslíme a děláme si starosti, kdo by si nedělal... Takového ministra kultury jsme ještě neměli, zvlášť my, divadelníci. A proto na tebe myslíme

s radostí, s úctou i s díky za to, cos dosud pro českou kulturu a taky pro české divadlo udělal, a s vírou, že ještě mnoho uděláš. A aby to nebylo jen tak, rádi bychom tě pozvali do spolku Čestných členů Volného sdružení východočeských divadelníků, do takového společenství, jehož oudem už je např. prof. Jan Císař, Milan Schejbal či Honza Dvořák, bývalý principál Draku... Výhodou čestného člena VSVD je, že ho k ničemu nezavazujeme, že může zdarma absolvovat všechny naše akce, včetně vzdělávacích, že nemusí platit členské příspěvky a přesto dostává zdarma náš bulletin Hromada a že do všech profesionálních divadel v Pardubicích a v Hradci Králové má 30% slevu ze vstupného. Chceme být seriózní a přivítali bychom z tvé strany ujištění, že toto čestné členství od nás přijmeš. A rádi bychom ti je udělili na naší valné hromadě, v sobotu dne 26. února 2005 odpoledne. Pokud budeš souhlasit a zdraví i program ti to dovolí, pak tě také mezi sebou s radostí přivítáme. (V Hradci Králové, 5. 2. 2005, za radu Volného sdružení východočeských divadelníků, Saša Gregar, předseda.)

Odpověď přišla obratem, ano, přijímám, a rád, ale nemůžu na valnou hromadu přijet, protože „zatímco vy si budete lít do hrdla červené víno, mě zas, jako vždy o víkendů nalejou do žil nějaký jedy...“.

Chvíli jsme domlouvali s jeho kanceláří termín, kdy bychom mu mohli čestné členství předat, v tu dobu už byla vládní krize pěkně v proudu. Ale přesto si ministr čas našel, v úterý 15. března. A tak – Císařovi, Gregaro-

D I V A D E L N Í

vi, Honza Merta a Michal Drtina s fotoaparátem, Pepík Tejkl nemohl, něco měl - v salonku Nostického paláce předali jmenovací dekret s tímto zněním:

„Volné sdružení východočeských divadelníků jmenuje Váženého pana Pavla Dostála svým Čestným členem, neb jako divadelník srdcem a životem, ale též sám z líhně toho divadla, které z lásky a „ochoty“, jak dnes amatérské sluje, vyšel a nikdy jím nepohrdl, a též proto, že ve svém ministerství kultury české přičinil, že není popelkou a ví se o ní leckde, i ve světě, a že svým silným hlasem nikdy neváhal i do pútek o ní se pustit, čímž

nám všem dobro dělal, dělá a přejeme mu, aby dlouho ještě. A proto nemůže být jinak, než aby i s naším sdružením navždycky byl spojen, radostně a s láskou, jaká mu coby Čestnému členu náleží.

V Hradci Králové 26. února 2005“

Připili jsme si na zdraví, předali i nějaké dárky a ministr se rozpovídal, v té době měl náladu dobrou a lékařské zprávy byly povzbudivé... Konečně, známe se s ním, Císařovi i já osobně drahá léta, od nepaměti, jak se říká, čili až kam paměť sahá. Po Pepíkovi Tejklvi, který ho oslovil velice svými Černými šviháky, se hned sháněl. Leccos jsme zdrbli, vypili něco šampaňského a dohodli i „pracovní večeři“ za nějaký ten den. Říkal, kluci, to se musí stihnout dokud budu ministr.

A tak se také stalo. O čtrnáct dnů později přišlo pozvání do hospody „U Vladaře“, je to kousek od ministerstva a chodí tam nóbl společnost, prezidenti a tak. A slušně tam vaří. Ministr pozval i Frantu Zborníka, dnes ředitele NIPOS a svou ředitelku odboru Zuzanu Malcovou a Pepík Tejkl měl taky čas a ještě taky Mirka Hetflaíše, někdejšího hlavního ouda úpického souboru, takže ministerská a východočeská sekce byla v plné polní. Jen přinesli držkovou, zazvonil Pavlovi Dostálovi telefon, že je jaksí nadále ministrem v nové Paroubkově vládě, takže první přípitek byl na zdraví staronového ministra a pak byly ještě další. Prostě, pěkný večírek, s paštikou a chardonay, i na zmrzlinu došlo. Ale především jsme si užili kamarádského popovídání, které dělalo potěšení oběma stranám. Vlastně tam žádné strany nebyly...

Pane ministře, ještě jednou Na zdraví!

-sg-

IMPULSY Z IMPULSU

Foto v této rubrice: Michal Drtina
(mimo „Miletínské divadel. jaro“)

BYLO...

POHÁREK SČDO

Soutěž monologů, dialogů
a individuálních výstupů s loutkou

**Divadlo Jesličky,
Hradec Králové**

15. ledna 2005

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové,
Divadlo Jesličky Hradec Králové,

Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního přispění Královéhradeckého kraje

Lektorský sbor:

Alexandr Gregar, Rudolf Faltejsek, Zdeněk Tesar

Počet výstupů: 21

Pohárek SČDO plný po okraj

O historicky největší (dosud) účast soutěžících na regionálním kole Pohárku SČDO, který pro naši sesterskou organizaci produkuje naše sdružení, Impuls a Divadlo Jesličky, se postarali především pardubičtí Exilové a královéhradecké Jesličky. Jak jinak, produkce těchto divadelních organismů je nevidaně rozsáhlá a pestrá. U pardubických převažují repertoárová čísla vybraná z her uváděných v jejich divadle Exil, u hradeckých pak různé práce frekventantů literární dramatického oboru ZUŠ Na Střezině, který v Jesličkách, kde se také regionální kolo tradičně konalo, má svůj domicil.

Přesto nejvýraznější počín letošního lednového klání v oboru ženského a mužského monologu, divadla jednoho herce, jevištního dialogu a vystoupení s loutkou, z těchto líhní nevzešel. Největší pozornost plného sálu i lektorů vzbudilo skvělé vystoupení Jarky Holasové z Václavic, jinak učitelky LDO v Jaroměři. Známe ji z prací s dětmi, které dosud nepřešly regionálními Dětskými scénami či loutkářskými přehlídkami, a hle – její divadelní převyprávění pohádky Hrnceku vař! nám přineslo nesmírné potěšení: z Jarčina hereckého výkonu, z výtečných scénografických nápadů, skvělého loutkoherectví v žánru maňáskové „rakvičkárny“ a konečně i z dramaturgické jistoty srozumitelného jasného příběhu, s řadou nečekaných bonmotů a přesně mířených point s humorným nadhledem chytrého a mnohvrstevnatého herectví. Prostě – bavili jsme se náramně.

Propozice Pohárku říkají, že vystupování s loutkou nesmí přesáhnout 10 minut a protože Jarka Holasová hraje se svými loutkami trochu déle, museli jsme ji nechat vyhrát v kategorii Divadla jednoho herce a coby ne! Jarka je na jevišti vidět, a celá. Tak to snad na „národním Pohárku“ vezmou. Pro jistotu jsme však Hrncek doporučili i k účasti na loutkářských přehlídkách, této inscenaci by určitě slušela i Loutkářská Chru-dim.

Ženský monolog byl hojně zastoupen pardubickými Vaginami od Eve Ensler, žánrově přesně naplňujícími soutěžní kritéria. Leč, podobně jako v minulosti, by soutěžní „monologické“ exhibici slušelo i režijní osamostatnění z původních celovečerních zařazení, režiséři by měli najít interpretkám

pevnější jevištní zakotvení, aby nutné vztahy (např. k psycholožce), které se nezbytně musejí v případě monologu hrát, nemusely nešikovně předstírat nebo je naopak hrát jen v rovině verbální. Nejvíce však zaujala, jako konečně vždycky svým osobitým prožitým herectvím - Olinka Vetešníková - v monologu Staré ženy. Proto bychom ji také rádi viděli na národním Pohárku. A kdyby to šlo, tak ještě Magdu Vokurkovou z hradeckých Jesliček, která se svou pedagožkou Jolanou Brannyovou si připravila monolog Ofélie z Hamleta, profláknutý kousek, avšak nastudovaný barvitě, dramaticky, zajímavě a pravdivě. Monolog Ofélie měl - literárně řečeno - začátek, stať a závěr, prostě byl jakousi divadelní miniinscenací, která tomuto žánru sluší.

S mužskými monology to bylo špatné, byl v podstatě jeden, ale spíše šlo o číslo vhodné na recitační přehlídku. K této disciplíně směřoval i David Polách z Pardubic (konečně něco jiného než Vagíny, oživení v sále!), ale tento monolog měl rozměr divadla jednoho herce, protože souboj Davida s imaginární postavou trval déle než proponovaných deset minut. Vystoupení, jakkoliv sympatické, by potřebovalo režiséra, jenž by Davidovi zastoupil druhé oko, nutné pro orientaci diváka v činnostech herce vytvářejících situace...

V divadle jednoho herce, kromě Jarky Holasové, vystoupila i Lenka Kaplanová z Ústí nad Orlicí, herečka velmi příjemná a oku publika přitažlivá, ale nic naplat, s inscenací zatím dramaturgicky, herecky, výtvarně i dramaturgicky poněkud zmatenou. A pak mladička Darina Prudičová z Vysokého Mýta, s hříčkou O bílé košilce. Působně animovala trička a kalhotky na prádelní šňůře, aby děti poučila, že se nikdo nesmí vytahovat a že pýcha předchází pád, nadějný výkon...

Dialogické vystupování je letitý problém. Herecká dua většinou vytáhnou výřez z nastudované hry (Exil!) a předloží ho bezelstně publiku. To často tápe, kde je začátek a konec, a co tím chtěl básník říci. Víc než ucelený dojem z výstupu pak zaujme herecká potence.

Toto klání bylo vlastně memoriálem Lucie Haškové, výborné herečky. Ve třech „klipech“ měla tři různé spoluhráče, které většinou přehrála. Ale výsledek byl trochu matnější než dílko jejích kolegů z Exilu, Věry Pojmanové a Petra Kouby, kteří za výstup ze hry Kdo se bojí Virginie Wolfové byli nominováni na národní Pohárek. Jitka Kubínová a Kateřina Šmehlíková z Jesliček předvedly velmi pěkné herecké výkony, výstup z Bláhové Pastičky však trochu „přepálily“ dramaturgickou schválností interpretovat mužský part ženským elementem. Což v malé ploše výstupu zmátlo publikum neochotné považovat tento přístup za smysluplný. Ale své příznivce měly - naplnily tak alespoň jakýsi mimodivadelní význam... O dalších „dialogích“ se raději zmiňovat nebudeme. Ne, že

J. Holasová: Hrncečku vař

by za zmínku nestály, ale zasluhovaly by kritický rozbor, který přesahuje možnosti tohoto článku.

Ještě k loutkovým výstupům - v čisté podobě (v duchu propozic) byl pouze jeden. S Jiřím Polehňou nastudovala Kristýna Matějová z Jesliček „komiksovým“ způsobem Pověst o Libuši. Minimalistické marionetové divadélko s pidi Libuší, pidi Přemyslem a pidi Bivojem hraje Kristýna už delší dobu. Ale zřejmě moc nezkoušela, a tak jí občas (doslova i přeneseně) divadélko padalo z rukou a řada vtipných, výtvarně zdařilých a dramaturgicky zajímavých prvků se ztratila v nepřesnostech a neobratnostech. V tuto chvíli škoda, ale představení bez ohledu na indispozice má zaděláno na kvalitu a šanci zaujmout i na národním Pohárku, což je pro Kristýnu i jejího pedagoga výzva!

A ještě pro pořádek: Pardubický Exil předvedl osm a hradecké Jesličky sedm vystoupení, dvě byla z Vysokého Mýta, po jedné z Václavic na Náchodsku, z Ústí nad Orlicí a z České Třebové. Odtud samozřejmě nemohl nepřijet, jako už po řadu let, Jiří Venc. A s novou kreací, potácející se na pomezí estrádního skeče a televizního reklamního klipu. Jirka tentokrát propagoval ve slušivém sportovním dresu nastávající Sokolský slet, nevím už kolikátý, protože posledních sto let to nesleduju...

Ale ani při jeho vystoupení nepřetekl pohár trpělivosti publika či poroty (Zdeněk Tesar z Divadla Drak, Rudolf Faltejsek a Alexandr Gregar, hradečtí potažmo trebechovičtí harcovníci). Všichni se dobře bavili, zvláště ti, co Jirku Vencu zažili poprvé - a hned by ho hnali na národní přehlídku, jenže lektoři řekli dost!: Jiří Hraše si další újmu na zdraví nezaslouží a Jirka konečně loni ve Velké Bystřici cenu za velmi neuvěřitelně osobitý projev dostal...

-sg-

BYLO...

WOLKRŮV PROSTĚJOV

Celostátní festival poezie
krajská přehlídka sólových recitátorů
Královéhradeckého kraje
studiová scéna Amátka
loutkového divadla DRAK
Hradec Králové
4. a 5. března 2005

Pořadatelé:
Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky
Hradec Králové, Volné sdružení východočeských
divadelníků, s finanční podporou MK ČR
Účast: 39 recitátorů

Lektorský sbor:
Dr. Miroslav Kovářík, Lenka Chytilová,
Ondřej Doležal
Odborný a organizační garant přehlídky:
Mgr. Ema Zámečnicková

VÝSLEDKY

1. kategorie: Počet účastníků: 14, do II. kola postoupilo 6

NOMINACE:

Tomáš Jirka (HK Jesličky) s texty
- oba od Edwarda Stachury: Písníčka písniček / dialog
Kristýna Burianová (HK Jesličky) s texty
Ralph Benatzky: Manželská fantazie
Jan Otčenáš: Romeo a Julie a tma

Čestné uznání:

Alžběta Kupčíková (HK Jesličky)
Jonáš Klimeš (Horní Maršov, ZUŠ Trutnov)
Marcel Brož (Trutnov)

2. kategorie: Počet účastníků: 19, do II. kola postoupilo 12

NOMINACE:

Jana Samková (Trutnov) s texty
Laurence Stern: 7 vět z knihy o Tristranu Shandym
Jiří Suchý: Pokojová květina
Tomáš Podrazil (HK Jesličky)
R. Jeffers: Podzimní večer
A. Andrejev: Bez názvu

Čestné uznání:

Ondřej Vlček (Úpice)
Tereza Kollárová (Trutnov)
Tom Jarkovský (HK Jesličky)
Zuzana Kokešová (HK Jesličky)

3. kategorie: Počet účastníků: 6, do II. kola postoupili 3

NOMINACE:

Marie Šikýřová (HK Jesličky)
A. P. Čechov: V kupě
Miloš Macourek: Myšlenka pro kočku
Petr Blažek (HK Jesličky)
H. C. Artmann: Osmička
I. Wernisch: Pásmo prózy

Krajské kolo WP proběhlo v příjemném prostředí královéhradecké Amátky, jako dělané pro takovýto počín. Pokud porovnáme s loňským krajským kolem (konalo se v ZUŠ Trutnov), lze si jen pochvalovat vyšší počet účastníků i mnohem lepší úroveň jednotlivých recitačních výkonů. Hlavně lze konstatovat, že soutěž nebyla jen záležitostí hradeckých Jeslíček, ale že účastníci z této tradiční láně museli tvrdě bojovat s recitátory z jiných míst našeho regionu, hlavně s Trutnováky. Zejména II. kategorie byla velmi vyrovnaná a porota se pěkně zapotila nad rozhodnutím, koho nominovat na WP. Bylo to však rozhodování velmi příjemné...

Soutěž proběhla v rámci Dílny uměleckého přednesu. Její náplní nebyla pouze soutěž, ale i seminář se začátečníky a s těmi, kteří nemají s kým svá vystoupení připravovat, dále pak rozborové semináře, konzultace výběrů a pod. Vše probíhalo ve velmi příjemné, vstřícné a tvořivé atmosféře, milé bylo i páteční večerní společné posezení (porotců, soutěžících i účastníků dílny). Organizátoři si dovoluji tvrdit, že všichni odjžděli z Hradce Králové nadšení a motivováni do dalšího úsilí v recitaci.

Nutno se však zamyslet nad tím, proč tak málo středních škol a učilišť využívá této jedinečné možnosti rozšířit působení na své svěřence. Pramalý zájem pedagogů (i ze ZUŠ, kde se přednes vyučuje!) je skutečně zarážející a nepochopitelný. Vždyť význam recitace při rozvoji mladé osobnosti (setkání s literaturou, kultivování mluvního projevu, vystupování na veřejnosti a dal.) je nepřehlédnutelný. Zřejmě si toho na školách stále nejsou vědomi. Věřme, že se v příštích letech situace zlepší...

Ema Zámečnicková

BYLO...

ČERVENÝ KOSTELEC '05

Divadlo J. K. Tyla
17. - 20. března 2005

Východočeská přehlídka
amatérského činoherního divadla

Pořadatelé:
Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové,
Městské kulturní středisko Červený Kostelec
a Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního příspěvu Ministerstva kultury ČR
a Královéhradeckého kraje

Lektorský sbor:
Prof. Jan Císař, Prof. František Laurin a Jaromír Vosecký
11 představení

PROGRAM:

DS (a)Maták, Pardubice

Oscar Wilde: JAK JE DŮLEŽITÉ MÍT FILIPA

Režie: Monika Svatoňová

DS při MKS, Červený Kostelec

Bruno Corra, Giuseppe Achille: JEDENÁCTÝ V ŘADĚ

Režie: Jan Brož

Divadlo A. Jiráka Úpice - Jednota divadel. ochotníků

Antonín Procházka: S TVOJÍ DCEROU NE

Režie: Ladislav Tomm

DS Jana Nepomuka Štěpánka, Chrudim

... NENÍ NAD TALÍŘ SARDINEK (podle M. Fray: Za scénou)

Režie: Jan Slezák

DS Jiráskova divadla, Hronov

Jevan Brandon - Thomas: CHARLEYOVA TETA

Režie: Miroslav Lelek

DS Jirásek - TEMNO, Týniště nad Orlicí

na motivy hry panů Plachého a Šimáčka TANČÍCÍ INDIÁN

Režie: Eva Drábková

DS Černí šviháci, Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl: ČILIMNÍK aneb Velké právnícké laudatio

Režie: Josef Tejkl

DS Symposion, Třebechovice pod Orebem

J. N. Nestroy: ...SI POŘÁDNĚ ZAŘADIT

Režie: Rudolf Faltejsek

DS Vicena, Ústí nad Orlicí

Irena Dousková: HRDÝ BUDŽES

Režie: Jan Štěpánský

Geisslers Hofkomedianten, Kuks

Heinrich Rademin: ATALANTA aneb pronásledování z lásky
aneb krutá královna Tegeantů

Režie: Petr Hašek

VDS Vlastík Vrchlabí

Ervín Hrych: BEDNA U SLAVKOVA

Režie: Martin Teplý

VÝSLEDKY

Lektorský sbor ve složení Prof. Jan Císař, Prof. František Laurin a Jaromír Vosecký
o nominaci a doporučení na národní přehlídku amatérského činoherního
a hudebního divadla FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč rozhodl takto:

Nominace:

Geisslers Hofkomedianten, Kuks * Heinrich Rademin: ATALANTA
aneb pronásledování z lásky aneb krutá královna Tegeantů * Režie: Petr Hašek

Doporučení bez uvedení pořadí:

Divadlo A. Jiráka Úpice - Jednota divadelních ochotníků * Antonín Procházka: S TVOJÍ DCEROU NE
Režie: Ladislav Tomm

DS Jiráskova divadla, Hronov * Jevan Brandon - Thomas: CHARLEYOVA TETA * Režie: Miroslav Lelek

DS Symposion, Třebechovice pod Orebem * J. N. Nestroy: ...SI POŘÁDNĚ ZAŘADIT * Režie: R. Faltejsek

LEKTORSKÝ SBOR O INDIVIDUÁLNÍCH OCENĚNÍCH ROZHODL TAKTO:

Čestná uznání:

Petře Nývtové

za roli Sandry v inscenaci hry
S tvoji dcerou ne

Janě Kulhánkové

za roli Alice v inscenaci hry
S tvoji dcerou ne

Divadel. spolku J. N. Štěpánka Chrudim

za náročnou dramaturgii v oblasti zábav-
ného divadla realizovanou výběrem textu
k inscenaci *Není nad talíř sardinek!*

Richardu Kašparovi

za roli Jacka Chesneyho v inscenaci hry
Charleyova teta

Danielu Zobalovi

za roli Charlese Wykehama v inscenaci
hry Charleyova teta

Petru Malému, Milanu Pergrovi st.

a Františku Novákovi

za vynikající scénu s husou a biskupem
v inscenaci Josefa Tejklů Čilimník

Rudolfu Faltejškovi za režii hry

...si pořádně zařadit

Miroslavu Vikovi

za roli Aleše Hlavy v inscenaci hry
...si pořádně zařadit

Karle Drašnarové

za roli Irenky Jahodové v inscenaci hry
...si pořádně zařadit

Ceny:

Marcele a Ole Labíkovým

za kostýmy k inscenaci hry
Jedenáctý v řadě

Ladislavu Tommovi

za herecký výkon a režii hry A. Procházky
S tvoji dcerou ne

Ivo Hambálkovi

za roli Lorda Babberleyho v inscenaci hry
Charleyova teta

Miroslavu Lelkovi

za úpravu a režii hry Charleyova teta

Martinovi Černému

za roli Maxmiliána Lampy v inscenaci hry
...si pořádně zařadit

Heleně Lochmanové

za herecký výkon v inscenaci hry
Hrdý Budžes

Cenu za inscenaci

**ATALANTA aneb pronásledování
z lásky aneb krutá královna Tegeantů
- divadelnímu souboru
Geisslers Hofkomedianten, Kuks**

KOMEDIÁLNÍ ČERVENÝ KOSTELEC

Celkem jedenáct představení jsme viděli mezi 17. a 20. březnem na Východočeské přehlídce činoherního a hudebního divadla, která se tradičně konala v osvědčeném Červeném Kostelci. Deset z nich bylo v komediální poloze. Pro přesnost je třeba říci, že jedno z těch komediálních představení nahradilo inscenaci Albeeho textu *Kdo se bojí Virginie Woolfové*. Ale i kdyby tato inscenace do Červeného Kostelce přijela, svědčil by stejně repertoár této přehlídky o tom, kudy se ubírá hlavní proud toho východočeského divadla, jež se uchází o nominaci, resp. doporučení na FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč. (Pozn.: Jenom poznámka nikoliv na okraj, ale na konec: Už loňský Krakonošův podzim tuto tendenci silně prozrazoval; psal jsem o tom do AS. Jsem skutečně zvědav, zda potvrdí svou převahu rovněž v Poděbradech a Třebíči nebo zda se jen náhodou setkávám s přehlídkami, na nichž suverénně dominuje.) Proto se mně zdá, pro potřeby tohoto článku nejprospěšnější, rozčlenit tuto tendenci ke komediálnosti do dvou rovin: elitní a konvenční.

Rovina konvenční se opírá o vyzkoušené, mnohokrát ověřené komediální texty a záleží na tom, jak se je povede provést na jevišti. Wildova komedie *Jak je důležité mítí Filipa*, s níž přijel náhradou za své představení Albeeho *DS (a) Maták* Pardubice se na př. nepovedla, neboť soubor se netrefil v ničem do žánru. Zkušený domácí soubor při MKS v Červeném Kostelci si zvolil hudební komedii *Jedenáctý v řadě* v úpravě Oldřicha Nového. A jako by nevětil tomu, že by měl hrát komedii, již by se snad lidé mohli smát, držel se opatrně v matných polohách a nevyužil nikde na plno šancí, které by se daly komediálně rozvinout. Vlastenecký divadelní spolek Vlastík z Vrchlabí se maximálně zhlédl v napoleonském válečném námětu Hrychovy *Bedny u Slavkova*, hrál s patřičnou „zupáckou“ hlučností a řízností i snahou o reálnost prostředí a postav vojáků a tak nejenom převálcoval všechna komediální místa textu, ale především se vzdal svého přístupu k historii, kterou vždy viděl ironicky, s humorným nahlédem a jež pro něj byl hlavním zdrojem jeho divadelního projevu. *DS Jana Štěpánka* si dal pro svou inscenaci poměrně náročný úkol. Pořídil si úpravu z komedie M. Fraye *Za scénou* a pod názvem ... **není nad talíř sardinek** se pokusil shrnout její základní téma o bizarním světě divadla. Nepodařilo se však jasně, plasticky a tím i sdělně strukturovat různé roviny tohoto textu, nevznikla proto konfrontace těchto rovin, z níž vyrůstá komediálnost.

Inscenace Divadla A. Jiráska-Jednota divadelních ochotníků Úpice a *DS Symposion* z Třeběchovic p/Ořebem porozuměly dobře v čem je síla předloh, které si zvolily a hledaly adekvátní scénickou možnost, jak na ni dosáhnout. Úpičtí v Procházkově komedii *S tvoji dcerou ne* vytvořili to, co lze označit jako standardní inscenaci, která se vyznačuje ustáleností ustavující normální míru scéničnosti odpovídající textu. Text je proveden na patřičné úrovni, již si žánrem situační komedie vyžaduje a zároveň tak určuje i kritérium, jímž má být hodnocena úspěšnost jeho jevištního provedení. Režie Ladislava Tomma dala každé situaci i jejich celkovému zřetězení do děje plynulost a provedení, které směřují trvale ke komediálnosti tohoto typu. Herci k tomuto standardu přispívají tím, že hrají vyváženě reálnost postav i jistou komediální nadsázku, jsou přirozeně věcní i divadelně plastičtí. Představení nemá herecké slabiny, je tak i v tomto směru standardní; výkony Petry Nývt-

SO
CET
ESK
KOS
TEN
EC
ČE
RV
EN
Ý
KO
ST
EL
EC

DS Úpice: S tvojí dcerou ne

tové jako Sandry, Alice Jany Kulhánkové a především samotného režiséra jako Luboše, tuto standardnost posouvají nad její běžnou polohu. V třebechovické inscenaci frašky J.N.Nestroye ... **si pořádně zařadit** režie Rudolfa Faltejska vytvořila přehledný, jednoduchý, až jaksi průzračný půdorys pro příběh, jež se odehrává od trapnosti k trapnosti, aby posléze dopadl pro všechny šťastně. Hlavní přednost a síla této inscenace je v ansámblovém herectví, které se na tomto základě rozvíjí nejenom s chutí do hry, ale především s vědomím, že cílem je skrze tuto průhlednost nabízet tuto trapnost jako hlavní příčinu komediálnosti. Odtud pak rostou některé komediálně syté postavy jako Aleš Hlava Miroslava Vika, Maxmilián Lampa Martina Černého či Irena Jahodová Karly Drašnarové. I když ne všechny herecké výkony se pohybují na této úrovni, ona ansámblovost

DS Hronov: Charleyova teta

doplněná písničkami je schopná stvořit příjemně lehkou pohodu, již nechybí divadelní kvalita.

DS Jiráskova divadla z Hronova zvolil literární předlohu, jež snad už nemůže být více konvenční: nezničitelnou **Charleyovu tetu** Jevana Brandona-Thomase. Leč – scénováním se této konvenčnosti, až trivialitě, již se text nevyhýbá, úspěšně vzepřel. Především promyšleně, jevištně chytře využívá písniček. Zejména zpívající profesorský sbor svými vstupy porušuje tok děje, jeho fraškovitost, připomíná, že jde o divadlo a dokonce jako by občas nahlédl události textu s jistou úsměvně shovívavou ironií. Je to „nekonvenční“ posun žánru ze „salónní“ frašky do hudební komedie. Za druhé se režiséru Miroslavu Lelkovi podařilo s vydatným přispěním herců něco, co nebývá v inscenacích této komedie běžné. Vytvořil z postav Jacka Chesneyho, Charlese Wykehama a lorda Francise Babberleyho živou, temperamentní studentskou trojici, která vymyslí a provede ten mlýn, jenž je potom nemilosrdně mele všechny. Richard Kašpar a Daniel Zobal jako Jack a Charles prostě jsou na tom stejně jako jejich kamarád, kterého přinutí se převléknout a musí se snažit stejně jako on překonat šlamastyku, v níž se ocitli. Ivo Hanbálek v tomto kontextu může svou převlekovou roli hrát od počátku do konce s patřičným rozhořčením nad osudem jež mu připravili a tímto postojem k celému dění i k sobě jako by „zvenčil“ dávat najevo nechuť a kritický vztah. Nekonvenční scénování překonalo konvenčnost textu a objevilo tak známou komedii v nečekané rovině, která připomíná brechtovské „zcizování“.

A tím se dostáváme k inscenacím, které od konvenčnosti mířily do polohy elitní, napájející ze zdrojů, jež si nárokují, dominantní roli při formování dnešní divadelnosti. DS Vicena z Ústí nad Orlicí sáhl po textu-monologu Ireny Douskové **Hrdý Budžes**. Pro žákyni Helenu Součkovou nalezl znamenitou představitelku v Heleně Lochmanové. Neobyčejně komunikativní, zcela přirozeně a věrohodně hovoří s diváky o svých problémech a příhodách dítěte. Dovede být naivní i směšná, vtipná i vážná a na několika místech, kdy se zbavuje svých iluzí (není ani Mikuláš, ani Ježíšek, ani Budžes) bez sentimentu dojmavá. Režisér Jan Štěpánský chtěl však více. Využil tento monolog-vyprávění k tomu, aby realizoval mohutnou fresku celé té doby, v níž malá Helenka prožívala své dětství. Je třeba přiznat, že energie, kázeň, soustředěnost těch několika herců a hereček, kteří hrají v bleskových převlecích mnoho a mnoho různých postav a často vystupují jako jednodolý kolektiv, znázorňující třeba spartakiádní cvičence či lidové milicionáře, je obdivuhodná. Mnoho z těch, jež jsou znázorněny pohybově – jsou i divadelně sdělné a účinné. Na druhé straně jsou ovšem mnohé ilustrativní, jen rozšiřují a opakuji to, co už bylo řečeno malou Helenkou. Hlavní problém je však v tom, zda ten ústřední princip dětského pohledu, velmi intimní a subjektivní, unese ten široký společenský záběr, jenž se snaží být objektivním – byť v zásadě paro-

dictým – vyobrazením minulé doby. Kolísavá kvalita jednotlivých obrazů i to, že místy tyto dobové záběry příliš zatěžují celek představení a Helenčino vyprávění, do svědčují, že ta rozlehlost – i svou časovou délkou – nemá účinnost, o níž inscenace usilovala. Ale i tak je třeba přiznat, že tento scénický princip odvážně a tvořivě usiloval o nezvyklý tvar politického komediálního divadla.

Dvě inscenace vyrostly z autorského divadla. DS Jirásek-Temno z Týniště nad Orlicí vytvořil „na motivy panů Z. Plachého a J. Šimáčka“ vlastní úpravu, již hraje pod názvem **Tančící Indián**. (Pozn.: To je citace z programu, v němž režisérka inscenace ještě říká, že viděla v Hradci Králové hru Nepohodlný Indián, kterou vzala a přepracovala.) Vznikl tak westernový příběh o loupeži peněz se spoustou vražd, jež vypráví choreograf Bris, který za tyto peníze chce uskutečnit svůj sen – inscenovat Čajkovského balet Labutí jezero. Tím vznikla příležitost provádět vedle tohoto příběhu ještě baletní scény, které ukazují kudy a jak se měl asi rozvíjet tvar této inscenace: jako parodie. Má pro to v jednotlivých situacích i replikách předpoklady. Jenže v Červeném Kostelci zůstalo jen u nich, přes rampu k divákům se nedostaly. Jako režisérka nedokázala Eva Drábková vlastní úpravu dovést k divadelnímu tvaru. **Čilimník** je text z pera Josefa Tejkla a inscenace z dílny jím režirovaných Černých šviháků z Kostelce nad Orlicí. Začíná se výbornou scénou, v níž dva právníci pojídají s gurmánskou rozkoší husu servírovanou za rituálního tance restaurátorem. Potom zjistí, že se ztratil její biskup a obviní restaurátéra z jeho krádeže, donutí jej odjet do lázní a k tomu bianco podepsat papír, jímž jim svěří svůj podnik do jejich neomezené správy po dobu svého lázeňského pobytu. Vypadá to jako by si oba advokáti připravili půdu k tomu, aby se zmocnili jeho majetku. Další scéna se zdá tuto fabuli rozvádět: majitel restaurace se vrací tajně domů, schová se do velké bedny a prohlašuje, že jeho páni advokáti nedoběhnou. Jenže pak se dějí události jiné. Přicházejí další právníci, vedou „pábitelské“ řeči, střílí do terče s vlasteneckými výjevy, zatímco restaurátér z bedny, v níž jej uvěznili, jim střídavě spílá, střídavě prosí, aby jej pustili a střídavě vykřikuje různá slova začínající na čili-. Na konec se ukáže, že nejde o žádné právníky a žádného restaurátéra, ale o partu zedníků opravujících Městský úřad, která využila nepřítomnosti starosty a hraje jakousi hru – zřejmě opakovanou - v níž jeden je ponižovaná a pronásledovaná oběť a teprve když vykřikne čilimník, je zbaven toho postavení. Nebudu zkoumat všechny nejasnosti, jež tato fabule nabízí. Nejpodstatnější je to, že autor Tejkl se dopustil hrubého prohřešku proti jednomu z fundamentálních principů divadla, o němž píše Otakar Zich: postavy o smyslu a průběhu událostí nemusí vědět nic, ale divák musí vědět všechno. V tom je hlavní problém textu, jenž navíc nedává v celých dvou třetinách šanci k akci, k jednání, ale pouze k mluvení. Škoda, neboť scéna s husou a biskupem slibovala mnohé.

Od komediálního ladění červenokostelecké přehlídky se naprosto odlišila inscenace souboru Geisslers Hofko-

medianten z Kuksu. Je to záležitost dokonale kuriózní. Její nezvyklost je dána už literární předlohou. Jde o „klasickou“ hauptakci vrcholného německého divadelního baroka, již napsal v Kuksu roku 1724, kde byl text také provozován, Henrico Rademin, člen italské operní společnosti, která přijela do Čech z Benátek. Text se vyznačuje manýristickým stylem, v němž se už hlásí některé prvky rokoka: afektovanost, patetičnost, rétoričnost. A také postavou Hanswursta, oblíbené komické postavy, jež vtiskla ráz celému německému divadlu tohoto údobí. Bohužel – tato postava založená na improvizaci, jež tvořila ordinérně drastický až výsměšně parodický kontrast vznešenosti dění u dvora, se v inscenaci jen mihne. Příběh hauptakce je však hrán s porozuměním pro manýristický barokní styl. Kostýmy jsou umělou univerzální nadčasovou uniformou slavnostního rázu, pohyb je vysoce stylizovaný, jde od strnulosti až zase k výrazné tanečnosti a expresivitě, jež je inspirována vydatně i složkou hudební, která jde od Straussových valčíků až po rock. A neuvěřitelně souzní s barokně manýristickým základem textu i jeho scénováním, kterou se inscenace vyznačuje. Režiséru Petru Haškovi se povedla postmodernistická inscenace, jejíž nezvyklost podivuhodně (to je rovněž význam slova kuriózní) koresponduje s jistým typem soudobého citění divadla, které nepochybně představuje elitní rovinu, byť ne v poloze komediální. Prostě: vskutku kuriózní představení.

Jan Císař

(převzato z Amatérské scény)

DS Giessler...: Atalanta

Petr Mědílek a Katka Kultová a Saša Gregar

Nejlepší je červený!

Tak gramaticky správně by bylo „červené“, i když mám rád i bílé. Ovšem z červených je nejlepší Červený Kostelec, už po několik let sídlo regionální přehlídky činoherního divadla. Tamní soubor kmitá nepředstavitelně pilně, aby hostujícím souborům udělal pomyslení, plněné věnečky jsou neodmyslitelná delikatesa, prof. Císař má po nich vždycky fousy. Na divadlo tam místní chodí i dopoledne, v pátek, v sobotu i v neděli. Sál tleská, technici jsou z toho unavení, ale až do konce ochotní. Krásné místo...

Kromě místního souboru, který mimochodem letos slaví výročí a na podzim bude mít festival svých her, kromě lidí - Pavla Labíka, Honzy Brože a dalších - je srdcem festivalu i místní kulturní klub s Katkou Kultovou. Všechno neskutečně obětavě jistí Petr Mědílek, starosta obce a dřív také vedoucí klubu.

Rád za divadelníky do Kostelce jezdím, ale vlastně i za Petrem, kterého si nesmírně vážím. Dovede vždycky udělat přátelskou atmosféru, je kamarád, starosta nestarosta. U nedělního oběda v čase festivalu, jsem mu položil pár otázek pro Hromadu. Ale moc jsem z něho nevytáhl a to jsem se snažil jak redaktor Blesku.

„Co bych ti říkal, dělám to rád a dlouho, a ještě bych dlouho chtěl. Pravda, přibýly mě starosti, konečně jsem starosta. Takže se snažím, aby byl Červený Kostelec vidět. Nejen divadlem, musím se rozhlížet, aby i město mělo, co potřebuje. A něco navíc. Aby po nás zůstalo čisté, upravené, v pořádku, volební období není tak dlouhé...“

Mluvíli jsme o divadelní budově, která potřebuje jako sůl rekonstrukci, přece jen zub času hlodá.

„Máme připravený projekt na celkovou rekonstrukci, ale mělo by to stát řízu peněz, nevím, jak se to zvládne, elektřina, hygiena, to jsou ty nejdůležitější položky. Plány jsou samozřejmě daleko větší, měl by se upravit

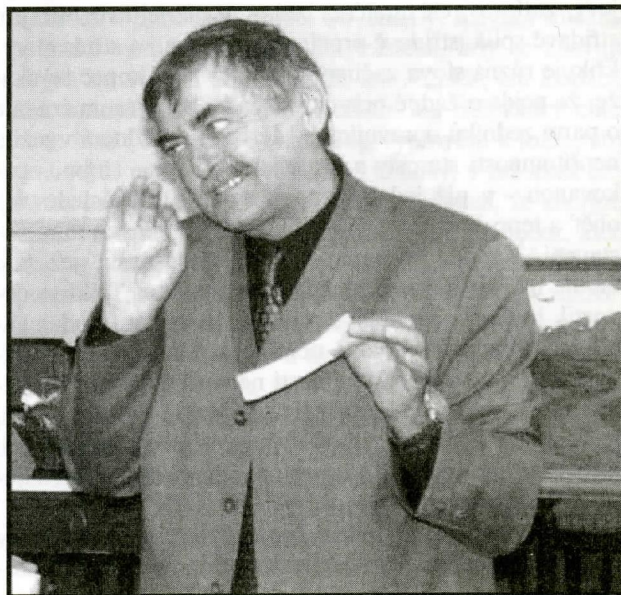
sklad kostýmů, máme jich jak profesionální půjčovna, technické zázemí jeviště. Ale jde to do desítek milionů a město má samozřejmě i jiné potřeby. Máme a snad budeme mít nějaké zastání. Byl bych rád, aby přehlídka v Červeném Kostelci zůstala dlouho, dlouho, dělá městu dobré jméno ...“

Jenže, Červený Kostelec, to není jen divadelnická obec, daří se tu muzice, folklóru. Soubor Hadař je jedním z nejstarších v Čechách (kdysi ho vedl i Pavel Labík!), každoročně tu probíhá obrovský mezinárodní folklórní festival, taková česká Strážnice. S Naďou sem pravidelně jezdíme, můžu celé hodiny zírat na soubory z Jamajky, z Peru, z Filipín, jak u vytržení zírá na španělské flamengo, na kostýmy Mexičanů... - Petře, s národem folkloristů si tykáš stejně jako s divadelníky, myslím, že mezi pořadateli mezinárodních folklórních festivalů jsi uznávanou osobností (dříve jako šéf klubu, dnes jako starosta), řekni mi, hrál jsi někdy divadlo, tančil jsi někdy dupáka či českou besedu?

„Já? Nikdy. Neříkám to s vykřičníkem, že bych jako nechtěl, že bych se toho varoval, ale nikdy jsem neměl příležitost. Vždycky jsem byl rád v tom druhém sledu, vždycky na místě organizátora, který má na starosti takové ty běžné věci, kterým se dnes říká produkce. Protože jsem vždycky měl a mám rád lidi, kteří to všechno dovedou, kteří si utrhnou jak z volného času, tak mnohdy ze svého existenčního postavení, protože jsou krásní blázni a rozdávají ostatním radost. Folklórní festival, to je proti divadelnímu velká práce, musíme během čtyř dnů ubytovat a nasytit na tisíc účinkujících, postarat se o diváky, každý den jich je na dva tisíce nejmíň. Vždycky mě ale těšilo být s nimi se všemi, vést zázemí, bez něhož se zájmová činnost neobejde. A myslím, že jsem tím získal i zkušenosti pro své nové, řekněme – povolání.“

Děkuji za rozhovor. I za všechny divadelníky a milovníky folklóru, za tebou opečovávané krásné místo, kde se tak dobře žije amatérským nadšencům. Jó, není nad Červený...

Saša Gregar

BYLO...

AUDIMAFOR

ANEK KOSTELECKÝ KOSTLIVEC

Regionální přehlídka
mladého a experimentujícího divadla
a divadla poezie
s postupem na Šrámkův Písek,
Prima sezónu Náchod
a Wolkrův Prostějov

Kulturní dům Rabštejn
Kostelec n/Orlicí
31. 3. - 3. 4. 2005

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové,
Kulturní klub Rabštejn v Kostelci n/Orlicí
Volné sdružení východočeských divadelníků,
za finančního příspěví MK ČR
a Královéhradeckého kraje

Lektorský sbor:

Lenka Chytilová, Vladimír Hulec,
Zdeněk A. Tichý, Alexandr Gregar

Počet představení: 17

PROGRAM:

DS Jirásek Týniště nad Orlicí - skupina Temno

David Drábek: KOSTLIVEC V BUFETU

Režie: Eva Drábková

ZUŠ Ústí nad Orlicí

STRACH MÁ VELKÉ OČI aneb Kdo se bojí, nesmí sušit mozky

Režie: Markéta Světlíková

Divadlo Jesličky, ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové

Markéta Bláhová: PASTIČKA

Režie: Ema Zámečnicková

U tří pávů

(4. roč. II. cyklu LDO **ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové**)

JAK SE NÁM LÍBÍ - koláž z textů W. Shakespeara

Režie: Jolana Brannyová

Divadlo Jesličky, ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové

Hans Carl Artmann: ANI ZRNKO PEPŘE PRO CZERMAKA

Režie: Ema Zámečnicková

SOU Lázně Bělohrad

CESTA DO AFRIKY

Režie: Lenka Pušová

Divadelní klub Vrchlabí

LAVIČKA

Režie: V. Vondruška, M. Teplý

Dospělá embrya, ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové

E. A. Poe a spol.: POSLEDNÍ VEČEŘE V DOMĚ USHERŮ

Režie: Jan Dvořák, Monika Janáková

Druhák, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

Phil Coe: VÍTR Z APALAČSKÝCH HOR

Režie: Jiří Polehňa

BEDŘICH, Dramatická školička Svitavy

Slawomir Mrożek: NA MOŘI

Režie: Monika Formanová

J.S.T.E. Artyžok a DRED Náchod

A. Kaszub Pski: ANNO ANI

Režie: Ondřej Pumr

Idy a Otík, Dramatická školička Svitavy

Barbora Urbanová: O SUDU

Režie: Monika Formanová a Michal Kadlec

Divadlo Jesličky, ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové

VĚZNI - dramizace povídek Karla Houby

Režie: Tomáš Jarkovský

TRIARIUS Česká Třebová

Franz Kafka, Laco Špais: POPIS JEDNOHO ZÁPASU

Režie: Lenka a Laco Špaisovi

Rádlo Ivo

Johanka Švarcová a Petr Marek: ŽIVOT NEDOCENÍŠ

- improvizace

Společnost Dr. Krásy Praha

Ladislav Klíma, Jindřich Veselý:

UTRPENÍ KNIŽETE STERNENHOCHA

Režie: Petr Lanta

Černí šviháci Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl: ČILIMNÍK

Režie: Josef Tejkl

AUDIMAFOR

VÝSLEDKY

Lektorský sbor na Šrámkův Písek
nominoval inscenaci:

Vězni

Divadlo Jesličky, režie: Tomáš Jarkovský

doporučil inscenace:

1. **Ani zrnko pepře pro Czermaka**

Divadlo Jesličky, režie: Ema Zámečnicková

2. **Život nedoceníš – Rádio Ivo**

na **Prima sezónu Náchod** nominoval inscenaci:

Vítr z Apalačských hor

Divadlo Jesličky, režie: Jiří Polehňa

doporučil inscenace (bez udání pořadí):

Ani zrnko pepře pro Czermaka

Divadlo Jesličky, režie: Ema Zámečnicková

Pastička

Divadlo Jesličky, režie: Ema Zámečnicková

Vězni

Divadlo Jesličky, režie: Tomáš Jarkovský

na **Wolkrův Prostějov** nominoval inscenaci:

Poslední večere v domě Usherů

Divadlo Jesličky, režie: J. Dvořák a M. Janáková

doporučil inscenaci:

Vězni

Divadlo Jesličky, režie: Tomáš Jarkovský

LEKTORSKÝ SBOR UDĚLIL CENY:

DS Jirásek - Temno Týniště nad Orlicí

za kostýmy k inscenaci Kostlivec v bufetu

Jolaně Brannyové

za modré srdce v inscenaci Jak se nám líbí

Martině Erbové

za ztvárnění postavy Zlý anděl v inscenaci Ani zrnko pepře pro Czermaka

Šárce Žikové

za ztvárnění postavy Karolíny v inscenaci Ani zrnko pepře pro Czermaka

Radku Žampovi, Tomu Podrazilovi a Anně Součkové

za autentický vídeňský šraml v inscenaci Ani zrnko pepře pro Czermaka

Janu Dvořákovi a Monice Janákové

za originální hodinu literární výchovy

Monice Janákové, Petru Vydarenému a kolektivu

Dospělá embrya

za hudební složku k inscenaci Poslední večere v domě Usherů

zvláštní cenu Buffalo Billa Jiřímu Polehňovi

za svěží loutkářský vítr do westernové tematiky

Monice Formanové

za citlivé rozvíjení dispozic jejich žáků v inscenacích Na moři a Hra o sudu

Ondřeji Pumrovi

za traumatické prizma, které vedlo k výtvarné katarzi v inscenaci Anno ani

Pavlu Peškovi

za herecké ztvárnění nekonečného systému funkcí v inscenaci Vězni

Tomáši Jarkovskému

za dramaturgii povídek Karla Houby a režii inscenace Vězni

Josefu J. Kopeckému

za sugestivní výkon v roli Řehoře S. v inscenaci Popis jednoho zápasu

Cenu za inscenaci

Vězni souboru Divadla Jesličky

Východočeské alternativní sny, vize a poezie

Již podeváté konala se regionální východočeská přehlídka mladého a experimentujícího divadla a divadla poezie s postupem na Šrámkův Písek, Prima sezónu Náchod a Wolkerův Prostějov. Prvních několik ročníků našlo sídlo v příjemném úpickém divadle, poslední roky se toto v mnohém ohledu neúprosné divadelnické klání koná v divadle klubu Rabštejn na hlavním náměstí Kostelce nad Orlicí. Je to příjemné a čím dál pro divadelníky příjemnější místo, byť s jediným prostorem a jedinou osvěžovnou. Přehlídka se tam ale již docela dobře zahnízdila a – jelikož jsem byl v porotě tohoto festivalu pokaždé – mohu říct, že atmosféra je rok od roku dělnější. Na přehlídku jezdí mladí divadelníci z širého okolí, chodí i místní (což je zřejmě hlavně zásluhou zdejších superstars – Černých šviháků, ale přicházejí i školy), je prostor pro diskuse i následná setkání. Mám ten festival možná nejraději ze všech českých, kde jsem měl tu čest být v porotě, i když je v jistém smyslu nejnáročnější. Nejenže jsou zde mraky inscenací, ty jsou i jinde, nejenže je přehlídka vyrovnána a je někdy těžké mezi některými postup volit, to je i jinde, ale diskuse jsou tu nejotevřenější, nejzasvěcenější a atmosféra je nejsoutěžnější ze všeho, co na amatérských kolbištích zažívám. Pravda, nebyl jsem všude...

Kostlivec hned na úvod

Přehlídka se letos natáhla do čtyř dnů, nebylo v silách mých přijet už první den, a tak následující odstavec o představení *Kostlivec v bufetu* napsal jiný člen poroty, Saša Gregar:

Skupina *Temno* týnišťského Divadelního souboru Jirásek se dlouhodobě zabývá mj. dramatickými předlohami Davida Drábka, texty z období jeho olomouckých Hořicích žiraf. V Kostelci nad Orlicí uvedla *Kostlivec v bufetu* (původně *Kostlivec v silonkách – Vzkříšení*). První díl jsme od *Temna* viděli před časem. Poetika studentské recese přenesená do souboru s jiným stylovým vybavením je zřejmě překážkou, proč inscenace nemá náboj nonsensové grotesky a působí spíše fraškovitým dojmem. Je sledem jednotlivých humorných scén, které samozřejmě nepostrádají půvab a zábavnost, zvláště díky některým hereckým výkonům. Poselství tohoto „orwellovského“ pohledu na svět proto nevyznívá věrohodně.

Páteční pasti pasti pastičky

Ač se začínalo již v 8:45, přijeli jsme se Z. A. Tichým ranním rychlíkem vypraveným v 6:09 z Prahy. Co by člověk pro krásné amatérky neudělal... A začalo se zostra, právě mládím: *ZUŠ Ústí nad Orlicí – Strach má velké oči aneb Kdo se bojí, nesmí sušit mozky*. „Drama o čtyřech dveřích“ napsal prý jakýsi Lumír Zrcátko, ale ani ústeckoorličtí nevěděli, o koho jde. Text vyhrabali z nějaké soutěže, autora však nevypátrali (pokud o něm víte, necht' se jim ozve). V podstatě jde ale o z improvizací vzniklé situace spojené v jakési divadelní sci-fi o nebezpečí zneužití vědy. Vystupují reálné i imaginární postavy (Strach, MyšLenka, X a Y chromozomy aj.), o děj však v představení příliš nejde. Nejdůležitější je dokázat využít hereckou fantazii. Celek moc nedrží, některé symboly jsou trochu vágní či nepřesné, ale každý z účinkujících má prostor pro sebevyjádření, pro první samostatné jevištní krůčky. Někdo si poradil líp, jiný hůř.

Obdobně tomu bylo i u další inscenace. S jediným rozdílem – hercům a herečkám byl text daleko bližší. Bláhové *Pastička* je hra o iniciaci (zasvěcení do nové životní etapy) dívky v ženu, o prvním sexu, o doteku smrti, o vztahu k rodině, ke světu. Je možné ji hrát a vykládat všelijak, vždy však jde o autentickou zvěď – náctiletých (možná jen -náctileté). Studenti ze skupiny Emy Zámečnickové hradeckých *Jesliček* tento předpoklad beze zbytku splňovali. Nesnažili se o složité freudovské výklady. Vzali text jak leží a běží a co nejspontánněji jej „prožili“. Vznikla inscenace, jaké jsou cenné a současně neuchopitelné. Dalo by se jim mnohé z „profesionálních“ pohledů vytknout, situace jsou téměř nevyložené, herci spíše autentičtí než aby se svými postavami nějak víc pracovali, ale ono to i tak funguje a možná líp než kdyby se snažili o kdovíjaký výklad. Taky se diváci (ze základní školy!) docela „chytli“ a představení až se slzami prožili. „To jsem byla já, to bylo o mně“ jako by říkala nedaleko mne sedící dívka.

Další herecké cvičení nabídli studenti Jolany Brannyové II. cyklu LDO ZUŠ Na Střezině, kteří si říkají *U tří pávů*. Inscenace *Jak se nám líbí* je výsledkem loňské ročníkové práce a je jakousi nostalgickou podívanou – textovou koláží inspirovanou milostnými dialogy a monology ze Shakespeara. Velmi dobrá práce s voicebandy, oku a uchu lahodící, renesancí inspirované tancování, hudba a kostýmy a celé výtvarné ladění do modra činilo z tohoto dílka příjemnou podívanou a pro fajnšmekry i test, z jakého Shakespearova díla je ten který výstup.

První vysoce ambiciózní inscenace festivalu přišla na řadu odpoledne – *Ani zrnko pepře pro Czerbaka* duchovního otce tzv. Vídeňské skupiny (vznik 1949 - Gerhard Rühm, Oswald Wiener, Konrad Bayer, Friedrich Achleitner) Hanse Carla Artmanna (1921-2000). Náročný text plný odkazů a bizarností, plný grotesknosti a jizlivosti, plný intelektuálního a současně trochu fraška se pokusili Ema Zámečnicková a další její *jesličkovská skupina*

DS Jesličky: Vězni

zpracovat v různých stylových rovinách. Převládá expresionismus, ale objevoval se i symbolismus a dekadence začátku 20. století, velký důraz byl kladen na výtvarné působení a atmosféru, bylo patrné, že se účinkující – a zvláště představitel hlavní role autokratického Hokynáře, Tomáš Jarkovský – s textem co nejhlouběji zabírali a snaží se ho adekvátně interpretovat. I když mnohdy to bylo nad jejich síly, tak nejen odvaha herců a režisérek utkat se s textem, ale hlavně jeho dramaturgická objevnost a komplexní pohled na téma i autora byly ozdobou přehlídky a doufám, že se s touto inscenací ještě někde setkáte. Zvláště ti, kteří jsou intelektuálněji založeni.

O krátkém intermezzu *Cesta do Afriky*, což byl vlastně divadelní klip na stejnojmennou písničku skupiny Yo Yo Band, se zde jen zmíním, že byl sympatický aktivní účastí jindy velmi „nedivadelních“ odborných učilišť, v tomto případě SOU Lázně Bělohrad.

I *Lavička Divadelního klubu Vrchlabí* nebyla příliš divadelně poučená. Vedoucí souboru Václav Vondruška dal prostor šesti dívkám, aby si v osmi skečích vyzkoušely, co je divadlo. A to od autorského textu přes jeho výklad a hraní. Vznikli v roce 2003 a toto je jejich první „výstup“. Nebýt nešťastného propojení všech příběhů nesnesitelně mentorským výkladem samotného vedoucího, šlo by o docela milé výstupy. Zvláště šestý v pořadí – Mobil – jako by vypadl z hnízda komiksu Hana a Hana. Kdo má pro tyto otisky reality smysl, docela (by) se bavil. Ony spojovávky však vypovídaly o jiných ambicích – Lavička jako zrcadlo doby. Takto ovšem vnímat tento „reality opus“ nešlo ani náhodou. Reálný život zde byl totiž otištěn jen v tezech a falešných slovech, právě jako ve zmíněných Hanách. A (téměř) bez divadelní invence.

Poslední večere v domě Usherů v podání *Dospělých embryí* Divadla Jesličky, tedy souboru Jana Dvořáka,

měly také pedagogické ambice – seznámit diváka s neznámými (či méně známými) informacemi o životě a díle Edgara Allana Poea. Typicky „dvořákovská dospělo-embryonální“ práce, tentokrát podepsaná jím a Monikou Janákovou, nesla všechny znaky nalezeného stylu. Do hloubky nahlížené téma s přesně choreografovanými výstupy velkého souboru, důraz na hudebnost a atmosféru, ironie, nadhled, původnost. A také objevnost – že byl Poem silně ovlivněn i Ray Bradbury a napsal dokonce poeovský text, asi málokdo ví.

Páteční maratón zakončil loutkářský western *Druhák* Divadla Jesličky pod vedením Jiřího Polehni *Vitr z Apalačských hor*. Přesná parodie, nádherné „pravé“ loutkové divadlo z „pravého“ Západu, zkrátka maximální radost divadelnická i divácká. Takové divadlo se může z Polabí vyvážet třeba až do Apalačských hor.

Sobotní vlny a vlnky

Mrožkovu hru *Na širém moři* si režisérka Monika Formanová a její soubor *Bedřich* z Dramatické školičky Svitavy upravila pro tři dívky a jednoho chlapce a nazvala *Na moři*. Absurdní situace tímto „přeobsazením“ (hra je původně pouze pro dospělé, spíše starší mužské postavy) získávaly na ještě větší absurditě, z politického podobenství se stávala spíše vysokoškolácká hra na bláznivost a pitoresknost, převládala mladická hravost a také nápaditost. Příjemné probuzení do sobotního dne.

Psát o následující inscenaci *Anno Ani* souboru J.S.T. E. Artyžok a *Dred Náchod* je obtížnější než sníst kilo hřebíků. Ambiciózní režisér Ondřej Pumr připravil (pod pseudonymem A. Kaszub Pski) náročný text a vytvořil komplikovanou inscenaci plnou výtvarných obrazů a intelektuálních dialogů. Jde o jakýsi český (Pumrův)

ohlas na texty Thomase Bernharda (a možná i Elfriede Jelinekové, Wernera Schwaba či Ernsta Jandla). Bernhard v inscenaci dokonce jako důležitá postava vystupuje. Zatímni režijní a herecká nedotaženost však bránila hlouběji pochopit, o co autorovi jde. Výtvarně velice působivý jevištní obraz, po celý čas plný různých skupenství vody, nebyl naplňován významy. Herci téměř bez pochopení odríkávali složitý text, Bernhard (Michal Kudrnáč) se mátožně motal po divadle a jevišti, závěrečná sexuální orgie byla násilná a spíš útrpná než opravdovým gestem, vyjadřujícím postoj či pocit prázdnoty a hnusu, jímž zřejmě nejen závěr ale celá inscenace měly být. Chybí-li však gestu přesnost a razance, stává se jen máchnutím, a to se přihodilo. Možná příště...

Idy a Otík, druhý na festivalu zúčastněný soubor z Dramatické školičky Svitavy nabídl poté *Hru o sudu* – autorský text jedné z protagonistek Barbory Urbanové. Vlastně šlo o jakousi mrožkovskou variaci šmrncnutou Bláhové Pasticčkou. Tři dívky a jejich hra s osudem: sladké pokušení, spalující vášně, vražedná touha – to jsou tři drinky, které si objednají v kavárně, kde pak rozvíjejí divé fantazie, jež se jim posléze vymknou z rukou. Spíše než o vážně míněné vstupy do podvědomí se však jednalo o dobře zvládnutou hereckou etudu s důrazem na překvapivé řešení situací a hravost rozvíjenou na podkladě absurdního příběhu. I když trochu klopotně poslepuvaného.

A jsem u cenami nejověněnější inscenace přehlídky – autorské adaptace tří povídek Karla Houby nazvané *Vězni* v podání opět jedné ze skupin **Jesliček**. Stylově i herecky precizní představení o věčně se opakujícím schématu moci a násilí je divadelně působivým podobenstvím o jakékoli totalitě. Autorské předobrazy má Karel Houba v Orwellovi a Kafkovi, svou přímočarostí je však oproti nim daleko snáz divadelně uchopitelný, což autor dramaturgie a režisér, dosud student (!) ZUŠ Na Sřezině Tomáš Jarkovský (viz páteční inscenace Artmanna) a dramaturg a představitel hlavní role Pavel Pešek dobře věděli a dokázali využít. Váhu inscenace položili na jednoduchost, na minimum omezili dialog, akcentovali každé slovo, jako by šlo o poezii. A možná to i trochu poezie je. Dalším důležitým prvkem inscenace je svícení. Jde v podstatě o temné obrazy s konturami všudypřítomné smrti a poprav. A zapomenout nelze ani na vynikající herecké podání vyšetřovatele, resp. prokurátora zmíněného Pavla Peška. Svou prokomponovaností a dotažeností ve všech složkách šlo o jasně nejvyšší inscenaci přehlídky.

Na Hronově loni nenávidění **Triarius** z České Třebové přivezli opět vlastní zpracování literárního díla – tentokrát *Proměny* Franze Kafky, kterou hráli pod trochu zavádějícím názvem *Popis jednoho zápasu* (jde o soubor krátkých Kafkových próz, které ale *Proměny*, pokud vím, v žádném vydání neobsahují). Na rozdíl od minulých inscenací, kdy **Triarius** kladl důraz na výtvarný expresionismus, zvolili tentokrát téměř superrealismus. Rehoře S. nejdřív představí v jakési introvertní po-

loze, poté se ale hra přenesla do „dělnácké“ českořebovské kuchyně s primitivním otcem, bázlívou matkou a naivní sestrou a odtud se již nehne. Rehoře je po celý čas za dveřmi, jen sem tam se s výčitkou v očích němě v nich objeví. S Kafkou to má máloco společné. Je to příliš hřmotné, než aby to dýchlo nějakým „kafkovským“ pohledem na téma Kafka. A aby to bylo „řádne drsné“, radikálně „odkafkované“, na to zase nemají Lenka a Laco Špaisovi, autoři dramaturgie a režisérů, dostatek zkušenosti a také herce. Ti se sice do inscenace vrhli hlava nehlava, ale občas by ta hlava (zvláště u představitel Otce Ivoše Soukupa) byla dobrá. A taky nápaditější scénografie.

DS Jesličky: Ani zrnko pepře pro Czermaka

DS Jesličky: Pasticčka

DS Jesličky: Poslední večere v domě Usherů

Noční vysílání **Rádia Ivo** *Život nedoceníš*, což je nový projekt Johanky Švarcové (DNO, Děvčátka) a Petra Marka (DD Beruška), příliš nefungovalo. Jde ale o čistou improvizaci, takže mohlo jít jen o nahodilý výpadek. Výjimečný celý projekt je zvolenou technikou improvizace – oba vytvářejí konkrétní příběh – rozhlasovou hru a doprovázejí se přitom konkrétními ruchy, jež si krátce předtím někde nahráli. Zvolenou experimentálností a divadelní aktualností (improvizace je dnes u nás fenomén) doporučuji všem přehlídkám otevřeného divadla. Rádio Ivo jistě ještě neřeklo poslední slovo.

Kostlivci v domácích skříních

Normálně bývá na přehlídkách neděle klidným dnem. Ne tak v Kostelci. Dva nejambicióznější a nejznámější soubory vystoupily až na úplný závěr. Společnost Dr. Krásky z Prahy (ale původně z Úpice) přivezla premiéru adaptace románu Ladislava Klímy *Utrpení knížete Sternenhocha*. Autorem adaptace je Jindřich Veselý, celé je to však inscenované typickým rukopisem šéfa souboru, režiséra a herce Petra Lanty. Klíma je v této inscenaci nahlížen z mnoha stran a úhlů, od infantilních dětinskostí přes obrazy a symboly Nebes i Smrti. Je to opět velmi postmoderní koláž starého a nového, banálního a filosofického, vysokého a nízkého, kýče a vkusu. Jen to

ještě nebylo hotové. Tak se – jako v případě Anno Ani souboru Dred – zatím zdržme soudů a těšme na hotové tvary.

Na závěr přehlídky vystoupili domácí **Černí šviháci** s novou prací Josefa Tejklů *Čilimník*. Nesla všechny znaky předchozích dvou úspěšných prací – *Amatérů* a *Solných sloupů*, tentokrát jí však cosi chybělo. Ač hebrecky možná nejzvládnutější, je vlastně s divákem méně komunikativní. Je přetížena slovy, chybí jí víc jevištních akcí a možná i jasnější cíl, kam vlastně směřuje. Je to parodie, satira, nostalgická hříčka? Proč ji Pepa Tejkl napsal, co jí chtěl sdělit? Těžko říct. Právě to ji zabraňuje v postupech jinam a dál. Ale i tato inscenace má možná před sebou změny a další život.

A tak to ve světě amatérského divadla chodí. O inscenaci se napiše, ale ona se za chvíli tak změní, že publikované soudy, slova a rozborů dávno neplatí. Je to ošidné, ale vlastně krásné. Vždyť vy čtete o něčem, co už není. Takže i můj text se stává snem, vizí a poezií. Tedy tím, o co usilují audimaforští divadelníci, ať už jsou z Hradce Králové, Kostelce, Náchoda, Prahy, České Třebové, Svitav, Týniště, Vrchlabí či Bělohradu.

Vladimír Hulec

(Převzato z *Amatérské scény*)

BYLO...

REGIONÁLNÍ LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLÍDKA

Hradec Králové

Divadlo Jesličky

8. - 10. dubna 2005

s postupem na národní přehlídku Loutkářská Chrudim

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky Hradec Králové,
Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního příspěví MK ČR, Královéhradeckého kraje
a Města Hradec Králové

Lektorský sbor:

Alena Exnarová, Jan Merta, Hana Galetková a Blanka Šefrnová

Počet představení: 21 + 1 nesoutěžní

Počet členů hrajících souborů: cca 190

VÝSLEDKY:

Lektorský sbor doporučil představení na Loutkářskou Chrudim:

1. Divadlo DNO Hradec Králové + Ľapina Městečko Trnávka s inscenací **Cirkus**
2. Teatro Matita – Matija Solce s inscenací **E Beh?**
3. Poslední mravenec ZUŠ Žamberk s inscenací **Vojna s Turkem**
4. Teatro plyšolino Hradec Králové s inscenací **Plyšový zajíc do lesa nepatří**
5. HAD Hradec Králové s inscenací **My se vlka nebojíme**
6. Jarka Holasová s inscenací **Hrnečku vař!**
7. Skupina Dospělá embrya Divadla Jesličky Hradec Králové s inscenací **Stráž**
8. LS Záchvat ZUŠ Na Střezině Hradec Králové s inscenací **Johanes dr. Faust**
9. LS MíšaS ZUŠ Na Střezině Hradec Králové s inscenací **Ptačí hlava a srdce**
10. LS Tak co? ZUŠ Chlumec nad Cidlinou s inscenací **Kybajváspro**

PROGRAM:

Loutkářský soubor STELA čtvrtý ročník,

prvního stupně **ZUŠ Na Střezině HK**

Milan Pavlík: **TŘI SNĚHULÁCI**

Režie: J. Polehňa

U tří pávů, 4. roč. II. cyklu LDO

ZUŠ Na Střezině Hradec Hrálové

KAŠPÁRKOVA PORADNA

Režie: Jolana Brannyová

Loutkářský soubor MíšaS – žákyně Studia

pro dospělé **ZUŠ Na Střezině HK**

B. Němcová, M. Součková, J. Polehňa:

PTAČÍ HLAVA A SRDCE

Režie: J. Polehňa, M. Součková.

Loutkářský soubor ZÁCHVAT – Studio pro

dospělé **ZUŠ Na Střezině HK**

na motivy lidových loutkářů:

JOHANES dr. FAUST

Úprava textu a režie J. Polehňa

Dospělá embrya, ZUŠ Na Střezině,

Hradec Králové, V. Šimeček: **STRÁŽ**

Režie: Monika Janáková a Jan Dvořák

Divadlo DNO Hradec Králové

a **ĽAPINA Městečko Trnávka**: **CIRKUS**

Režie: Jiří Jelínek

HAD Hradec Králové

Dobroslav Illich: **MY SE VLKA NEBOJÍME**

Režie: D. Illich

Čtyřlístek, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

Kahoun, Černík, Štíplova: **JEDNA, DVĚ, TŘI...**

Režie: Romana Hlubučková

Kyselá rybičky, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

H. Doskočilová: **U MEDVĚDŮ**

Režie: Romana Hlubučková

MARTÍNEK, DK Libáň

Ladislav Dvorský: **SKÁKAVÁ PRINCEZNA**

Režie: Jan Řezníček

Jarka Holasová

K. J. Erben, J. Holasová: **HRNEČKU VAŘ!**

Tak co? ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

J. Thurber: **KYBAJVÁS PRO**

James Reeves + kolektiv: **NA PASTVĚ**

Režie: kolektiv

Poslední mravenec, ZUŠ Žamberk

lidové písně, **VOJNA S TURKEM**

Johana Vaňousová, režie: Olga Strnadová

Teatro Plyšolino Hradec Králové

Johanka Švarcová a Josef Rosen

Černý medvěd+Želva:

PLYŠOVÝ ZAJÍC DO LESA NEPATŘÍ

BRUM Broumov

JAK KAŠPÁREK SE ŠMIDROU...

Režie: Zdeněk Beneš

RADOŠT Červený Kostelec

Miroslav Vildman: **TŘI ZLATÉ VLASY**

Režie: Jaromír Dvořák

LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLÍDKA

UZEL, ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

ŠOKUJÍCÍ OBJEVY SOUBORU UZEL

Režie: Romana Hlubučková + kolektiv

Spolu, ale každý sám, ZUŠ Jaroměř

Čínská lid. anekdota (pohádka)

JI-BING, LOVEC MUCH

Režie: Jaroslava Holasová

Teatro Matita - Matija Solce

E BEH? (pulcinella)

DNO + Klicperovo divadlo

Jiří Jelínek na motivy Shakespeara:

PARIS

Režie: Jiří Jelínek

LEKTORSKÝ SBOR UDĚLIL INDIVIDUÁLNÍ OCENĚNÍ:

Čestné uznání:

Míše Součkové

za kultivovaný projev v inscenaci

Ptačí hlava a srdce

Ceny:

LS Záchvat ZUŠ Na Střezině Hr. Králové

za loutky k inscenaci Johanes dr. Faust

Skupině Dospělá embrya Divadla

Jesličky Hradec Králové

za vtipné připomenutí zlé doby

Divadlu DNO Hradec Králové

a Ďapině Městečko Trnávka

za herectví v inscenaci Cirkus

Zuzaně Vítkové a Monice Formanové

za kostýmy k inscenaci Cirkus

Souboru HAD Hradec Králové

za kvalitu slovního i loutkovodičského

projevu v inscenaci My se vlka nebojíme

Johaně Vaňousové

za loutkoherecký výkon v inscenaci

Vojna s Turkem

Souboru Tak co? ZUŠ Chlumeck n/C.

za vyjádření pohledu na život

v inscenaci Kybajváspro

Jarce Holasové

za loutkoherecký výkon v inscenaci

Hrnečku vař!

Teatru Plyšolino Hradec Králové

za introspekci v inscenaci Plyšový zajíc

do lesa nepatří

Ceny za inscenaci:

Souboru Poslední mravenec

ZUŠ Žamberk za Vojnu s Turkem

- inscenaci s velkou výtvarnou hodnotou

Teatru Matita za inscenaci E Beh?

- virtuozitu provedení a myšlenku

Divadlu DNO Hradec Králové

a Ďapině Městečko Trnávka

HLAVNÍ CENA ZA INSCENACI

CIRKUS

Regionální loutkářská přehlídka v královéhradeckých Jesličkách

Probíhala od 8. do 10. dubna v již tradičně přátelském a skvělém prostředí. Nezbyvá než opakovat superlativy z let minulých. I letos musím konstatovat, že byla úroveň přehlídky velmi dobrá a že větší na inscenaci byla něčím zajímavá a stálo za to o nich diskutovat. Jedinou novinkou přehlídky byla skutečnost, že jsme viděli „jen“ devatenáct inscenací, neboť čtyři byly na poslední chvíli z důvodu nemoci zrušeny a tak zbylo více času právě na ono zmíněné povídání.

Skladba přehlídky byla pestrá – od tradičních souborů, přes řadu skupin ze „zušek“, přes soubory věnující se inscenacím pro nejmenší diváky až po divadla víceméně experimentální, zaměřená svou produkcí především k dospělým divákům.

K tradičním souborům (podle způsobu práce) můžeme počítat soubor **Brum z Broumova**, který předvedl hru *Jak Kašpárek se Šmidrou...* v úpravě někdejšího principála souboru J. Dařbujána. Hráli na playback marionetami na nitích (sériová výroba z 50. let 20. století) a také nahrávka pocházela z doby Dařbujánova působení. Technika pak zapříčinila, že nebyla příliš srozumitelná. Ale je třeba říci, že soubor po delší odmlce zahájil v novém složení činnost teprve v loňském roce a plánuje postupně se odpoutat od starých nahrávek.

Radost Červený Kostelec předvedla pohádku *Tři zlaté vlasy*, psanou ve verších a mám-li být upřímná, tak dosti pokleslých. Po straně jeviště vypravěč (jediný uměl text dobře z paměti), a pak už herci v černém, kteří bez nějakého řádu přicházeli a odcházeli a hráli na stole malými manekýny a občas živě za stolem, to vše s příznou nápodobou za zády. Až na výjimky loutkový part pouze ilustroval, co bylo řečeno a pokud text vůbec nabízel nějaký dramatický okamžik, byl odrecitován. Občas jsme se přestávali orientovat, protože známý příběh byl v tomto zpracování převrácen a pozměněn.

Soubor **Martínek DK Libáň** inscenoval odkrytě vedenými marionetami *Skákavou princeznu* Ladislava Dvorského v režii Jana Řezníčka. Právě Honza má svým projevem velmi blízko k tradiční produkci kočovných marionetářů, takže mu není vlastní způsob nadsázky, kterou Dvorského předloha vyžaduje. Ale přestože se tak představení trochu přesýpalo z pokusů o lehkost a onu nadsázku k dramatickému projevu, podle dispozice jednotlivých herců, šlo o příjemnou podívanou, o produkci, která je vkusná, jednoduchá a odpovídající věkové adrese dětského diváka, jemuž je určena.

Souborů či jednotlivců vystupujících pod hlavičkou základních škol jsme viděli celkem jedenáct. Začnu těmi nejmladšími. Skupina **Čtyřlístek ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou**, která sdružuje děti převážně z prvních a druhých tříd a poprvé vystoupila na veřejnosti, předvedla půvabné představeníčko s medvědy (hračkami) nazvané *Jedna, dvě, tři...*, pro něž vedoucí Romana Hlubučková našla inspiraci u J. Kahouna, M. Černíka a L. Štíplové a poskytla v něm dětem prostor pro vyjádření vztahů, pocitů a sdělení jednoduché pointy. Což bylo naplněno a bylo to milé.

O něco starší děti, **Kyselé rybičky ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou**, připravily, opět pod vedením Romany Hlubučkové, příběhy *O medvědech* podle Hany Doskočilové. Odehrály je na židlích překrytých látkou, s plošnými manekýny medvědů (lepenka dotvořená látkovými doplňky), se zapojením kostýmů i vlastních těl jako scény a prostředí, s živým hudebním (kytara) a zvukovým doprovodem. Dozví-

DS DNO: Cirkus

dáme se od nich v písničke, že má jít o paralelu medvědího a lidského světa. Ale možnosti, které se v tomto směru nabídky, nebyly - i přes řadu hezkých nápadů - především v rovině vzájemných vztahů mezi herci zcela využity.

Pod názvem **LS Stela ZUŠ Na Střežině Hradec Králové** se skrývaly nejmladší děti pracující pod vedením Jirky Polehni a předvedly v jeho režii i roztomilé výpravě poetickou hříčku Milana Pavlíka *Tři sněhuláci*. Předvedly ji maňásky, s elánem a řadou hezkých nápadů. Ale bylo znát, že vedení maňásků není jednoduchá disciplína a tak k závěru už jim trochu docházely síly. Možná také, že by jim méně stísněný prostor jevištěátka umožnil větší rozehrání vztahů a situací.

Soubor **U tří pávů ZUŠ Na Střežině Hradec Králové** pracující pod vedením Jolany Brannyové inscenoval starou prvorepublikánskou hru Jaroslava Průchy *Kašpárkova poradna*, což je satira o tom, že s poctivostí a přímočarostí nikam nedojdeš a můžeš jít tak akorát zametat ulice. Jenže satira vyžaduje jistou nadsázku, ale soubor nám ji traktuje vážně, bez odlehčení a v řadě věcí se navíc úplně neorientujeme. Především ve funkci davu. V úvodu vtrhne na scénu v jakémisi balábile, pak sedí na židlích zády k nám a dialogy, které se odehrávají v Kašpárkově poradně jen občas a ne vždy čitelně ilustruje, místo aby k nim zaujímal nějaký postoj. Taký poněkud mate pojmenování Kašpárka, neboť má svým charakterem a jednáním daleko blíže k tradičnímu požívačnému Kašparovi z repertoáru kočovných loutkářů než ke Kašpárkovi z pohádek pro děti. Za co je však třeba soubor *U tří pávů* pochválit, je animace loutek - maňásků.

Soubor **Spolu, ale každý sám ZUŠ Jaroměř** předvedl pod vedením Jarky Holasové své zpracování čínské lidové pohádky (anekdoty) *Ji-bing, lovec much*. Učinil tak v soustavě paravánů s čínskými znaky a

v podstatě činoherně, jen mouchy byly loutečky na drátě. Ze všeho vyzářovala pečlivost a snaha o dodržení východní charakteristiky a obřadnosti. Představitel lovece much zvládl výborně svoji proměnu v mouchu (trest za to, že mouchám ubližoval) a její charakteristiku. Jen chybělo výrazné provedení důležité dramatické situace, kdy je lovec zachráněn a proměněn opět v člověka.

Uzel ZUŠ Chlumec nad Cidlinou (veden opět Romanou Hlubučkovou) předvedl demonstraci studijní cesty a vědeckých objevů u jezera Piploppl, inspirovanou Edwardem Learem a nazvanou *Šokující objevy souboru Uzel*. Jde v podstatě o hraní si se slovy a zástupnými předměty - tu nápaditě, tu méně zdařile. Zvolené formě demonstrace by však mimo jiné rozhodně prospěla kratší metráž celku.

Letošní produkce souboru **Tak co? ZUŠ Chlumec nad Cidlinou** nazvaná tajemně *Kybajváspro* (bajky J. Thurbera) připomněla v leccems jejich inscenaci *Dokud nás čápi nerozdělí*. Připomněla ji zobrazením světů zvířat, v první bajce volbou výrazových prostředků (rukavicové loutky), živostí projevu, ale především také nevyrovnaností celku: po zajímavě budovaném a zřetelně vypointovaném úvodním příběhu pak inscenaci padá trochu řemen, protože divadelní zpracování jednotlivých bajek má různorodou úroveň. Ale zaděláno je dobře. Potom ještě soubor předvedl krátkou bajku Jamese Reese o dvou krávkách nazvanou *Na pastvě*, která je v podstatě o promarněném čase. Tematicky i provedením by klidně mohla být součástí předcházejícího celku.

Loutkářský soubor Záchvat (Studio pro dospělé) ZUŠ Na Střežině nastudoval v úpravě a režii Jirky Polehni a v kolektivní výpravě tradiční text kočovných loutkářů *Johanes dr. Faust*. Hra se odehrává na v podstatě rodinném divadle, s výtvarně nádhernými marionetami, v duchu žánru tradičního marionetového divadla, s řadou zajímavých ozvláštňení v loutkoherecké

rovině, s živě interpretovanou hudbou. Je na co se dívat, ale není tak docela postižen základní svár odehrávající se v člověku, jeho váhání a rozhodování. Tedy vlastně jádro celého příběhu.

Dalším dospělým souborem působícím v Jesličkách je skupina **Dospělá embrya ZUŠ Na Střezině**, která v úpravě a pod velením Moniky Janákové a Honzy Dvořáka připravila starou agitku V.Šimečka *Stráž*. Je to silně tendenční text připomínající vojenskou službu za dob hluboké totality. Zahrají jej maňásky (je jich takřka neuvěřitelné množství), s nadsázkou a nadhledem. I náznak určité dojemnosti se vkrádá prostřednictvím čtyř vojáčků na stráži. Ale jen náznak. Kdyby se podařilo rozehrát i tuto rovinu, získala by inscenace ještě další působivý rozměr.

Na přehlídce jsme viděli i tři divadla jedné herečky. **Loutkářský soubor MIŠA S ZUŠ Na Střezině Hradec Králové**, jinak Miša Součková, předvedla ve výpravě Jirky Polehni a úpravě a režii své a Jirky méně známou pohádku Boženy Němcové *Ptačí hlava a srdce*. Bylo to víceméně kultivované vyprávění, oživené zajímavou výpravou s občas překvapivě pohyblivými částmi. Některé důležité dějové momenty byly ale pouze odvyprávěny za staženou oponou – nejvíce to vadilo u závěrečného vysvobození princezny. Provedení poněkud oscillovalo mezi nadsázkou (začátek a konec) a prostým vyprávěním a tak nebylo zcela jasné, jak starému divákovi je inscenace určena. Ale i přes uvedené připomínky byla příjemná.

Johana Vaňousová, vystupující pod názvem **Poslední mravenec, ZUŠ Žamberk**, se představila s inscenací nazvanou *Vojna s Turkem*. Je spojením dvou kramářských písní, které nám Johana zazpívá a předvede. Potřebuje k tomu krabici potaženou režným plátnem, s příhrádkami na bocích a vpředu. Na této krabici pak staví jednoduchou plošnou dekoraci, v níž a okolo ní se

Johanka Vaňousová: *Vojna s Turkem*

všechno odehrává. Malé loutčky má skryty ve velké kapse okolo pasu a v příhrádkách krabice. První píseň se odehrává marionetkami, druhá maňásky. Projev loutkoherečky je komunikativní a suverénní, dobře odlišuje jednotlivé postavy, jde přesně po smyslu příběhu, který koření drobnostkami v loutkoherecké rovině. Užili jsme si to.

Nejzkušenější ze sólových loutkohereček, které jsme viděli, je jistě **Jarka Holasová**. Představila se s vlastní úpravou pohádky K.J.Erbena *Hrnečku vař!* určenou pro produkci především v mateřských školkách. Odpovídá tomu textová úprava i zvolené výrazové prostředky. Pohádka se odehrává maňásky na jednoduchém otočném paravánu. J.Holasová přesně zvládá práci s loutkami a odlišení jednotlivých postav, stejně jako komunikaci s dětským divákem v úvodu, na závěr i během inscenace. Pokud jde o samotné předvedení příběhu, snaží se o iluzi, kterou narušuje (možná trochu zbytečně) žádost o spolupráci některého z diváků, aby „bublal“ do sklenice vody při vaření kaše v závěru pohádky. Ale v každém případě se její práce vyznačuje pečlivostí, kultivovaností a přesným respektováním divácké adresy, které je určena.

S produkcí pro nejmenší děti se představil také soubor **HAD Hradec Králové**, který nastudoval hru režiséra souboru Dobroslava Illicha *Mý se vlka nebojím*. Pod názvem se skrývají dvě známé pohádky – O třech prasátkách a O neposlušných kůzlátkách. Jde o inscenaci maňáskovou, jejímž hlavním pozitivem je výborná animace i slovní projev loutkoherců. Méně už se daří v živém rámci, v němž dva chlapi pohádky uvádějí, trochu se „štengrují“ a v pohádkách se vystřídají v postavě vlka. Sem tam i nějaká ta drobná nelogičnost by se našla. Ale přesto jde o kvalitní produkci, která nejmenším divákům určitě přinese katarzi ze šťastného završení obou příběhů.

Stejně jako v loňském roce, i letos obohatil přehlídku svou účastí student DAMU, Slovinec Matija Solce vystupující pod názvem **Teatro Matita** a v inscenaci *E beh?* opět dokázal, že skvěle ovládá loutkářské řemeslo – jak animaci loutky, tak i slovní (zvukový) part. Toto řemeslo není ale samoúčelné, je využito ke sdělení tématu. Loutkoherce si vystačí se židlí, na níž sedí a s kufrem, v němž má téměř vše potřebné. Ústřední postavu v něm ovšem nenajde a tak si ji před námi vytváří z toho, co vytáhá z kapes. Sledujeme zrození Pulcinelly – je tvořen drobnou hlavičkou na prstě loutkoherce a bílým kapesníkem. Bavíme se jeho pokusy o komunikaci s loutkohercem (postupně ho Pulcinella přesvědčí, aby za něj mluvil), bavíme se navazováním vztahu se psem a posléze s drakem (ten je vytvořen z tahací harmoniky), až všechno dospěje k setkání se smrtí a pokusům o vzájemnou likvidaci, která se nezdaří. Pes a drak zahynou, ale Pulcinellu nelze zlikvidovat, je věčně živý! Poezie i humor příběhu jdou ruku v ruce a celek je působivý především proto, že všechno vzniká jakoby náhodou, lehce naťuknuto a jde se dál. Jak je to vlastně jednodu-

ché a jak málo prostředků stačí k bohatému naplnění divadelního tvaru!

Zvláštním divadelním tvarem byla inscenace *Plyšový zajíc do lesa nepatří*, založená do značné míry na improvizaci obou aktérů, Johanky Švarcové a Josefa Rose-
na, jinak **Teatra Plyšolino z Hradce Králové**. Je to zvláštní introspekce, která začíná jakoby hříčka, v níž dva loutkoherci pomocí plyšáků (kterých mají plný kufr) přehrávají jakési příběhy dětem a vždycky je uzavrou didaktickou poučkou. Když skončí, odejdou z forby za oponu a my si chvíličky myslíme, že je konec – ale pak se opona rozhrne a my jsme u obou umělců (šmíráků? – ale to je silné slovo) doma a sledujeme, jak jim jejich způsob obživy zasahuje do života, jak je proměňuje. Až se sami promění v plyšáky. Je to vtipné, je to smutné, je to poetické, je to metaforické. Je to působivé.

Na závěr jsem si nechala inscenaci **Cirkus Divadla DNO Hradec Králové a Tápiny MěstečkoTrnávka**, která se skutečně odehrává v cirkusovém stanu a s poetickou připomínající Felliniho filmy vykresluje cirkusový svět i s paralelně vedenými příběhy jednotlivých postav. Je zde ředitelka cirkusu tahající se s klaunem o jeho kýčovitě mechanické hračky, které mu bere a schovává před veřejností, aby se z nich pak ve svém soukromí sama radovala. Je zde eskamotér, který se tak zamotá do svých provazů, že už v závěru nemůže ani sám chodit a musí být přinesen. Je zde tlustá žena, která se neustále něčím krmí a pak se ukáže, že je to provazochodkyně. Je zde smutná dívka, která se chce z nešťastné lásky zabít, ale vůbec se jí to nedaří – až v samotném závěru. A tak dále. Je tu prostě všechno – od kýče až po smutek, celý ten bizarní svět, který nás baví i dojíká. Funguje zástupná řeč podobná italštině, nádherné kostýmy, práce s předměty či jednoduchými loutkami a především výrazně stylizované a vzácně jednotné herectví všech aktérů.

Teatro plyšolino Hradec Králové
Plyšový zajíc do lesa nepatří

Tolik tedy letošní regionální loutkářská přehlídka v Jesličkách. Ještě se sluší podotknout, že v jejím závěru mohli přítomní loutkáři vidět inscenaci, kterou připravil Jirka Jelínek s několika členy Divadla DNO a Klicperova divadla v Hradci Králové na motivy Shakespearova Romea a Julie a kterou hrají pod názvem *Paris*. Vřele doporučuji!

Alena Exnarová
(Převzato z *Loutkáře*)

Teatro Matita - Matija Solce s inscenací E Beh?

BYLO...

DĚTSKÁ SCÉNA

Hradec Králové

Divadlo Jesličky

15. - 17. dubna 2005

Krajská přehlídka dětských divadelních, loutkářských
a recitačních souborů s postupem
na celostátní přehlídku Dětská scéna v Trutnově

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky Hradec Králové,
a Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního přispění MK ČR, Královéhradeckého kraje
a Města Hradec Králové

Lektorský sbor:

Jaroslav Dejl, Blanka Šefrnová, Dominika Špalková
a Alexandr Gregar

V rámci přehlídky bylo uvedeno 17 představení,
přehlídka se zúčastnilo cca 170 dětských účastníků.

LEKTORSKÝ SBOR

NA DĚTSKOU SCÉNU NOMINOVAL:

...po malinách, ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové
ved. Jana Portyková
K. J. Erben: Štědrý večer

doporučil:

1. Kyselé rybičky, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou
ved. Romana Hlubučková
Hana Doskočilová: U medvědů
2. HORNÍ - DOLNÍ Sloupnice
ved. Eva Sychrová
Josef Hiršal, Jiří Kolář: Kocourkov

PROGRAM:

...po malinách, ZUŠ Na Střezině, H.K.
ved. Jana Portyková

K. J. Erben: ŠTĚDRÝ VEČER

ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové

ved. Jiří Polehňa, TŘI SNĚHULÁCI

Jarka Holasová

K. J. Erben, J. Holasová: HRNEČKU VAŘ!

- nesoutěžní představení

Kyselé rybičky, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

ved. Romana Hlubučková

Hana Doskočilová: U MEDVĚDŮ

Čtyřlístek, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

ved. Romana Hlubučková

Kahoun, Černík, Štíplová: JEDNA, DVĚ, TŘI...

Dramatický soubor ZŠ Komenského,

Náchod, Ilja Hurník: ZVONEČEK A ZVON

Sůvátka ZUŠ Semily

ved. Míla Sůva

Jan Werich: KRÁLOVNA KOLOBĚŽKA I.

Moje pětka, ZUŠ Jaroměř

ved. Jarka Holasová

Miloš Macourek:

OSTROV PRO ŠEST TISÍC BUDÍKŮ

HORNÍ - DOLNÍ Sloupnice

ved. Eva Sychrová

Josef Hiršal, Jiří Kolář: KOCOURKOV

UZEL, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

ved. Romana Hlubučková

L. Štíplová: O PRASÁTKU

Spolu, ale každý sám, ZUŠ Jaroměř

ved. Jarka Holasová

K. J. Erben, Jiří Suchý:

NENÍ ŠTĚDRÝ JAKO ŠTĚDRÝ ANEB KOLÁŽ

DS Gymnázium Ústí nad Orlicí

ved. Lenka Jányšová

Ray Bradbury: CELÉ LÉTO V JEDINÉM DNI

Bydélko (bydžovské divadélko),

ZUŠ Nový Bydžov, ved. Vladimír Beňo

BÍLÁ PANÍ NA BRADLECI

- jičínská regionální pověst

UZEL, ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

ved. Romana Hlubučková

ŠOKUJÍCÍ OBJEVY SOUBORU UZEL

SVIŽNÍCI, ZŠ Broumov

ved. Dáša Židová, NARCIS A VÍLA ECHO

eMBěčko (malí bydžovští komedianti)

ZUŠ Nový Bydžov, ved. Vladimír Beňo

Vladimír Beňo:

KAM S ODPADKY V MALÍKOVĚ

Mysáči při DDM Bájo, Česká Skalice

ved. Pavla Knápková

na motivy knihy Z. Svěráka:

TA SE TI Povedla

LEKTORSKÝ SBOR DÁLE UDĚLIL CENY:

Janě Portykové a dětskému souboru
...po malinách
ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
za inspirativní inscenaci Štědrý večer

Romaně Hlubučkové
za kvalitní metodickou práci
s nejmenšími dětmi
v představení Jedna, dvě, tři

Krajská přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů Dětská scéna 2005

Tradičně se tato přehlídka Královéhradeckého kraje konala v útulném a přátelském prostředí Divadla Jesličky v perfektní organizaci Střediska amatérské kultury Impuls a Volného sdružení východočeských divadelníků pod taktovkou Nadi Gregarové. Proč začínám zrovna tímto chvalozpěvem na organizátory? Každá přehlídka je ovlivněna prostředím a atmosférou, kterou organizátoři vytvoří. A tato hradecká přehlídka je specifická nejen těmito věcmi, ale i velkým počtem souborů, kterým každoročně dává příležitost se setkat a navzájem si ukázat výsledky své práce.

Letos to bylo šestnáct souborů, které od pátku do neděle v divadelku v Jesličkách předváděly své umění. Paradoxně došlo k tomu, že hned druhé představení bylo vrcholem celé přehlídky. Jana Portyková ze ZUŠ Na Střezině Hradec Králové se skupinou ... po malinách se pokusila, a předem lze říci, že velice úspěšně, o velké jevištní ztvárnění Erbenovy balady *Štědrý večer*. Portyková využívá všech možností jevištní techniky, pracuje důsledně se světlem, používá stínového divadla (velice emotivní scéna zjevování osudu v hladině zamrzlé, prosekané vody), používá symbolů znaků, vytváří nádherné scénické obrazy, důsledně používá nádhernou scénickou hudbu, která je zdánlivě v protikladu k lidovosti Erbenovy balady. A tak paradoxně největší rezervy jsou v jevištní mluvě, ne tak v kvalitě řeči jako v práci s jejím zabarvením a rytmizací. Ale přes tyto drobné výhrady se jedná o pozoruhodný počín v rámci dětského divadla.

...po malinách, ZUŠ Na střezině Hradec Králové
Štědrý večer

Dalšími zajímavými představeními byly práce Romany Hlubučkové. Přivezla drobná loutkářská představení o zvířátkách, která ale umožňují dětem ztotožnění se s hrdiny, kteří mají jejich vlastnosti a prožívají jejich dětské starosti. První představení *Jedna, dvě, tři* ... je pásmo z veršů Kahouna, Černíka a Štěplové. Nejmladší skupina dětí ze ZUŠ Chlumec nad Cidlinou si zde každý se svou hračkou medvídkou, ke které má pochopitelně ten nejkrásnější vztah, hraje a naprosto přirozeně a uvolněně recituje jednoduché veršičky. Děti jsou uvolněné, přirozené, cítí se navzájem ve skupině, prostě je vidět, že se s nimi pracuje.

Skupina *Kyselé rybičky* též ze ZUŠ v pásmu *U medvědů* s texty Hany Doskočilové a s plošnými loutkami medvědů vytváří představeníčko, ve kterém procházíme spolu s hrdinou čtverem ročních dob. Děti mají nadhled a doslova se baví příběhem o růži, zlatém knoflíku, jabloních. Trošku problémem této inscenace jsou plošné loutky, které neumožňují právě moc velkou animaci a spíše děti zatěžují. Ale přesto je to milé, upřímné a děti vědí o čem hrají. Třetí představení skupiny

...po malinách, ZUŠ Na střezině Hradec Králové
Štědrý večer

Uzel, L. Štíplová *O prasátku*, je etudou dvou dívek, malé loutečky prasátka, kufru a asi ze všech tří představení mělo největší rezervy. Přece jenom děvčata nebyla tolik odvázaná a zdravě drzá. Přesto lze říct, že v ZUŠ Chlumec nad Cidlinou pracují s dětmi citlivě, cílevědomě a u dětí vytvářejí předpoklady pro další divadelní práci.

Čtvrté představení skupiny **Uzel** *Šokující objevy souboru Uzel* je pokusem o jevištní ztvárnění nonsensové poezie Edwarda Leara. A to nonsens nejen v řeči, ale i v jevištní akci, v prezentaci.

Bohužel tak, jak jsou různorodé schopnosti jednotlivých členů, tak byla různorodá úroveň jednotlivých výstupů. Některé byly nádherné, některé průměrné a pár nic moc. Ale každopádně jde o materiál, na kterém se dá ještě neustále pracovat, vylepšovat, učit se.

Eva Sychrová s novým souborem **Horní – Dolní Sloupnice** v představení *Kocourkov* s použitím textů

Josefa Hiršala a Jiřího Koláře dokázala, že její způsob práce s dětským souborem je osvědčený, a že přináší výborné výsledky v jevištní řeči, citění prostoru a partnerů na jevišti. Teď už jenom je potřeba, aby noví členové souboru získali ještě větší jevištní suverenitu. Přesto je radost se dívat na obrovskou skupinu dětí, které ví, o čem hrají a umí to. Je zároveň pozoruhodné, že se jedná o zájmovou skupinu dětí ze základní školy, která se schází se svou učitelkou jednou za týden.

Dalším zajímavým pokusem o velkou iluzivní pohádku byl soubor **Svižníci ZŠ Broumov** v přestavení *Narcis a vila Echo*. V kombinaci řecké pověsti a příběhu z dnešních dnů je vytvářeno představení, kde se pracuje s hudbou, světlem a slovem. Jako naprosto zbytečný se jevil oslí můstek zasazení příběhu do procházky dědečka s vnučkou v lese.

Divadelní soubor **Gymnázia Ústí nad Orlicí** s vedoucí Lenkou Jányšovou se utkal s dramatizací Raye Bradburyho *Celé léto v jediném dni*. Zajímavý motiv šikany odlišného člověka asi zároveň sloužil k práci uvnitř souboru a jevištně byl docela dobře ztvárněn, jako nadbytečné se jevilo vytváření zvuku deště plácáním do dlani, protože se jedná o naprosto jiný znak, než které byly používány v inscenaci.

ZUŠ Jaroměř přivezla dvě inscenace *Ostrov pro šest tisíc budíků* Miloše Macourka a *Není štědrý jako Štědrý aneb Koláž*. Obě představení sice dokazují systematickou a cílevědomou práci s dětmi, ale zároveň mají mnoho inscenačních problémů. Zvláště druhé, kde se hraje na parodii recitačního strnulého sboru a mixuje se dohromady text Erbena a Suchého, je nevyužitou šancí pro velkou studentskou recesi. A tak zůstalo jen u pokusu.

ZUŠ Na Střezině s Jiřím Polehňou předvedlo inscenaci *Tři sněhuláci*. Drobná pohádka, která je velice naivní, nabírala chvilkami dech maňáskové rakvičkárny, ale bohužel někdy jí opět dech došel. Skupina **Myšáci při DDM Bájo Česká Skalice** s vedoucí Pavlou Knápkovou vytvořila představení na motivy knihy Z. Svěráka *Ta se ti povedla*. Milá pohádka o hasícím přístroji je hrána s obrovským nadšením a potěšením.

Na přehlídce jsme ještě viděli představení skupiny **Sůvátka ZUŠ Semily** Jan Werich *Královna Koloběžka I.*, **ZUŠ Nový Bydžov** Vladimír Beňo *Kam s odpadky v Malíkově a Bílá paní na Bradleci*. Tato představení ale přinesla řadu otázek a některé problémy.

Na Národní přehlídce Dětská scéna 2005 byla nominována inscenace K. J. Erben: *Štědrý večer*, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové. Doporučeny do výběru byla přestavení ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, Hana Doskočilová *U medvědů a Horní-Dolní Sloupnice*, J. Hiršál, J. Kolář Kocourkov.

S vedoucími souboru si povídali Blanka Šefrnová, Dominika Špalková, Saša Gregar a Jaroslav Dejl.

Jaroslav Dejl

H R O M A D A

BYLO...

MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLÍDKA
VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Miletín, Sousedský dům

21. - 24. dubna 2005

s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim
ve Vysokém nad Jizerou

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové,

Divadelní soubor ERBEN Miletín,

Volné sdružení východočeských divadelníků
za finančního příspěví Ministerstva kultury ČR
a Královéhradeckého kraje

Lektorský sbor::

prof. Jan Císař, prof. František Laurin,

Alena Exnarová, Jaromír Vosecký

Počet představení: 9

Počet členů hrajících souborů: 162

LEKTORSKÝ SBOR O NOMINACÍCH A DOPORUČENÍCH
ROZHODL TAKTO:

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

VYSOKÉ NAD JIZEROU:

NOMINACE:

Divadelní soubor SNOOP Opatovice nad Labem

s inscenací hry Vyhodíme ho z hnízda

DOPORUČIL:

1. Divadelní soubor DOVEDA Sloupnice
s inscenací hry Kryštofa Ungráda: Smrtí to nekončí

2. DS Krakonoš Vysoké Nad Jizerou
s inscenací hry Petra Pýchy Republiku za koně a fotbal

Foto MDJ: Milan Lánský

PROGRAM:

Divadelní soubor Erben Miletín

Karel Balák: ANTON, NEZLOB!

Režie: Vlastimil Čaněk

Divadelní soubor Zdobničan Vamberk

Petr Župa: O BEZHLAVÉM TEMPLÁŘI

Režie: Pavla Nekvindová

Chvaletické divadlo JEN TAK

W. Thornton: VÁNOCE V JEDNOM DOMĚ

Režie: Milan Schejbal

Divadelní soubor J. K. Tyl Meziměstí

Jaroslav Vostrý: TŘI V TOM

Režie: Bronislava Machová

Divadlo Neklid Voletiny

Petr Vanžura: OBRAZ NA SEKERU

Režie: Petr Vanžura

Divadelní soubor Dolany

Antonín Fendrych:

O JEDNOM HAĎAVÉM KRÁLOVSTVÍ

Režie: Věra Nepokojová

Divadelní soubor DOVEDA Sloupnice

Kryštof Ungrád: SMRTÍ TO NEKONČÍ

aneb v uličkách města Bakersfield

Režie: Markéta Světlíková

Divadelní soubor Snoop

Opatovice n/Labem

podle románu Kena Keseyho:

VYHODÍME HO Z HNÍZDA

Režie: Věra Pečenková

Divadelní spolek Krakonoš

Vysoké nad Jizerou

Petr Pýcha:

REPUBLIKU ZA KONĚ A FOTBAL

aneb Obrázky z dějin národa Havlase Pavlaty

Režie: Petr Pýcha, Jan Vavřina ml.

DS Erben Miletín

LEKTORSKÝ SBOR UDĚLIL INDIVIDUÁLNÍ OCENĚNÍ:

Čestná uznání:

Martinu Hlavatému

za roli Emánka v inscenaci hry Anton, nezlob!

Pavlu Novákovi

za roli Zanniho v inscenaci hry Tři v tom

Aleši Kučerovi

za roli Coly v inscenaci hry Tři v tom

Kláře Nentvichové

za postavu Ardelie v inscenaci hry Tři v tom

Bronislavě Machové

za režii hry Jaroslava Vostřého Tři v tom

Petru Vanžurovi

za text hry Obraz na sekeru

Jiřímu Černému

za roli Cizince George Blacka v inscenaci hry Smrtí to nekončí

Jiřímu Macháčkovi

za roli Náčelníka Bromdena v inscenaci hry Vyhod' me ho z hnízda

Jaroslavu Dvořákovi

za scénu k inscenaci hry Vyhod' me ho z hnízda

Jiřímu Líbalovi

za roli Ševce Hlavatky v inscenaci hry Republiku za koně a fotbal

Jaromíru Vodsedálkovi

za roli Sedláka Metelky v inscenaci hry Republiku za koně a fotbal

Václavu Šulcovi

za roli písmáka Patočky v inscenaci hry Republiku za koně a fotbal

Ceny:

Růženě Kněžourkové

za roli Rézi v inscenaci hry Anton, nezlob!

Vladimíru Kněžourkovi

za roli Antona Branzola v inscenaci hry Anton, nezlob!

kollektivu Chvaletického divadla Jen tak

za kompaktnost hereckého projevu v inscenaci hry Vánoce v jednom domě

Antonínu Kohlovi

za roli Ubalda v inscenaci hry Tři v tom

Nině Dlouhé

za roli Colombiny v inscenaci hry Tři v tom

Yvetě Vanžurové

za roli Paní Brownové v inscenaci hry Obraz na sekeru

Josefu Hudečkovi

za postavu Šerifa Adama Stonea v inscenaci hry Smrtí to nekončí

Jaroslavu Novákovi

za postavu Francise v inscenaci hry Smrtí to nekončí

Václavu Veselému

za roli Barmana Nicka v inscenaci hry Smrtí to nekončí

DS DOVEDA Sloupnice a skupině Ponny Expres

za hudební složku inscenace hry Smrtí to nekončí

Markétě Světlíkové

za režii hry Kryštofa Ungráda Smrtí to nekončí

Aleši Dvořákovi

za roli Mc Murphyho v inscenaci hry Vyhod' me ho z hnízda

Věře Pečenkové

za režii hry Vyhod' me ho z hnízda

Petru Pýchovi

za text hry Republiku za koně a fotbal aneb Obrázky z dějin národa Havlase Pavlaty

Cena za inscenaci:

Vyhod' me ho z hnízda

Divadelnímu souboru SNOOP

Opatovice nad Labem

Miletínské divadelní jaro 2005

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů se konala v Miletíně již potřetí, tentokrát od 21. do 24. dubna. My, kdo už jsme v Miletíně předtím byli, jsme se tam velmi těšili. Na bezvadné miletínské publikum, které v kteroukoliv denní dobu přichází v hojném počtu do divadla a oceňuje potleskem všechno, co jen trochu ocenit lze. Na vzornou péči členů miletínského souboru. Na potěchu ducha zajímavým divadlem, ale i na potěchu těla – tedy konkrétně na místní miletínské pivo zvané „čudla“ a na mlsání plněných perníkových Erbenových miletínských modlitbiček. Všeho se nám dostalo hojně. Vzhledem k tomu, že nepíšu do časopisu kulinářského, ale divadelního, soustředím se už nadále na odpovídající stránku přehlídky.

Letos jsme v Miletíně viděli celkem devět představení a z toho celkem pět inscenací původních textů či dramatinizací – a to je skutečnost, která na krajských přehlídkách divadel venkovského typu nebývá právě obvyklá. Vůbec byla celková úroveň přehlídky velmi slušná a až na jednu výjimku bylo každé představení něčím zajímavé a bylo o čem hovořit.

Přehlídku zahájil domácí DS Erben Miletín s inscenací hry Karla Baláka *Anton, nezlob!* v režii Vlastimila Čaňka. Jde o typickou prvorepublikovou hru pro venkovské kočovné společnosti, která počítala s přesným typovým obsazením, kterým tyto společnosti disponovaly. Tuto v podstatě anekdotu (se třemi šťastnými páry na konci) inscenoval režisér přehledně, s vybudovanými situacemi a výraznými hereckými typy. Poněkud problematické je určení žánru inscenace, neboť osciluje mezi fraškou a dramatickým obrazem ze života a trochu se tak rozpadá na dvě části. Zatímco ilustrativní použití hudby v některých situacích působí nadbytečně, příjemné je zarámování živě interpretovaných písniček za doprovodu harmoniky. V podstatě lze shrnout, že jsme viděli představení komunikativní, které šlo přes rampu.

Divadelní soubor Zdobničan Vamberk nastudoval hru člena souboru Petra Župy *O bezhlavém templáři* v režii Pavly Nekvindové. Inscenovali ji na scéně, jejímž základem byla otočná plátěná dekorace a pár kusů potřebného nábytku a rekvizit. Základem byla opakovaná teze, že „štěstí přeje připraveným“, ale jinak předloha i sama inscenace trpí některými nelogičnostmi ve vedení příběhu i jeho žánrovém ukotvení. Má to být pohádka? Legrace? Skeč? A pro koho to hraji? Viděli jsme představení dopoledne a byli na něm žáci a studenti tak asi od 14 let výš. Některé scény přitom naznačovaly jistou „lechtivost“. Napadlo nás, že naznačené pikanterie byly poněkud potlačeny a že má soubor zřejmě verzi pro dospělé, což nám posléze potvrdil. Nicméně skutečnost, že se divák v řadě věcí neorientuje (kdo a kdy a proč je neviditelný a kdy je to naopak a tak dále), zůstává hlavním problémem této inscenace.

Inscenace na motivy hry Thorntona Wildera *Vánoce v jednom domě* v provedení **Chvaletického divadla Jen**

DS Vamberk: O bezhlavém templáři

tak byla rozhodně zajímavým pokusem o postižení koloběhu života, jeho stereotypů a proměn. Původně předloha posloužila jako studijní materiál pro soustředění vedené Milanem Schejbalem a Pavlínou Morávkovou. Souboru se však předloha a práce na ní zalíbila natolik, že se ji pak rozhodl dovést až k ucelenému inscenačnímu tvaru. Toto zaujetí věci se pak projevilo koncentrovaným a zkázněným herectvím, vnitřní energií a smyslem pro přesnost, uměřenost a citlivost. Hra se odehrává u štedrovecerního stolu, s imaginárními rekvizitami – s výjimkou reálného servisu a příborů, jejichž cinkání o talíře je funkční; po stranách jeviště pak jsou dvě brány – jedna pro příchod na svět a druhá pro odchod navždy. Odehrává se o Štědrých večerech v průběhu řady let. Lidé se rodí, stárnou a odcházejí, situace se opakují. Bylo jistě dobře, že herci nehráli hlubší charakteristiku postav. Ale otázkou je, zda by každá nová situace neměla být střížena výrazněji, v měnícím se rytmu, protože i když se stereotypy opakují, přece jen dochází k určitým posunům a proměnám.

Divadelní soubor J. K. Tyl Meziměstí přivezl do Miletína inscenaci hry Jaroslava Vostrého *Tři v tom* v režii Bronislavy Machové. Viděli jsme bohatě strukturované a temperamentní představení, s řadou slušných hereckých výkonů (i když jsou v této složce rozdíly), v odpovídajícím způsobem řešené scéně, se zajímavým výtvarným posunem v dekoracích a kostýmech, s hudební složkou, která slouží svému účelu. Ale trochu

DS Vysoké n/Jizerou: Republiku za konč...

jsme litovali, že živočišnou komediálnost nahradili místy až hrubozrnnou komikou a že se tak občas vzájemně herecky válcovali, místo aby hráli ve vztahu a situaci. Drsná stránka tak trochu převážila nad zobrazením posedlosti něčím krásným a životadárným (láska, sex). Možná to bylo způsobeno skutečností, že si jsou vědomi toho, že situace, které se ve hře opakují, je třeba stupňovat a že se jim nepodařilo vymyslet je pokaždé jinak.

Divadlo Neklid Voletiny se představilo s inscenací hry svého režiséra Petra Vanžury *Obraz na sekeru*, která v leccčems připomíná anglické konverzační komedie meziválečného období (například Noëla Cowarda). Katalyzátorem dění se stává poštou doručený obraz – prostřednictvím postoje jednotlivých postav k němu se odhalují vzájemné nemravné vztahy, ale když je v závěru hry zjištěno, že byl obraz doručen omylem, všechno se maže: nic se nestalo, dosavadní pokrytecké vztahy pokračují dál. Ale v žánru inscenace jsme neměli tak jasno jako v převyprávění příběhu: je to parodie, konverzační komedie nebo snad absurdní divadlo tíhnoucí k Ionescovi? Ode všeho trochu. Z žánrové neujasněnosti pak vyplývá i neurčité herectví a celek tak působí poněkud bezkrvně.

Pro **Divadelní soubor Dolany** zdramatizoval Antonín Fendrych pohádku Jana Drdy *Jak princezna hádala*, až prohádala a soubor ji uvedl pod názvem *O jednom hádavém království* v režii Věry Nepokojové a v dekoracích z fundu divadla. Základním problémem bylo, že herci nehráli vztahy a situace, nejednali spolu, ale každý sám za sebe. Někdo přirozeněji, někdo za použití šarže. Za vším stojí patrně nepoučenost a neznalost základních principů divadelní práce. Všechno působilo náhodně a bezradně a ani znalost textu nebyla nejsilnější stránkou některých herců.

K realizaci inscenace *Smrti to nekončí* se **Divadelní soubor DOVEDA Sloupnice** spojil s hudební skupinou Ponny Expres. Na počátku všeho bylo téma a výběr písniček z oblasti country. Pak vznikl spojovací původní text napsaný Kryštofem Ungrádem a byl přehodnocen výběr písniček. Výsledkem je příjemný „countryový písničkál“ z prostředí divokého západu. V režii Markéty Světlíkové jsme viděli řadu zajímavých postav (pánská část souboru byla výraznější) a situací, někdy výrazně parodických, jindy vážných a tak jsme si kladli otázku, zda ty vážné situace nemají být výraznější, aby docházelo k žádoucímu kontrastu a parodická linie byla udržena. Výborná je především díky Ponny Expresu hudební složka inscenace (trochu distonace jsme některým herečkám odpustili). A příjemný je celkový projev všech aktérů – jdou za sebe, mají smysl pro humor a hrají s viditelnou chutí, kterou dokázali přenést do hlediště.

Divadelní soubor SNOOP Opatovice nad Labem si vybral k nastudování ne právě jednoduchou předlohu podle románu Kena Keseyho *Vyhod'ne ho z hnízda*. Dobrým základem pro úspěšnou inscenaci bylo odpovídající typové obsazení postav a zjednodušení jejich charakteristiky tak, aby je jejich představitelé bez větších problémů uhráli. Na tomto základě a v odpovídajícím scénografickém řešení prostoru pak režisérka Věra Pečenková budovala vztahy a situace. Mohla se přitom opřít především o výborný herecký výkon Aleše Dvořáka, představitel hlavní postavy McMurphyho. V miletínském představení fungovala silněji linie vztahu McMurphyho a náčelníka Bromdena vrcholící jeho útekem v závěru hry, než ústřední linie vzájemného boje

DS Doveda: Smrtí to nekončí

DS Meziměstí: Tři v tom

McMurphyho a sestry Ratcheldové – v roli sestry byla nucena zaskočit sama režisérka a i když se s těžkým úkolem vyrovnala se ctí, přece jen byla méně výrazná než její protivník. Přesto lze ale konstatovat, že jde o inscenaci výraznou, vybudovanou a kompaktní.

Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou uzavřel miletínskou přehlídku starší inscenací původní hry Petra Pýchy *Republiku za koně a fotbal aneb Obrázky z dějin národa Havlase Pavlaty*, s níž se představil už před dvěma lety na Divadelní Třebíči. Pýchův šikovně napsaný text čerpá z místních pověstí a samotná inscenace je zakotvena v prostředí, z něhož vychází. Kloubí tak v sobě autorského kabaretního ducha cimrmanovského ražení s principy sousedského lidového divadla, což dává celku jistý půvab a přináší jeho ozvláštnění. Způsob využívající prvků lidového herectví je vysokým hercům vlastní, neboť vychází ze zdejších kořenů. Především pánská část souboru byla přesná v mírném nadhledu a traktování jednotlivých figur, jakoby je představovali staří ochotníci. Inscenace má styl a řád a pobaví řadou situací, ale působí trochu zdoluhavě. Především v první polovině chybí opakovaným situacím v chalu-pách gradace a jeví se tak poněkud jednotvárně. Tento problém se objevil už před dvěma lety při představení vysokých na Divadelní Třebíči, i když představení bylo tehdy ucelenější než v Miletíně. Přesto šlo i zde o příjemnou podívanou, která, i když je přesně zakotvena v prostředí z něhož pochází, rozhodně přesahuje lokální význam a stala se tak důstojným zakončením Miletínského divadelního jara.

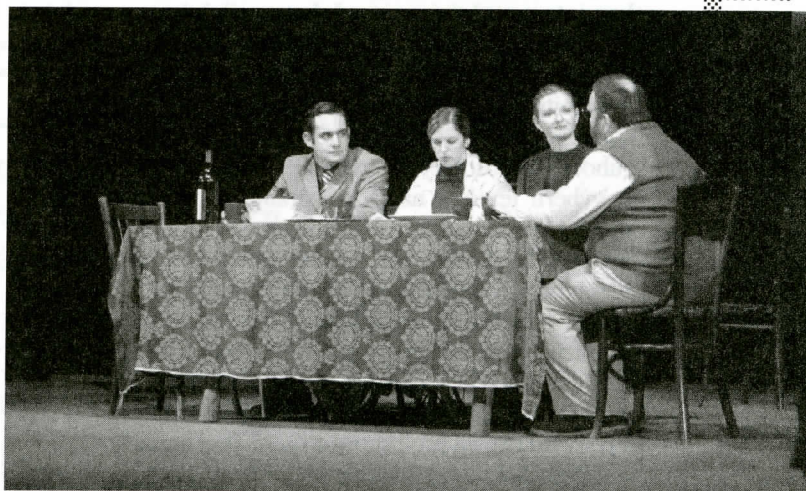
Po loňském úspěšném semináři o jevištní situaci, který byl součástí programu miletínské přehlídky, si jeho účastníci vyžádali pokračování a tak letos navázal,

opět pod vedení profesora Císaře a Saši Gregara, seminář na téma „není malých rolí“, v němž se tentokrát frekventanti učili, jak pracovat s komparem. Opět se tak dělo na vybrané situaci z *Našich furiantů* přímo na jevišti *Sousedského domu* a k spokojenosti všech zúčastněných.

Co dodat závěrem? Snad jen tolik, že o dobré úrovni přehlídky svědčí nemalý počet čestných uznání a cen, které odborná porota (prof. Jan Císař, prof. František Laurin, Jaromír Vosecký a Alena Exnarová) udělila. A také skutečnost, že kromě přímé nominace navrhla další dva soubory do širšího výběru na Krakonošův divadelní podzim.

Alena Exnarová

DS Chvaletice: Vánoce v jednom domě

BYLO... KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ Královéhradeckého kraje

Hradec Králové, Divadlo Jesličky

18. -19. a 25. - 26. dubna 2005

s postupem na celostátní přehlídku "Dětská scéna"

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové, Divadlo Jesličky Hradec Králové,
Volné sdružení východočeských divadelníků s finanční podporou Ministerstva kultury ČR
a Královéhradeckého kraje

Účast: 71 recitátorů

Odborný a organizační garant přehlídky: Mgr. Jana Portyková

Krajská přehlídka dětských recitátorů proběhla ve dnech 18., 19., 25. a 26. dubna 2005 v Divadle Jesličky v Hradci Králové. Předcházela jí okresní postupová kola, kterých se zúčastnilo celkem 436 dětí (124 v okrese Hradec Králové, 47 v okrese Rychnov nad Kněžnou, 102 v okrese Trutnov, 79 v okrese Jičín a 84 v okrese Náchod). Do krajského kola postoupilo celkem 71 soutěžících.

Překvapení jsme byli poměrně vyrovnanou a vysokou interpretační úrovní v I. kategorii, kde se pravidelně setkáváme s největšími problémy. Přirozenost, radost z přednesu, zajímavá dramaturgie u většiny soutěžících a osobité ztotožnění se s textem – to byly hlavní klady soutěžících. I ve druhé kategorii jsme slyšeli řadu pozoruhodných osobitých výkonů. Problémy se objevily u výběru textů – na jedné straně to byly texty velmi dlouhé a náročné na interpretaci, na straně druhé pak texty příliš dětské, pod věkem interpretů. Jako nejproblematictější se však jevila kategorie třetí. Ztratila se radost i osobitost, slyšeli jsme řadu dlouhých a monotónních přednesů. Naopak radost nám udělali recitátoři kategorie čtvrté - náročné texty, kontrastní výběry pro 1. a 2. kolo, vyspělé interpretační dovednosti, osobité výpovědi, smysl pro humor a nadsázku, hravost.

Průběh 3. a 4. kategorie ale přinesl i pochybnosti nad formulací propozic této přehlídky. Je nutné, aby si sou-

těžící 3. a 4. kategorie připravovali dva texty? Zvláště když na národní přehlídce už druhý text vůbec nikoho nezajímá? Má interpretace dvou textů ukázat široký recitátorův rejstřík? Jak má porota postupovat při hodnocení a určování postupů – jde o jistotu (dítě je např. výborným vypravěčem určitého druhu prózy jednoho autora a každým rokem nás báječně pobaví a nad druhým textem mávneme rukou – vždyť to nahoře nikdo neuslyší!), nebo má dostat přednost recitátor, který kvalitně a vyrovnaně zvládl oba texty?

Letos poprvé jsme v krajském kole nechali všechny recitátory 3. a 4. kategorie oba texty odpřednášet. Ukázalo se, že buď recitátoři přípravu druhého textu zcela podceňují (objevily se i četné výpadky textů), nebo jsou interpretace obou textů vzácně vyrovnané, ale tuto vyrovnanost můžeme posoudit jen při porovnání obou interpretací. Chudák porota!

A ještě něco – v propozicích se nikde nepíše o případě, kdy recitátor dva roky za sebou soutěží se stejným textem. Je to možné, pokud nebyl v předchozím roce se stejným textem hodnocen na národní přehlídce? Jak se má zachovat organizátor?

Tyto otázky předložíme odborné radě při ARTAMA Praha a samozřejmě by nás zajímal i váš názor.

Mgr. Jana Portyková

V Ý S L E D K Y

I. KATEGORIE

Porota ve složení:

Martina Nováková – předsedkyně,
Eva Černíková, Martina Erbová
20 soutěžících

Čestné uznání:

Radek Wildman (ZŠ F.Kupky, Dobruška)
Nikola Helbichová (ZŠ Dvůr Králové)
Lukáš Zbejval (ZŠ nám. Míru, Vrchlabí)
Jakub Krofta (Církevní ZŠ, Hradec Králové)
Martin Pelikán (ZŠ Bílá Třemešná)
Martina Matysková
(ZŠ Lhota, Červený Kostelec)
Pavel Peprníček (ZŠ Svoboda nad Úpou)

CENA:

Kamila Hlavsová (ZŠ F.Kupky, Dobruška)
J.Kahoun – Povídkář rybička

Magda Vrbická

(ZŠ Jih, ZUŠ Na Střezině, HK)

J.Svobodová – Mistr a švec

Jan Jedlinský (ZŠ Černíkovice)

J.Kahoun – Kocourek a písnička

II. KATEGORIE

Porota ve složení:

Josef Tejkl – předseda,
Eva Černíková, Martina Erbová
20 soutěžících

Postup na národní přehlídku:

Lucie Trejtnarová (ZUŠ Rychnov n/K.)
J.Suchý – Veverka

Agáta Hovadová (ZUŠ Rychnov n/K.)

G.Rodari – Popletená pohádka

Čestné uznání:

Lucie Sršňová (ZUŠ Na Střezině, HK)
Alžběta Ejemová (ZŠ Vamberk)
Lukáš Mareš (SŠD, Sobotka)
Jan Krofta (Církevní ZŠ, Hradec Králové)
Daniel Krejčík (SŠD, Sobotka)
Pavel Hlubuček (ZUŠ Chlumec n/C.)
Šimon Štefanides (ZUŠ Rychnov n/K.)
Zuzana Rainová (ZŠ TGM, Broumov)

III. KATEGORIE

Porota ve složení:

Pavel Pešek – předseda,
Josef Tejkl, Martina Erbová
16 soutěžících

Postup na národní přehlídku:

Kristýna Michaličková (ZUŠ Rychnov n/K.)

P.O.Hviezdoslav – Zuzanka Hrašková

J.Thurber – Co se stalo s Karlem

Adéla Vičková (ZŠ Bílá Třemešná)

K. Čapek – Povídky z jedné kapsy

L. Rennisonová – On je fakt boží

Čestné uznání:

Daniela Langrová (ZŠ Nový Hrádek)
Karolína Jašková (ZUŠ Na Střezině, HK)
Juliána Vališková (Korálka, Dětenice)
Anežka Bauerová (ZUŠ Na Střezině, HK)

IV. KATEGORIE

Porota ve složení:

Martina Erbová – předsedkyně,
Pavel Pešek, Josef Tejkl
15 soutěžících

Postup na národní přehlídku:

Přemysl Ježek (ZUŠ Na Střezině, HK)

K.Poláček – Muži v offsidu

V.Hugo – Na jedné z barikád

Kristýna Štroblová (SŠD, Sobotka)

B. Hrabal – Postřižiny

B. Achmadulinová – Pardál

Čestné uznání:

Michaela Šebestová (ZUŠ Trutnov)
Kateřina Zemanová (ZUŠ Na Střezině, HK)
Lucie Štroblová (SŠD, Sobotka)
Barbora Šulcová (ZUŠ Na Střezině, HK)

BUDE:**Dílňa Sergeje Fedotova - Jiráskův Hronov 2005**

Datum: 4. - 13. srpna 2005

Místo konání dílny a ubytování: Velké Poříčí n. Metují

Téma: Žebrácká opera

Přihlášky s uvedením kontaktů písemně, mailem či telefonicky na adresu
Středisko amatérské kultury IMPULS, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

Další informace a podmínky k účasti v dílně obdržíte v pozvánce
na základě přihlášky. Organizační vedoucí dílny Karla Dörrová je k dispozici
na telefonním čísle: 602 628 998.

D I V A D E L N Í

PRKNA PRAŠTĚLA, PRAŠTÍ A PRAŠTĚT BUDOU

bylo... ➔

MODRÝ KOCOUR

REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA MLADÉHO A EXPERIMENTUJÍCÍHO
DIVADLA S POSTUPEM NA ŠRÁMKŮV PÍSEK A PRIMA SEZÓNU
NÁCHOD

TURNOV * 4. - 6. BŘEZNA 2005

Pořadatelé: Turnovská Bohéma a Turnovské divadelní studio,
Lektorský sbor: prof. Jan Císař, Vladimír Hulec, Alexandr Gregar

PROGRAM:

VOŠ herecká Praha

Oheň na hoře (nesoutěžní)

JDO Luže

N. V. Gogol: Ženitba (nesoutěžní)

VOŠ herecká Praha

Vincenc Bouda: Rajská hudba

Studio Arthure Praha

Daniela Fischerová: Náhlé neštěstí

Turnovské divadelní studio

W. Shakespeare, P. Haken: Hamlet

Surya Jawor Polsko

Henri-Pierre Cami: Ius primae noctis

Vyrob si své letadýlko

Anna Ducháčková:

Malé večerní zamyšlení

KÚD Liberec

kolektiv: Kde že loňské něhy jsou

Walny teatr Polsko

Ewangelia Judasza

Černí šviháci

Josef Tejkl: Čilimník (nesoutěžní)

Nejhodnější medvídci

Ultimatum

Vosto5 Praha

O. Cihlář, P. Prokop: Košičan 3

Dora Turnov

Morgiana

Stopa Liberec

Jiří Žáček: Ptákoviny podle Aristofana

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Šílená lokomotiva

DK Jirásek Č.Lípa

Pes baskervillský (nesoutěžní)

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Individuální ocenění:

Anna Bardasová

za odvážný punkový výraz, dredy a kov
na těle v roli Máří v inscenaci Rajská
hudba VOŠ herecká Praha

Markéta Miláčková

za vášnivě ztvárnění, suverenitu a žen-
skou rafinovanost v roli Niobé v insce-
naci Náhlé neštěstí Studio Arthure Pra-
ha

Petr Haken

za působivou atmosféru, práci se světly
a tři hroby na jevišti v inscenaci Hamlet
Turnovského div. Studia

Anna Ducháčková

za sólový výkon ve vlastním kabaretním
výstupu Večerní zamyšlení

Miroslav Holubec

za tři příběhy o šesti obrazech inscena-
ce Kde že loňské něhy jsou KÚD Libe-
rec

Adam Walny

za výtvarné řešení a koncepci inscenace
Ewangelia Judasza souboru Walny teatr
Poznaň

Pečená husa

za vynikající divadelně kulinářské půso-
bení včetně dramatické role biskupa v
inscenaci Čilimník souboru Černí Švi-
háci

Marek Zákostelecký

za osobité zpracování role detektiva
Horsta Kroakera v inscenaci Ultimatum
souboru Nejhodnější medvídci

Ondar Cihlár a Petar Prokop

za zdařilé fyzické a rozhlasové herectví včetně mnoha přereků a (ne) profesionálních zádrhelů v inscenaci Košičan 3 Divadla Vosto5 Praha

Eva Růžicková

za vynikající kvokání na jevišti a autentický slepičí výstup v inscenaci Ptákoviny podle Aristofana DS Stopa Liberec

Jan Hejdrych

za autorsky komediální kabaretní pojetí postavy Průvodčího, jenž by bylo ozdobou každého dobrého kabaretu v inscenaci Šílená lokomotiva Divadýlka na dlani Mladá Boleslav

NOMINACE A DOPORUČENÍ:**NÁCHODSKÁ PRIMA SEZÓNA**

Nominace: (dle reglementu však lze pouze doporučit)

Ptákoviny podle Aristofana DS Stopa Liberec

Doporučení:

Rajská hudba – VOŠ herecká Praha

ŠRÁMKŮV PÍSEK**Nominace:**

Košičan 3 – Vosto5 Praha

Doporučení:

Kde že loňské něhy jsou – KÚD Liberec

Doporučení:

jako inspirativní představení
Večerní zamyšlení – Vyroby si své letadýlko Praha (Anna Ducháčková)

Ostatní doporučení:

Ultimatum – Nejhodnější medvědci

VIDĚNO MODŘE

Poprvé jsem okusil něco z Modrého kocoura. Rád bych řekl, že všechno, protože jsem coby člen poroty musel vidět všechny produkce, které Hakenův, jak říká prof.

Adam Walny

Císař „festival balkánského typu“, tedy Modrý kocour v Turnově, uvedl. Bylo to však náročné, splývavé, fyzicky vyčerpávající, že si úplně nevybavuji vše, pouze fragmenty. Např. to, že se VOSTO5ka pražská snažila projet s Košičanem č.3 kolem unaveného publika svižně, ale její expres moc rychle nejel, že jistý půvab v sobě neslo herectví pánů a dam z České Lípy, jako vždy chytré a ironické, avšak ve stínu vynikajících černobilých dotáček k jejich Psu Baskervilskému, na něž jsem se v průběhu představení upřímně těšil, že Nejhodnější medvědci mi „ultimativně“ nabídli jakousi rockovou operetu, z níž mi, coby snaživému divákovi, utkvěl především Mára Zákostelecký v pozoruhodné herecké kreaci, že Pepíka Tejkle Čilimník byl natolik dlouhý, že ztratil svůj anekdotický půvab, a pokud bych na tento jeho nový opus nevzal prosektorský nůž, těžko bych našel turistického průvodce dějem. Ovšem, kachna pečená s jablky a sežraná způsobem „theatre verité“

až na kost pány Malým a Pergrem st. prvně slavila úspěch.

Prostě maratón, který publikum fyzicky uvádí v šilenství – jedno představení se totiž hraje na západě Turnova, druhé hned na východě, mezi tím tak dva kilometry procházky, a to několikrát denně, porotní rodiny Císařů a Gregarových měly výhodu rychlého automobilového přesunu, Hulec, tanečník, vždy uháněl po svých, na závěrečné hodnocení, vyčerpán zcela, málem nedoběhl.

Modrý kocour je nevidaný. Konečně, kdo kdy modrého kocoura viděl? Možná tak plyšového, z různých ingrediencí sestaveného. Jako i tento. Přehlídka je to skutečně mezižánrová, mezidruhová, inspirativní i k uzoufání, ale zřejmě potřebná v tom kraji Pojizerském, byť hostů z různých končin České kotliny nepočítaně...

-sg-

Podrobněji Amatérská scéna č. 2

bylo... ➔

KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA DIVADELNÍCH OCHOTNICKÝCH SOUBORŮ JIZERSKÉ OBLASTI

S POSTUPEM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU FEMAD PODĚBRADY/
DIVADELNÍ TŘEBÍČ

4. - 6. BŘEZNA 2005 • LOMNICE NAD POPELKOU
DIVADLO J. K. TYLA

Pořadatel: DS Tyl, Lomnice nad Popelkou

Krajská přehlídka ochotníků lomnické diváky pobavila

8. krajská přehlídka ochotnického a činoherního divadla Jizerské oblasti v Lomnici nad Popelkou ve dnech 4. až 6. března 2005 dobře pobavila všechny účastníky i diváky. Na jevišti Tylova divadla přivedla 7 inscenací, z toho 4 komedie, 2 detektivky a také jeden studentský muzikál. Odborná porota ve složení Rudolf Felzmann, Rudolf Faltejsek a Jaromír Vosecký ocenila standardní úroveň inscenací, které byly odrazem současného stavu českého amaterského divadla a udělila 8 čestných uznání a 6 diplomů a cen za jednotlivé herecké výkony, nastudování a inscenace.

Přehlídku zahájil domácí pořádající divadelní spolek J. K. Tyl komedií Ray Cooneye *Rodina je základ státu aneb Sladké tajemství*. S touhou poskytnout publiku co nejvíce zábavy se podle názorů soubor zkušených herců solidně vyrovnal a s dostatečnou mírou vkusu naplnil požadavky více situační nežli konverzační ztřeštěné komedie z předvánočních dní v nemocnici sv. Ondřeje v Londýně. Za herecké výkony byli oceněni Renata Tomešová a Vladimír Cerman a čestné uznání získal Slávek Vejnar.

Druhým představením byla *Dvoji hra* od klasika moderní detektivky Roberta Thomase v provedení *Divadelního spolku Krakonoš* z Vysokého nad Jizerou. Kvalitní ochotnické představení nepostrádalo zápletky, napětí, zvraty situace i jistou komediálnost. Ceny za herecké výkony si odnesli Lucie

Nesvadbová a Jiří Pošepný, čestné uznání Petra Ďoubalíková a Divadelní spolek Krakonoš obdržel hlavní cenu a diplom Jizerské oblasti Svazu českých divadelních ochotníků.

První den přehlídky zakončil *Divadelní soubor PÓDIO ze Semil* hrou Martina Osifa *Mráz a Kopřiva*. Kratší představení se vymykalo tradičnímu pojetí činoherního divadla a pokus autora i aktérů vystihnout absurditu inscenace byl pokusem neobvyklým a dosti surreálním.

Dopoledne druhého soutěžního dne začalo detektivním příběhem známé autorky Agathy Christie *Neočekávaný host*. Zkušební herci *Divadelního souboru (a)Mat'ák* z Pardubic tentokrát zápasili nejen s dlouhým a méně dramatickým textem, ale též s výpadky elektrické sítě ve městě, takže představení přestávalo být strhující, což detektivka vyžaduje. Přesto se nám líbily herecké výkony, za která získali čestná uznání Ivana Štaudová, Věra Pojmanová a Pavel Prouza.

S mírným zpožděním jsme po obědě zhlédli vystoupení *Divadla v Roztocké z Jilemnice* s komedií Zoltána Egressyho *Portugálie*. Příběh o obyčejných lidech z maďarské vesnice z poloviny 90. let minulého století se ukázal být hořkou komedií z jedné hospody a také aktuální výpovědí, v čem ve střední Evropě žijeme a co ze svých snů umíme, či neumíme naplnit. Za roli dobrodruha a romantika Drobka získal čestné uznání Tomáš Linhart.

Příjemným zážitkem pro diváky, kteří téměř zaplnili hlediště Tylova divadla bylo pak podvečerní vy-

stoupení mladých domácích adeptů herectví v legendárním muzikálu Pavla Dostála s hudbou Richarda Pogody *Výtečníci*. Šestnáct středoškoláků decentně přistoupilo k ranému dílu současného ministra kultury ČR a pod režijním vedením Renaty Tomešové a citlivým hudebním nastudováním Pavla Hrdiny s velkým elánem předvedlo příběh, který zaujal nejen své vrstevníky. Jejich spontánní a zároveň sympatický projev vhodně doplnili dospělí herci a celá inscenace byla doporučena k účasti na přehlídku „Dospělí dětem“ začátkem května do Havlíčkovy Brodu. Navíc za kolektivní výkon získala celá divadelní třída 3. A diplom a cenu sklářského výtvarníka Jiřího Ryby, stejně tak jako Pavel Hrdina za hudební a Renata Tomešová za pedagogicko-režijní nastudování inscenace. Čestné uznání za své herecké výkony si odnesli také Olga Rezková a Ladislav Sezima. Všichni účastníci se nakonec také shodli na tom, že práce s mladými herci je dobrým příslibem do budoucnosti pro pořádající Divadelní spolek J. K. Tyl, který v letošním roce oslaví 180 let ochotnického divadla ve městě.

Skutečnou a velmi dobrou tečkou za 8. krajskou přehlídkou ochotnického divadla pak bylo ukázkové nesoutěžní inspirativní představení komedie *Zelňačka* podle románu René Falleta v úpravě Alexandra Gregara. Na závěr diváky skvěle pobavil Divadelní soubor MěKS Červený Kostelec a s přehledem ukázal možnosti ochotnického divadla v komediálním žánru.

Ladislav Kubát

Podrobněji Amaterská scéna č. 2

bylo... ➡

KRAJSKÉ KOLO CELOSTÁTNÍHO FESTIVALU POEZIE WOLKRŮV PROSTĚJOV PARDUBICKÉHO KRAJE

17. 3. 2005, PARDUBICE, DIVADLO 29

Krajskému kolu v uměleckém přednesu mládeže v Pardubicích, které se konalo 17. března 2005 na scéně „Divadla 29“, předcházela lednová tvůrčí dílna pro mladé recitátory. Vedla ji Mgr. Jana Davidová - Kracíková. Jak se později ukázalo, všichni účastníci této dílny v soutěžích uspěli a postoupili do krajského kola.

Postupové soutěže v uměleckém přednesu mládeže Pardubického kraje se celkem zúčastnilo 18 recitátorů. Mohlo by se zdát, že počet soutěžících je nízký, ale je nutno konstatovat, že v Pardubickém kraji probíhají ve všech bývalých okresech výběrová oblastní kola. Poroty opravdu zodpovědně vyslaly do krajského kola ty nejlepší, a právě proto byla letošní úroveň soutěže velmi vysoká. To zjistila porota ve složení Hana Kofránková, Nina Martínková a Lída Vlášková. Ve všech kategoriích se recitátoři před-

stavili s oběma texty. Nakonec bylo rozhodnuto takto:

V **I. kategorii**, kde soutěžilo 7 recitátorů, postoupily na Národní festival poezie Anna Štěpánková ze ZUŠ Žamberk a Kamila Šťastná z Vysokého Mýta. U Kamily bylo dodatečně zjištěno, že dosud neukončila základní školní docházku a byla bohužel diskvalifikována. Byla jí však doporučena účast na Dětské scéně. S Kamilou se určitě v budoucnu ještě setkáme. V této kategorii porota ocenila i vystoupení Nely Neumannové z Pardubic a Jindry Homolové ze Svitav. Velmi obtížné rozhodování o postupujících měla porota ve **II. kategorii**, kde výkony všech soutěžících byly opravdu vyrovnané. Po dlouhém jednání a dohadování byly z 10 soutěžících vyslány do Prostějova Anna Dosoudilová (Gymnázium Chrudim) a Jana Trojanová z chrudimské ZUŠ. Porota v této kategorii

ocenila i výkony dalších recitátorů. Líbila se Veronika Stasiowská z České Třebové stejně jako Veronika Kubová a Linda Lidmilová z Dramatické školičky Svitavy. Zaujali i studenti Gymnázia Polička Michaela Vostřelová a Václav Ridl či Lucie Hašková z Pardubic.

ZUŠ Chrudim slavila úspěch i ve **III. kategorii**, ve které postoupili Martin Šantrůček a Olga Rehnová. Olga i Martin zúročují zkušenosti z předcházejících let.

Co říct závěrem? Pro pořadatele krajského kola, oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích, bylo toto setkání s recitačním mládím opět velice inspirativní. Soutěžící svou účastí a výkony dokazují, že o krásné slovo byl, je a bude stále zájem. A je-li zájem, pak máme my pořadatelé jistotu, že naše práce má smysl. A to je snad hezký pocit, ne!?

Hana Cihlová

bylo... ➡

KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA DIVADELNÍCH OCHOTNICKÝCH SOUBORŮ V PARDUBICKÉM KRAJI

S POSTUPEM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU "FEMAD PODĚBRADY - DIVADELNÍ TŘEBÍČ"

ZLOMVAZ ! ÚSTÍ NAD ORLICÍ, 18. - 20. BŘEZNA 2005

Pořadatel: Občanské sdružení divadelních ochotníků

Lektorský sbor: Mgr. Lenka Lázňovská (předsedkyně)

Doc. Mgr. František Preisler, Karel Semerád

PROGRAM:

OSDO Ústí nad Orlicí

Paul Claudel: RUKOJMÍ

režie: Martin Malínek

MANDATUM Jeseník

Ludmila Liberdová:

V PLAMENECH ČASU

režie: Ludmila Liberdová

DS SNOOP Opatovice n. Labem

Dale Wasserman:

VYHOĎME HO Z HNÍZDA

režie: Věra Pečenková

DS TYL Králíky

Georges Feydeau: BROUK V HLAVĚ

režie: Zdeněk Němeček

DS AMATÁK Pardubice

Eve Ensler: VAGINA MONOLOGY

režie: Petr Kouba

DS HÝBL Česká Třebová

Ray Cooney:

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

režie: Lubomír Hýbl

SDO Žamberk

Giovanni Bocaccio:

PŘÍBĚHY Z DEKAMERONU

režie: Lenka Semrádová

JDO JAROSLAV Luže

N. V. Gogol: ŽENITBA

režie: Jiří Roubínek

DS LABYRINT Brandýs n. Orlicí

Jan Werich: FIMFÁRUM

- TŘI SESTRY a JEDEN PRSTEN

režie: Michaela Jendeková

DS J.K. TYL Meziměstí

Jaroslav Vostrý: TŘI V TOM

režie: Bronislava Machová

VÝSLEDKY

ČESTNÉ UZNÁNÍ porota udělila:

Petru Žitnému

za ztvárnění role barona Toussainta v inscenaci hry Paula Claudella Rukojmí

Martinu Malínkovi

za dramaturgickou objevnost

Aleši Dvořákovi

za ztvárnění role Randal P. McMurphyho v inscenaci hry Vyhodte ho z hnízda

Dušanu Kohútovi

za ztvárnění dvojrole v inscenaci hry Georgese Feydeaua Brouk v hlavě

Olze Vetešnickové

za ztvárnění monologu Záplava v inscenaci Vagína monologu

Za kolektivní herecký výkon souboru

J.K. Tyla při MKS Meziměstí v inscenaci

Tři v tom autora Jaroslava Vostrého

GENU porota udělila:

Za nejlepší inscenaci:

DS Hybl Česká Třebová Ray Cooney:

Rodina je základ státu v režii Lubomíra

Hybla

Za nejlepší ženský herecký výkon:

Janě Roubínkové ml. za roli Agáty

v inscenaci Gogolovy hry Ženitba

Za nejlepší mužský herecký výkon:

Jiřímu Jirešovi za ztvárnění role doktora

Mortimora v inscenaci hry R. Cooneyho

Rodina je základ státu

Za režii:

Lubomíru Hyblvi za režii inscenace hry

R. Cooneyho Rodina je základ státu

Jiřímu Roubínkovi za režii inscenace hry

N.V. Gogola Ženitba s přihlédnutím ke

ztvárnění role Kočkareva v této inscenaci

Na NÁRODNÍ PŘEHLEDKU Divadelní Třebíč a Femad Poděbrady

Doporučuje:

Divadelní soubor Jednota divadelních ochotníků Jaroslav v Luži s inscenací hry N.V. Gogola Ženitba

Nomluje:

Divadelní soubor Hybl Česká Třebová s inscenací hry Rodina je základ státu, autor Ray Cooney

DIVÁCKÁ SOUTĚŽ:

Nejlepší inscenace:

1. místo – Rodina je základ státu,

DS Hybl Česká Třebová

2. místo – Rukojmí, OSDO Ústí nad Orlicí

3. místo – Vyhodte ho z hnízda, SNOOP

Opatovice nad Labem

Předání cen:

Při zahájení Mezinárodního festivalu české a slovenské dramatické tvorby v září letošního roku. ZLOM VAZ po VI. se bude konat ve dnech 23. – 26. 3. 2006

POPRVÉ NA ZLOM VAZU PO PÁTÉ

Letos poprvé se náš lužský soubor zúčastnil ústeckoorlické krajské přehlídky „Zlom vaz“, tentokrát po páté, přesněji po V.

V minulosti jsme jezdili jen na přehlídky vesnických souborů, přesněji z míst s počtem obyvatel pod pět tisíc. A tak letos jsme to změnili a „vyrázili“ na „městskou“ přehlídku do nedalekého Ústí nad Orlicí. Zde jiná omezení kromě žánrového nebyla. A tak jsme se s naší činohrou do repertoáru vešli, je to totiž přehlídka činoherního a hudebního divadla s možností postupu na národní přehlídku do Poděbrad či Třebíče. Stejně jako my uvažovalo i pět dalších, kteří jsou stejně jako my z menšího místa. Svědčí to o mnohokrát konstatovaném, že totiž v našem bývalém východočeském kraji souborů přibývá. Přibývá i těch, které chtějí soutěžit.

Program přehlídky byl naplánován do tří, respektive čtyř dnů na dvě scény, které jsou v Ústí nad Orlicí k dispozici. Zvláště Roškoto-vo divadlo svým prostorem je úchvatné a musí každý soubor

DS Meziměstí: Tři v tom

“vyprovokovat“ k tomu nejlepšímu výkonu. Na nás to působilo dokonale a tak jsme zde sehráli asi naše nejlepší představení. Malá scéna je naproti tomu menší, komornější a příjemná. Celkem se během přehlídky na těchto scénách vystříдалo devět souborů, desátý přihlášený se nemohl zúčastnit. Předvedly zde hry nejrozumnějších autorů a titulů.

Přehlídka byla organizována tak, aby porota měla relativně dost času na přípravu hodnocení představení a zejména pak jeho probrání s každým souborem na veřejném semináři. Byly to velmi pěkné, otevřené semináře především díky porotě (Mgr. Lenka Lázniovská, Doc. Mgr. František Preisler a Karel Semrád).

Úroveň letošní krajské přehlídky Zlom vaz byla podstatně vyšší než ta loňská. Konstatovala to sama porota. Už proto je škodou, že si do hledišť ústeckoorlických divadel nenašlo cestu více diváků. Divadlo hrajeme hlavně pro diváka a bez něj to prostě dobře nejde. Je to sice někdy těžko ovlivnitelná záležitost, ale pro Zlom vaz je to škoda, zvláště když tam vládla skvělá atmosféra.

V poslední přehlídkový den byly vyhlášeny výsledky, udělena čestná uznání za herecké a režijní výkony a příslušná doporučení pro divadelní Třebíč 2005.

Milan Zlesák

Podrobněji AS č. 2

bylo... ➔ **TYJÁTR NA TRATI 2005**KRAJSKÁ PŘEHLEDKA MLADÉHO A EXPERIMENTÁLNÍHO DIVADLA
S POSTUPEM NA ŠRÁMKŮV PÍSEK, PRIMA SEZÓNU NÁCHOD A
WOLKŮV PROSTĚJOV**19. - 30. BŘEZNA, ČESKÁ TŘEBOVÁ**

Pořadatel: Triarius Česká Třebová

Lektorský sbor: Z. A. Tichý, Dominika Špalková, Jiří Havelka a Jiří Šípek

PROGRAM**Dramafák Domova mládeže
Pardubice**Roman Václav: HRA O DĚDICTVÍ
ANEB TOHLE JSTE DĚLAT NEMĚLI**Dred Náchod**

Jiří Wolker, Jiří Kolář:

RUDÝ PAVILON ANEB TEORIE
(NE)SPOLEHLIVOSTI**Divadelní klub Domova mládeže
Pardubice**Jan Werich: TŘI SESTRY A PRSTEN**Divadlo Baf Hostinné**Luděk Hašek: NA ÚTĚKU**Broukovicovo kamdivadlo Česká
Kamenice**

Pavel Časar, Aleš Višek:

NALEJTO SOUDRUHU!**Facka au Ústí nad Orlicí**Robert Osman: STŘEDT**Společnost Dr. Krásky Praha**

M. G. Lewis, S. K. Neumann,

J. Wolker, A. N. Arbuzov, W. Blake:

KAABARED DR. KRÁSKY (A ŠESTI
ZAMILOVANÝCH)**TYJÁTR NA TRATI 2005**

Letos už čtvrtý ročník festivalu alternativního divadla Tyjáter na trati proběhl ve dnech 17. – 20. března 2005. Zahájen byl ale už 13. března, kdy měla vernisáž výstava divadelních fotografií. Ta trvala celý týden a diváci tak měli možnost pauzy v programu festivalu vyplňovat její prohlídkou.

Úvodní slovo na samotné přehlídce měli domácí: Triarius počet-

nému publiku představil svou novou – kafkovskou – inscenaci Popis jednoho zápasu. Poté dostali slovo Marek Němec a Václav Jakoubek z pražského Divadelního spolku Kašpar. Jejich kontaktní způsob herectví v inscenaci Krása a půvab perverzít českořebovské publikum nadchl a určitě patřil k vrcholům festivalu.

Pátek byl už tradičně zasvěcen loutkovému divadlu. Nejdřív na náměstí, podruhé ve foyeru Kulturního centra sehrálo Divadlo Bořivoj svou kouzelnou rakvičkárnu Smrt ve službách loutkového divadla. V podobném duchu jen ještě o několik stupňů drsněji pokračovalo Divadlo Líšeň a jejich takřka kultovní představení Domovní requiem. O poznání jemnější přístup zvolila Mirka Venclová z Divadla jednoho Edy ve svých dvou hravých loutkových pohádkách. Závěr pátečního programu měl patřit Marku Matějkoví a inscenaci Blb, chřipková epidemie však zasáhla a sklátila hlavního a jediného protagonistu a představení muselo být bohužel zrušeno...

Jelikož Tyjáter na trati je také postupovou přehlídkou (na Šrámkův Písek, Wolkerův Prostějov a Prima sezónu v Náchodě), byly další dva dny věnovány především inscenacím, které se ucházely o účast v těchto národních přehlídkách. Porota ve složení Zdeněk Aleš Tichý, Jiří Havelka, Dominika Špalková a Jiří Šípek zhlédla celkem sedm představení. V sobotu to byly sou-

bory Dramatik Domova mládeže (Pardubice), Dred (Náchod), Divadelní klub Domova mládeže (Pardubice), Divadlo Baf (Hostinné), Broukovicovo kamdivadlo (Česká Kamenice) a v neděli Facka au (Ústí nad Orlicí) a Společnost Dr. Krásky (Praha). Z těchto představení porota nominovala na Šrámkův Písek inscenaci Rudý pavilon aneb teorie (ne)spolehlivosti Divadla Dred. Doporučení k účasti na Šrámkově Písku si z České Třebové odvezlo Divadlo Baf s inscenací Na útěku a na druhém místě pak Společnost Dr. Krásky a inscenace Kabaared Dr. Krásky (a šesti zamilovaných).

Dalším z hostů festivalu bylo brněnské Divadlo v 7 a půl, které do České Třebové přivezlo adaptaci Solženicynova románu Jeden den Ivana Děnísoviče. Výtečné představení bylo poznamenáno relativně nižší návštěvností...

Jako bonus pro festivalové návštěvníky byl přichystán koncert dvou jazzrockových skupin. Většina návštěvníků dlouho do noci trávící hudební večírek přežila a s festivalem se přišla rozloučit stejně jako v loňském roce na představení kosteleckých Černých šviháků, letos ovšem byly závěrečnou inscenací Solné sloupky.

Lenka Špaisová

Podrobněji AS č. 2

bylo... ➔ TURNOVSKÝ DRAHOKAM

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA LOUTKÁŘSKÝCH SOUBORŮ S POSTUPEM
NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

19. – 20. BŘEZNA, TURNOV

Pořadatel: LS Na židli Turnov

Zatímco pro mnohé loutkáře byl Turnovský drahokam už patnáctý, pro mne byl první a tak jsem byla zvědavá a nedočkavá, i když jsem o leččems byla zpravena mým spoluprotcem Honzou Mertou, když jsme se „courákem“ z Hradce k Turnovu prokousávali sobotním rámem 19. března. Dorazili jsme doprostřed prvního nesoutěžního představení a potichu se vplížili do hlediště – LS Popelka z Lomnice nad Popelkou hrál *Aladinovu kouzelnou lampu*. Pokud jsem při děkovačce dobře počítala, tak dva dospělí a zbytek dětí. Trošku zápasili s unanovskými marionetami a nevyvarovali se začátečnických chyb (prý opravdu začínají), ale hráli s chutí a určitě pro ně bylo dobré, že si mohli na přehlídce zahrát. Když jsme se pak s Honzou rozhlédli, viděli jsme, jak na nás s viditelnou úlevou mává naše spoluprotkyně, herečka libereckého Naivního divadla Zuzana Schmidová, která se trochu děsila, že na všechna hodnocení zůstane sama.

Ale i další představení, které jsme viděli, bylo nesoutěžní. **Palečci ze Semil** připravili inscenaci *O tygříkovi*. Pod názvem souboru se skrývá mladý manželský pár (mimochodem - mají tři malé děti), který prý s loutkovým divadlem nemá vůbec zkušenosti a teprve začíná - ale to nás vůbec nenapadlo, i když inscenace nebyla bez problémů. Příběh o tygříkovi si pro jeviště upravili sami (netušili, že už to kdy si udělala např. Hana Januszewska) a jejich hlavním výrazovým prostředkem se stalo výtvarno – zajímavé, místy pohyblivé obrázky. Ale příliš titěrné na to, aby dokázaly nahradit chybějící dramatickosti víceméně kultivovaně odvyprávěného příběhu. Katarze z toho, že bo-

jácny malý tygřík dokázal překonat strach, když šel nemocné mamince v bouři pro doktora, se tak nekonal. Ale doufám, že o Palečcích ještě uslyšíme.

Prvním soutěžním představením byl *Pustý les Soukromého loutkového divadla POLI z Hradce Králové*. Text Dáda Weissová a Jarda Ipser, úprava Jirka Polehňa. A pod názvem divadla se tentokrát skrývala společná produkce Jirky Polehni a Jardy Ipsera. Tato víceméně anekdota (v níž se v podstatě pořád hraje o tom, jak pustý les vlastně není pustý) se odehrává v marionetovém divadélku s výtvarně zajímavými loutkami (autor Jirka Polehňa) a trošičku v duchu „figlů“ tohoto divadelního druhu. Každá postava se nejdřív stručně představí a pak už se jen vzájemně, míjejí, honí, a tu a tam i potkají. Honičky se opakují, úmyslně s určitým stereotypem, ale jejich tempo by mělo gradovat (alespoň v řeči, když na dva lidi – čtyři ruce je toho někdy příliš) a to se ne vždy zcela daří. A tak ke konci trošku „padá řemen“. Ale zase ne moc. V každém případě stojí za vidění.

Dalším soutěžním představením byl *Pták Žal LS Kordula Liberec*. Dvojice inscenátorů našla inspiraci v umělé pohádce Vojtěcha Martínka a upravila ji k obrazu svému. Nejprve na jevišti vidíme náznak káry (zřejmě porouchané) a dva herce, kteří se rozhodují, co dělat. Pak vytahují karty a herečka naznačuje věštění – a pak už se odehrává příběh o tom, jak roznazlená princezna, která měla všechno, chtěla poznat žal a čím vším poté prošla. Tento příběh se odehrává javajkami. Jednotlivé části káry je možné přestavovat a poskládat z nich potřebné prostředí, slouží i jako para-

ván. Je to poutavé a oba herci komunikativní. Ale několik nastolených vrstev není vždy přesně oddělených a čitelných – není zřetelný vztah mezi oběma aktéry, rovina karet je jen nahozena a napětí vývoje příběhu tak docela neutáhne... Zatím. Ale není všem dnům konec.

Představení **Klubíčka Cvikov**, Vančurův *Kubula a Kuba Kubikula* (režie Miroslav Zachariáš), bylo nesoutěžní. Zřejmě bylo inspirováno někdejší inscenací Naivního divadla v Liberci – nejenže použili dramaturgii Pavla Poláka, ale i výtvarné řešení (jak říkala Zuzana Schmidová) neslo rukopis Ivana Antoše. Hrlo se javajkami, a Kuba živě před paravánem – a poněkud svým projevem zadní loutkový part zahltil a upozadil.

Inscenace *3+1 povídka zn.: Saki LS Vozichet z Jablonce nad Nisou* je rozhodně zajímavým a netuctovým pokusem o jevištní ztvárnění Sakiho povídek a dá se říci, že postihuje do značné míry přesně charakter a humor předlohy – nejpřesněji v prvních dvou povídkách (*Haraburdárna* a *Esmé*), zatímco v dalších dvou je ústřední linie inscenace o něco méně zřetelná. Ústřední postava první povídky, kluk Mikuláš, je nastolen v podstatě jako jakýsi průvodce či komentátor veškerého dění (potrestán domácím vězením dostává se do „haraburdárny“, v níž se odvíjejí absurdně groteskní příběhy), ale ve třetí povídce (*Kocomour*) se najednou proměňuje v dospělého Clovise, který se kromě onoho komentování ne vždy přesně čitelným způsobem zapojuje do děje. V komentování poslední povídky (*Sredni Vaštar*) pak se vrací k postavě chlapce. Inscenace není jednoznačně loutkovým divadlem, ale s jeho principy

částečně pracuje (žába v první povídce, koně, hyena atd. v druhé); základním výrazovým prostředkem je především stylizované činoherní herectví. Až v povídce závěrečné se pak výborně animované loutky stávají základním výrazovým prostředkem a nositelem příběhu. Kritika společnosti, vrcholící v nejkrutější (jakoby zmenšené) podobě.

O závěr sobotního večera se postaraly **Holky na zabití + Pavel ze Semil pod vedením Hanky Mockové** inscenací **Albert Kyška** – o létacím snu podle Ivana Vyskočila. Začínají stínohrou – první instruktážní vsuvkou o létacích snech. Sny pak jsou masky s hadry (splyvávacími těly). Všechno je příjemně rozpothybované a hlavní hrdina Lojza (Pavel Martinec), který se snaží obstarat si létací sen, je mile praštný a přesvědčivý. V ptáci s maskami jsou ještě rezervy, ale jinak příjemné studentské divadlo.

Nedělní program zahájilo sou-těžní představení **O prasátku LS Uzel ZUŠ Chlumec nad Cidlinou**. Dvě dívky z líně Romany Hlubučkové zahrály na stole marionetkami z lahví (lahve naležato, dotvořené textílem a nožičkami) a s kufrem jako dekorací příběh o tom, jak prasátko přestalo zapomínat (předloha L. Štíplová). Byla to jejich samostatná práce a nesporně zajímavá a příjemná. Jen by ještě chtělo více se soustředit na rozlišení, kdy dívky hrají samy za sebe a kdy představují postavy. Vzhledem k tomu, že jsme viděli premiéru, dá se předpokládat další a určité pozitivní vývoj.

Posledním nesoutěžním představením, které jsme viděli, byl **Kašpárek a král větrů LS Spojáček z Liberce**. Únanovské marionety, tu lépe, tu hůře voděné a hodně, hodně mluvení.

Soubor dDDD ZUŠ Děčín se nechal pro svou inscenaci inspirovat arménskou pohádkou (převyprávěl Jaroslav Táfel), jejíž námět pak po svém převedl do divadelní podoby. Příběh **O líně a lakomém** (úprava Jana Štrbová a dDDD, režie Jana

Štrbová a Alena Pavlíková) se odehrává částečně maňásky za paravánem, částečně hereckou akcí před ním, ale je také vyprávěn a zpíván. V hereckém projevu je přesně odlišeno, kdy herec vypráví a kdy představuje postavu. Živě interpretovaná muzika (vlastní tvorba) a vícehlasý zpěv jsou výraznou složkou celé inscenace, posouvají děj kupředu a rytmičují všechno konání. Ale i tato složka, stejně jako složka výtvarná (autorem kolektiv) a loutko-hercká, je kořeněna jemným humorem a řadou potěšujících a úsměvných nápadů. Onen zpočátku jemný humor je postupně umocňován, ale zůstává přitom stále decentní především v erotických podtextech příběhu. Báví se tak skvěle dětský i dospělý divák, neboť radosti ze hry, která z jeviště číší, nelze nepodlehnout. Alespoň na turnovské přehlídce tomu tak bylo. Mohli jsme navíc konstatovat, že jsme viděli ve všech složkách vyvážené, kompaktní představení.

Čmukaři z Turnova se představili s inscenací předlohy Romany Zemenové a v úpravě souboru **Země v daleké dálce**. Je to divadlo jedné herečky (Dáda Weissová), která nám s předměty na jakési půdě či v bizarním obydlí vypráví (přehrává? vymýšlí?) sny či snad životní touhy. Je to zajímavé, ale v určité obřadnosti (úmyslně?) jednotvárné a ne vždy zřetelně čitelné. Neorientuji se a tak jen podléhám atmosféře a zvolnému pomalému rytmu a přistihuji se, že příběh občas vypouštím. Při povídání se souborem se dozvídáme, že je vše ještě příliš čerstvé a nezaběhané. Jsem zvědavá, jak se to vyvine.

Zlatovláska v úpravě J. Dvořákové a R. Bauera a v režii R. Bauera **LS BODI Jaroměř** pak zakončila celou přehlídku. Něco se hrálo živě, něco spodovými loutkami na tyči za paravánem. Už samotná úprava nebyla nejšťastnější, protože oklestila dramatické momenty a nahradila je slovními vtipy. Loutkový part víceméně ilustroval, o čem se hovořilo a

co ještě shrnovaly či předesílaly mezihry s kytarou. Přesto obdržela inscenace cenu dětského diváka (o 1% před děčínským souborem).

Pokusím-li se shrnout své dojmy a zážitky, pak musím konstatovat, že měla přehlídka slušnou úroveň a její atmosféru dotvářela řada zdánlivých drobností: loutkami vyzdobené hlediště, losování vstupu a drobné ceny pro dětské diváky, závěrečné losování a ocenění dětí, které navštívily nejvíc představení (a nasbíraly nejvíc razítek), pro loutkáře pak společné večerní posezení v hospůdce, společné ubytování a společná snídaně, kterou pro nás připravil turnovský soubor Na židli... A nad tím vším držel stráž obětavý a neúnavný Petr Záruba.

Takže sečteno a podtrženo: Turnovští, díky, bylo to fajn!

Alena Exnarová

Ocenění:

Jiřímu Polehňovi za výtvarné řešení inscenace **Pustý les**

LS Kordula Liberec za zajímavý inscenační počín ve hře **Pták Žal**

LS Vozichet Jablonec nad Nisou za zajímavý pokus o jevištní ztvárnění povídek sakiho

Pavlu Martincovi za herecký projev v inscenaci **Albert Kyška**

dDDD ZUŠ Děčín za inscenaci **O líně a lakomém**

Postup na LCH:

1. dDDD ZUŠ Děčín – O líně a lakomém
2. Kordula Liberec – Pták Žal
3. POLI Hradec Králové – Pustý les
4. Vozichet Jablonec nad Nisou – 3+1 povídka zn: Saki

Dále se porota rozhodla:

1. doporučit programové radě Prima sezóny k zařazení na přehlídku inscenace **O líně a lakomém** (Děčín) a **Albert Kyška** (Semily)
2. doporučit programové radě **Šrámkova Písku** k zařazení na přehlídku inscenace **3+1 povídka zn: Saki**

bylo... ➔

II. ROČNÍK KRAJSKÉ PŘEHLEDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ PARDUBICKÉHO KRAJE **SNĚHOVÝ BRNĚNEC**

S POSTUPEM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLEDKU KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ
PODZIM VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

8. - LO.DUBNA 2005 V LIDOVÉM DOMĚ V BRNĚNCI - MOR. CHRASTOVÉ

Pořadatelé: DS E.Vojana BRNĚNEC a Krajská knihovna v Pardubicích
– oddělení kulturních služeb

Lektorský sbor: Prof. Jan Císař, Ing. Dušan Zakopal a PhDr. Vít Závodský

PROGRAM:

**Ochotnický soubor TJ Sokol
KUNVALD**

Johann Nestroy: ZLÝ DUCH
LUMPACIVAGABUNDUS

**Chvaletické divadlo JEN TAK
Chvaletice**

Ivan Loněk a Zdeněk Audi: POHÁDKY
s HVĚZDIČKOU aneb Děti nechte
doma

Divadelní soubor TYL KRÁLÍKY

Georges Feydeau: BROUK V HLAVĚ

Divadelní klub MAKOV

Ladislav Stroupežnický:
NAŠI FURIANTI

Divadelní soubor FLOK Samotíšky

Václav Roman: ZÁVĚTÍ

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

A/ Porota udělila Diplom za vítězství
v předem vyhlášených kategoriích:

- v kategorii nejlepší režie porota vítěze neurčila
- v kategorii nejlepší scénografie porota vítěze neurčila
- **nejlepší ženský herecký výkon**
Blance ULRYCHOVÉ z Ochotnického spolku TJ SOKOL Kunvald za roli Kedruty z inscenace Zlý duch Lumpacivagabundus
- **nejlepší mužský herecký výkon**
Jiřímu KAVKOVÍ z Ochotnického spolku TJ SOKOL Kunvald za roli Floka z inscenace Zlý duch Lumpacivagabundus

Vítězné představení přehlídky:

Ladislav Stroupežnický: Naši furianti
v podání Divadelního klubu Makov.
Porota toto představení doporučila progra-
mové radě k výběru na Krakonošův diva-
delní podzim ve Vysokém n. Jizerou.

B/ Na návrh poroty byly Krajským úřa-
dem Pardubického kraje udělena

Čestná uznání v kategoriích:

Ženský herecký výkon

- Haně Staré za roli Luízy v inscenaci Brouk v hlavě (Divadelní soubor Tyl Králíky)
- Evě Hynkové za roli Marie Šumbalové v inscenaci Naši furianti (Divadelní klub Makov)

Mužský herecký výkon

- Dušanu Kohútovi za dvojroli Viktora Emanuela Champsboisyho Boutona a Miroslavu Černohousovi za roli Kamila Champsboisyho v inscenaci Brouk v hlavě (DS soubor Tyl Králíky)
- Josefu Čemému za roli Petra Dubského v inscenaci Naši furianti (Divadelní klub Makov)

Ve dnech 8.- 10. dubna 2005 se v Lidovém domě v Brněnci - Mor. Chrastové konal 2. ročník přehlídky venkovských divadelních souborů v Pardubickém kraji SNĚHOVÝ BRNĚNEC a byl načasován přesně. Malým čertem jsme měli snít i za oknem, neboť letošní zima si s námi zalaškovala. Nic to ovšem nezmění-

lo na typickém průvodním jevu naší přehlídky – na diváckém zájmu o představení, třebaže se domácí letos nezúčastnili. (Nestihli to, čučkaři). Na poslední chvíli se omluvil Malý Jarda z Luže s hrou M.Kundery "Jakub a jeho pán" a naskočil DS FLOK ze Samotíšek se „Závětí“ Václava Romana.

Také letos si „Pan Publikum“ zasloužil pochvalu, kterou mu na nedělním vyhlášení vyslovil předseda poroty, pan Ing.Dušan Zakopal. Neoficiálně, ale zaslouženě, byla udělena celá řada dalších ocenění, např. všechny zúčastněné soubory udělily čestná uznání porotě ve složení Prof. Jan Císař, Dr.Vít Závodský a Ing.Dušan Zakopal za vysoce odborné, vstřícné a spravedlivé tepání souborů, ale s lidskou tvář. "Sešly se zde soubory zdatné i méně zdatné. Naštěstí těch méně zdatných bylo minimum..." řekl Prof. Jan Císař pro Deníky Bohemia.

Problém s kvalitou předvedených her, což se objevuje i na jiných přehlídkách (loňský Sněhový Brněnec byl na vyšší úrovni), by už od příštího ročníku měl vyřešit návrh SČDO, který chce kandidáty krajských přehlídek zhlédnout předem a pak mezi nimi vybrat pět abonentů. Budou mít soubory trošku na kvap, neboť některá představení mají premiéru těsně před krajskou přehlídkou, ale žádoucí úroveň úmysl SČDO určitě napomůže. Snad se časem brněnecká přehlídka

dostane víc do povědomí všech souborů Pardubického kraje i z ČR, což také přispěje ke zkvalitnění po stránce předvedených her. Jinak přehlídka proběhla ve skvělém pohodovém duchu, v pěkném prostředí a co hlavně - diváci přišli, bavili se a tleskali. I na dopoledním představení. Na rozpravě poroty s pořadateli jsme se dohodli, že bude nutné pro příště posunout začátek sobotního večerního představení do odpoledních hodin, neboť náročná práce poroty končila půl druhé hodiny po půlnoci. Budeme hrát dopoledne i v sobotu, a že by nebyli diváci se bát nemusíme. Rovněž jsme se dohodli na tom, že pro příště nebudeme předem vyhlašovat soutěžní kategorie. Porotě se tím svazují ruce v ocenění skvělého nebo výjimečného výkonu v ostatních oborech (hudba, kostýmy a pod.) a přitom se neobjeví představení, které si zaslouží ocenění za režii nebo scénografii, jako tomu bylo letos.

Milada Pavlasová

CHUMELILO V BRNĚNCI?

Originalitou a fantazií ve svých názvech většinou regionální postupové přehlídky amatérského divadla nehýří. Snad i proto je Sněhový Brněnec - krajská přehlídka venkovských divadelních souborů Pardubického kraje - výjimkou. U nezúčastněných může tento název vyvolávat zvědavost a nevěřičné pochybování, zda právě v Brněnci je možné v jarních měsících očekávat jiskřivý chlad sněhových závějů. Leč kdo se zúčastnil ví, že závěje jsou sladké a přehlídku jimi v podobě sněhového pečiva zahrnují manželé Čížkovi, jinak též členové místního divadelního spolku. Laskavě sladká je ale i veškerá další péče, kterou pořadatelé účastníkům přehlídky poskytují. (Však oni dobře vědí, co citlivá dušička amatérského divadelníka potřebuje, vždyť se sami řady přehlídek zúčastňují.) Opojně sladká je i příchut' vděčnosti místní-

DS Chvaletice: Pohádky s hvězdičkou
foto: archiv přehlídky

ho publika, které je hojné, věrné, vstřícné a dává vystupujícím souborům pocítit vědomí úspěšnosti, ať se děje co se děje. Připočteme-li k vyjmenovaným pozitivům ještě jedno dost základní, totiž to, že přehlídka má vyhovující zázemí v divadelní budově, kde se může odbývat všechno od divadla, rozborových seminářů přes stravování až k improvizovanému ubytování pro skromné zájemce, není již pomalu co dodat. A to má pořádající soubor ještě to štěstí, že má chápající obecní úřad, který poskytuje pomoc zdaleka ne jen úřednickou. Takže libé pocity by mohla narušit už jen porota, protože slova kritická se přeci jen hůře poslouchají a zejména soubory nové, bez zkušenosti se s nimi mohou obtížněji vyrovnávat. Pokud jim ale jde o kvalitu své osobní divadelní práce, poslouchají je dychtivě. O to, aby byla ta slova pro práci souboru podnětná, se snažila i letošní porota ve složení Ing. Dušan Zakopal - předseda a členové Prof. Jan Císař a Dr. Vít Závodský. Protože jsem za svůj život podobných hodnocení absolvovala opravdu nepřeberné množství, mohu v tomto smě-

ru všechny jmenované pány jen pochválit. (Jen jsem si v skrytu duše bývalé metodičky opět posteskla, jak nám chybí ta někdejší okresní předkola, která soubory v těch základních věcech předpřipravila, aby na přehlídky vyššího typu šly již přece jen s vědomím základních souvislostí.) Rozhodně i v Brněnci byly rozhovory s porotou jednou z těch mála možností, jak se v současném organizačním systému-nesystému něco dalšího o divadle vůbec dozvědět. A to zejména u souborů venkovských. Patří jistě díky SČDO (o přehlídku jeví mimořádný zájem), že se snaží tyto možnosti rozšiřovat i prostřednictvím dalších vzdělávacích akcí. A kdo jednou drápkem uvízne, zjistí, že se dají najít i možnosti další. Myslím, že si to uvědomuje i profesionální spolupředseda, oddělení kulturních služeb Krajské knihovny v Pardubicích a že bude hledat další možné formy, jak souborům pomoci. Jejich zaujatý zájem o letošní ročník o tom svědčí. A je to dobře, protože jak se ukázalo při závěrečném pracovním setkání všech pořadatelů s porotou, mnohé je možné ještě dorešit a vy-

D I V A D E L N Í

DS Kunvald: Lumpacivagabundus, foto: archiv přehlídky

lepší. Však o tom píše v předešlém článku jedna z hlavních duší přehlídky Miládka Pavlasová. Nebudu proto některé připomínky opakovat. Přehlídka v Brněnci je teprve na počátku, letos byl její druhý ročník a amatérský divadelní svět je jí otevřen. Má pro to ty základní předpoklady, o kterých již byla řeč. Takže nás další ročníky jistě znovu překvapí.

V Brněnci bylo dobře. Nemůže na tom nic změnit ani to, že letos nebyl svou divadelní kvalitou až tak vyvedený. Ale ani to mi nedělá hlavu. Přehlídka je prostě taková, jaké je v té oblasti divadlo. A amatérské divadlo má mnoho podob i funkcí a každé odehrané představení se do nich zařadilo. Podrobněji se o nich budete moci dočíst v Amatérské scéně z pera Víta Závodského. Já sama jsem se např. potěšila dravou komikou kunvaldského souboru v inscenaci **Lumpacivagabundus**, lehce jsem se naprudila za trochu podpásový humor a nedbalost v sestavení celku divácky nejúspěšnějšího představení přehlídky chválnětického souboru **Pohádky s hvězdičkou**. (Pak jsem je ale viděla v Miletíně s jinou inscenací a vše jsem jim odpustila.) Byla bych ráda pomohla souboru ze Samotíšek, který se trápil nad nepřiliš kvalitním

textem Václava Romana **Závět'** a ještě bojoval s zatím nedostatečnou divadelní zkušeností. A i když se souboru z Králík nepodařilo správně chytit těžký žánr frašky v inscenaci G. Feydeaua **Brouk v hlavě**, ocenila jsem některé herecké výkony, které tento nedostatek překonávaly a učinily z něj představení přece jen zábavné. A v závěru jsem si s chutí zazpívala některé písničky se souborem z Makova, který předvedl **Naše furianty** v Macháčkově úpravě, v představení jed-

noduchém a přehledném, kterému mnoho chybělo do dokonalosti, ale ze všech představení přehlídky bylo přeci jen nejdál. Také ho porota doporučila - nikoli nominovala - k dalšímu výběru na národní přehlídku do Vysokého.

A v úplném závěru (ostatně i závěrečný ceremoniál vyhlašování výsledků a předávání ocenění musím pochválit), když se hlediště divadelního sálu proměnilo v sál taneční, zněla hudba a tekla slova přátelská i dobrý mok, zdálo se nám všem, že dobrá práce byla vykonána a můžeme se těšit na další. Já osobně se ale nejvíc těším na to, až na prknech znovu uvidím místní brněnecký soubor, který mám ráda a který letos nehrál. Protože je to soubor kvalitní, který po celou dobu, co patřil k Východočeskému kraji, odváděl divadlo poctivé, zajímavé a podnětné. I proto je mi líto, že nás nové územní uspořádání krajů rozdělilo. Leč hranice se stírají, přátelství zůstává a já soubor Pardubického kraje přejí. Hodně úspěchů! A hodně úspěchů i v dalším budování tradice přehlídek v Brněnci. Ať už chumelí, nebo nechumelí. Hlavně ať se sype divadelně!

Mirka Cisařová

DS Makov: Naši furianti, foto: archiv přehlídky

bylo... ➔

DĚTSKÁ SCÉNA 05KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH DIVADELNÍCH,
LOUTKÁŘSKÝCH SOUBORŮ PARDUBICKÉHO KRAJE
CHRUDEM 6. 4. 2005

Organizací bylo pověřeno oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích. Přehlídka se konala v Divadle Karla Pippicha v Chrudimi, které má k dispozici jak velký divadelní sál, tak i nově zrekonstruovanou malou scénu s hledištěm do 100 míst, a dostatečně velké zázemí. Odborná porota, která zhlédla celkem 6 představení, pracovala ve složení: předseda – Jakub Hulák z Artamy Praha, členové – MgA. Dominika Špalková z Hradce Králové a Olga Vetešníková z Divadla Exil z Pardubic.

Na závěr přehlídky se konal rozhovor porotců s přítomnými vedoucími souborů.

Porota mohla vybrat jeden soubor k přímému postupu do 34. ročníku celostátní přehlídky „Dětská scéna 2005“ v Trutnově (10. až 16.

června 2005) a dále doporučit další 2 představení do širšího výběru, o jejichž účasti v Trutnově však rozhodne programová rada Dětské scény.

Krajského kola se zúčastnily tyto kolektivy:

- Dáblíci ze ZŠ Bojanov s představením „Co náš táta dělá, dobře dělá“
- Divadelníci DDM Chrudim s představením „Čaromíra“
- Literárně dramatický obor ZUŠ Ústí nad Orlicí s představením „Oto, no toto!“
- Dramatický kroužek ZŠ Pardubice, Spořilov s „Literárním pásmem z prózy Jiřího Žáčka“

- Divadelní soubor Zámex ZŠ Litomyšl, Zámecká s představením „Prodaná nevěsta aneb Proč bychom to nezkusili“
- Žáci třídy 2.A ZŠ Lanškroun s představením „Začarovaný les“.

Výsledky krajského kola:

K přímému postupu na Celostátní přehlídku „Dětská scéna 2005“ v Trutnově porota žádné představení nedoporučila.

Programové radě „Dětské scény“ doporučila do širšího výběru 2 představení:

„Oto, no toto!“ – ZUŠ Ústí nad Orlicí
„Literární pásmo z prózy Jiřího Žáčka“ – ZŠ Pardubice, Spořilov

Celkem se krajské přehlídky zúčastnilo 81 dětí.

Zdenka Kupřová

bylo... ➔

**KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH
RECITÁTORŮ PARDUBICKÉHO KRAJE**S POSTUPEM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU DĚTSKÁ SCÉNA
21. - 26. 4. 2005 PARDUBICE

Přehlídky dětských recitátorů Pardubického kraje, kterou ve dnech 21. – 26. dubna 2005 pořádalo oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích, se celkem zúčastnilo 58 dětí. Odborná porota, ve které střídavě zasedli Nina Martínková, Dominika Špalková, Olga Vetešníková, Lída Vlášková, Radka Málková, Zdeněk Rumpík a Petr Kouba, konstatovala, že úroveň soutěže byla tento rok nesporně vyrovnaná a vysoká. Všichni soutěžící předvedli kvalitní výkony a dokázali tak, že jejich postup do krajského kola byl oprávně-

ný. To také dokazuje, že poroty oblastních kol (v Pardubickém kraji se konají ve všech bývalých okresech), pracovaly opravdu velice zodpovědně a pečlivě.

V I. kategorii se nejvíce líbila bezprostřední vystoupení Dominika Veselého ze ZŠ Sloupnice a Barbory Bobkové z Litomyšle. Zaujali a právem si uznání odvezli i Klára Moskalová (ZŠ Vraclav), Michaela Plocková z České Třebové či Dagmar Drahošová (ZŠ Resslera Hlinsko) a Ondřej Mach z Pardubic.

Ve II. kategorii, kterou porota označila za nejlepší a nejvyrovna-

nější z celé soutěže, doporučila k postupu Adama Pávka (ZŠ Ústecská Česká Třebová). Přednesl bez přehrávání, osobitě a zcela přirozeně úryvek z Maxipsa Fika. Porota doporučila k postupu i Terezu Schögllovou ze ZUŠ Žamberk, která zaujala interpretací textu O. Hejného. V této kategorii byla porota opravdu štědrá a ocenila i další recitátory, jejichž výkony byly velmi kvalitní.

Ve III. kategorii postupuje Václav Francouz (ZUŠ Chrudim), který svým výkonem převyšoval ostatní soutěžící. Na postup byl vybrán s textem R. Goscinyho „Kou-

řím“. Barbora Šottová (ZUŠ Chrudim) zaujala porotu přednesem textu S. Andrease „Napoleon a kožešník“. Ocenění získaly též Ema Hrníčková z Pardubic, Alina Kukulová (ZŠ Přelouč) a Petra Vaňousová (ZUŠ Ústí n. Orli.).

Ve IV. kategorii porota doporučila postup již zkušené Kateřině Trunečkové z Chrudimi za velice vyrovnaný výkon a Haně Kubátové ze ZUŠ Ústí n. Orli., která se líbila s textem J. Rictuse: Pouťové boudy. Porotu však zaujaly i výkony např.

Lenky Marhanové, Jana Kalužného, Kamily Šťastné a Daniela Marvana.

Po předání cen a malé sladké pozornosti od pořadatele pro každého soutěžícího, následoval vždy rozborový seminář. Pochopitelně u nižších kategorií si z hodnocení poroty odnášely nejvíce inspirace paní učitelky. Porotci však promlouvali k dětem velmi mile, nešetřili slovy chvály a povzbuzení. U vyšších kategorií bylo hodnocení již adresné. Podle ohlasu všech zúčastněných byla slova poroty přijímá-

na velmi kladně. Porota opravdu měla zájem předat recitátorům své postřehy, návody, slova kritiky byla vždy dobře míněna. Mladí recitátoři a jejich pedagogové snad odjížděli z Pardubic s pocitem, že odvedli dobrý kus práce. Od poroty se jim dostalo když ne přímo pochvaly, tak dobré rady, jak v uměleckém přednesu dál. Spokojeni byli i pořadatelé a věří, že další setkání s recitačním mládím bude opět tak milé jako tentokrát.

Hana Cihlová

bylo... ➡

DOSPĚLÍ (pro radost) DĚTEM 2005 KULTURNÍ DŮM OSTROV HAVLÍČKŮV BROD 6. - 8. KVĚTNA 2005

Pořadatel: Adivadlo Havlíčkův Brod

OČIMA JAROSLAVA JOSEFA

Ve dnech 2. až 8. 5. 2005 sdružení ADIVADLO, za podpory KD Ostrov s. r. o., MK ČR, Kraje Vysočina, města Havlíčkův Brod a VSVD Hradec Králové pořádalo 14. ročník regionální postupové přehlídky Dospělí pro radost dětem 2005. Součástí přehlídky byla i výstava výtvarných prací dětí z mateřských a základních škol z Havlíčkovy Brodu a okolí.

Pátek 6. 5. až neděle 8. 5. 2005 byly ve znamení deseti soutěžních představení.

Přehlídka ukázala problémy současného dětského divadla jako je především nedostatek vhodných textů, nepochopení odlišností dětského divadla a často i nepoučenost dramaturgická a režijní. V několika případech se soubory vypořádaly s některými problémy po svém – napsaly si vlastní text, popřípadě pokusily si text upravit.

V pátek zahajoval přehlídku hostitelský soubor s představením

Ledová královna na motivy pohádek H. CH. Andersena.

ZMATKAŘI z Dobronína přivezli představení *Ze starých pověstí*, pod nímž je podepsán Mgr. Petr Žák a Alois Jirásek. Toto představení trpělo popisností. (*Jak jsme řekli, tak jsme udělali.*) Řada nápadů, které si zasluhovaly více prostoru.

DS J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou, Pavel Dostál, Richard Pogoda: *Výtečníci*. Představení kterému by podle mne slušelo trochu více studentské nevázanosti (*příliš slušní výtečníci*) a zpřesnění některých situací.

Sobotu zahajoval NAKOPTY-JÁTR Jihlava se hrou na motivy známé knížky Ondřeje Sekory *Trampoty brouka Pytlíka*. Poněkud nečitelný příběh, nejasné motivy postav (*PROČ stále honí Pytlíka?*), na druhou stranu nápadité kostýmy a zajímavá stylizace postav.

DS JIŘÍ Poděbrady, Jaroslav Koloděj: *Jak Kašpárek vysvobodil krále Honzu*. Příklad autorského textu, zajímavé nápady, především scénické řešení, ale představení trpí

podbízivostí ve stylizaci a v některých akcích postav.

Šumavský ochotnický spolek Prachovice, Zdeněk Florián: *Ženich pro princeznu* – představení, které neslo některé nelogické děje a především nečitelné postavy, situace jako například mučení vězně lechtáním si zasloužilo více prostoru.

DS Zdobničany Vamberk - Stanislav Tomek: *Dorotka a Pentlička*. Toto představení bylo premiérou a také to na něm bylo znát. Situace nebyly dotažené a vyhrané, celé představení ztrácelo dynamiku. Zajímavý text zasluhující si více dramaturgické i režijní pozornosti.

Nedělní představení Netratdla z Brna autorky Lenky Němečkové *O dvanácti měsíčkách* bylo zajímavé materiálem loutek. K jejich zhotovení využili členové souboru PET lahve. Z nich vytvořili pěkné loutky (zvláště se povedlo dvanáct měsíčků) a příjemné představení. Na obou aktech však byla vidět jistá nezkušenost při práci s loutkou.

Poslední dvě představení, DS

Klicpera Chlumeck nad Cidlinou - Jan Jílek: **Kašpárek, Honza a zakletá princezna** a souboru 3 na 3 MKS Nová Paka **O pracovitě Andulce a líném Honzovi** měly mnohé společné. Nedotažené nápady, nevypracované situace, nelogičnosti děje, popisnost. V případě souboru 3 na 3 přibyla i přiznaná jistá divadelní nezkušenost.

Dle mínění poroty, kterou tvořili dámy Dáda Weissová a Gabriela Starečková a pánové Luděk Richter a Jaroslav Ipser bylo **nejzajímavější představení** **Ledová královna** hostitelského souboru ADIVADLO. Toto představení bylo **nominováno na přehlídku Popelka Rakovník**. (A já ho neviděl!!)

Všechny soubory se snažily s velkým nasazením předvést to nejlepší ze svého umění, snažily se zaujmout a inteligentně pobavit dětského diváka. Za to a za odvahu předstoupit před porotu jim patří

obdiv. Poděkování a můj obdiv patří i všem organizátorům přehlídky, všem přátelům z ADIVADLA z Havlíčkova Brodu za bezchybnou organizaci přehlídky a za péči o soubory a své hosty. Přeju jim hodně sil a nadšení k tomu, aby chom se příští rok mohli opět sejít v Havlíčkově Brodě při dalším ročníku této milé přehlídky. Děkuji!

Jaroslav Josef

POHÁDKOVÝ TÝDEN V HAVLÍČKOVĚ BRODU

nezklamal ani letos, pokud jde o rozsah a perfektní produkci celého projektu.

Zpětná vazba mezi divadelním představením a dětmi je již tradičně i letos podporována možností vý-

tvarného vyjádření diváckých zážitků, či napsání vlastní pohádky, příběhu, zamyšlení reflektujícího dětský svět. Důležité je, že všem dětem je věnována patřičná pozornost dospělých a je pamatováno i na ceny pro nejšikovnější autory.

Samozřejmě, že vyvrcholením přehlídky Dospělí dětem byl druhý májový víkend, v němž se na dvou scénách vystříдалo třináct představení. Děti byly soustředěné, pozorné a vděčné, bavily se i na velké výstavě dětských výtvarných prací z loňského roku. Soubory projevovaly obrovskou vůli děti zaujmout, ne vždy však hladily po duši lektory. Hodnocení ale probíhalo v dobré atmosféře a bylo obohacující pro obě strany.

Co dodat. Díky všem Havlíčkově Brodákům a šťastnou cestu do Rakovníka.

Karla Dörrová

TURNOVSKÉ DIVADELNÍ STUDIO **ALENKA** V ZEMI ZA ZDÍ

Po několika letech jsme se, tentokrát se studentským souborem, pustili opět do Alenky. Byla to vlastně z nouze ctnost. Původní záměr pokračovat se Shakespearem narazil na nechuť některých členů souboru. Jelikož nebylo nic nového dramaturgicky připraveno, bylo nutno najít něco, co se už hrálo v minulosti.

Většinou mám na první čtené, jak se říká, poměrně jasnou představu o koncepci hry. Tentokrát se začínalo opravdu od textu. Teď, před premiérou vidím, že i tato práce měla smysl. Vzniklo něco, co jsem na začátku absolutně nepředpoklá-

dal. Hlavně naprosto odlišná inscenace od té původní.

Alenka přeleze zeď a ocitne se na jakémsi smetišti, snad i smetišti lidí. Možná, že si malinko na okraj lze uvědomit, jaké zdi jsou mezi námi a co je důležité a co patří na smetiště.

Hra se tak dostává do zvláštní roviny mezi reál a absurditu. Ale reálné věci jsou někdy absurdní, tak proč by absurdita a nonsens nemohli zabrousit do reality.

Před deseti lety to bylo o Alence Hance Šilarové, spíše introvertní holčičce, teď ji hraje Klára Koucká, jasný extrovert, takže i z pozice hlavní role se věc musí vyvíjet jinak.

Alenka za zdi je hra na Alenku, nebo také hra pro Alenku. Je to o tom, že děti dokážou brát vážně věci, kterým se dospělí už je smějí

a to je určitě škoda. Dětská víra v neskutečno mnohým chybí. S ní by byl svět krásnější.

V úterý 24. května se ukáže, jak se nám to podařilo.

Petr Haken

CO NOVÉHO V LIBICI N/CIDLINOU

Libice nad Cidlinou leží sice kousek za hranicemi bývalého Východočeského kraje, nicméně máme tam v **Divadelním spolku Vojan** své členy a příznivce a tak se sluší ztratit alespoň pár slov. A je o čem.

12. března mělo premiéru pásmo písniček a scén z her Voskovce

a Wericha, které Vojan připravil pod vedením Jirky Hlávky ke stému výročí narození obou jmenovaných pánů a uvedl pod názvem *Napnelismus a cukatura aneb Století Voskovce a Wericha*. Projekt to byl takřka celonárodní, neboť ke spolupráci přizvali i pár přespolních - Petra Richtra z Karlových Varů (s nímž kdysi Jirka Hlávka za svého působení ve Varech účinkoval v Baladě z hadrů), Václava Vondrušku z Vrchlabí, moji dceru Petru z Hradce Králové, která se s libickou mládeží velmi kamarádí... A ještě u dvou mladých žen jsem našla v programu značku j.h., ale odkud jsou, netuším. Premiéru jsem viděla jen na videu, ale zúčastnila jsem se druhé reprízy 30.března (ovšem bez Petra Richtra, kterého nahradil Jarda Vondruška) a musím říct, že to byl moc příjemný večer. Písničky (při klavíru nebo kytarách) střídaly dialogy z Věst Pocket Review, Balady z hadrů, Severu proti jihu, Kata a blázna a Faty morgany, Jirka vše uváděl a dirigoval. Bylo to radostné a uvolněné, potlesků na otevřené scéně nepočítaně, kdo z diváků chtěl, mohl si zazpívat s nimi (já vždycky v takových chvílích lituji, že nemám hudební sluch.).

V kuloárech jsem zaslechla cosi o možném pokračování - vždyť v příštím roce bude slavit stovku Jaroslav Ježek. Tak uvidíme. Ale v současnosti se jejich pozornost upírá jiným směrem: Jarda Vondruška totiž začal zkoušet Molierova *Lakomce* s Jirkou Hlávkou v hlavní roli. Takže jim držíme palce!

Alena Exnarová

Karel Šefrna s dcerou Pavlou a Jirkou Kašpárkem, foto Jan Merta

JAK JSEM SI UŽILA PUTOVÁNÍ S PLAVÁČKEM

V neděli 16.ledna jsem putovala s Plaváčkem po choceňském zámku a zažila nádherné odpoledne. Hanka Voříšková uspořádala přehlídku malých loutkových divadel: patnáct zastavení s Erbenovou pohádkou "Tři zlaté vlasy děda Vševeda". Rozdělila známou pohádku do patnácti sekvencí, které loutkářsky zpracovaly nejružnější malé skupinky a „soubůrky“. Od zkušených loutkářů, jakými jsou například Karel Šefrna či DNO, přes dívenky, které Hanka na ZUŠce v Chocni učí výtvarné výchově, až po několik rodinných skupinek, kdy hrály maminky se svými dětmi.

Nejdřív jsem dostala plánec prostor s pořadím jednotlivých zastavení, abych nebloudila a nic nevynechala. Naše malá skupinka začala putovat jako jedna z prvních a tedy poměrně plynule - ti kdo přišli později, a bylo jich hodně, už museli občas chvíli počkat, když se někde nahrnulo příliš mnoho lidí na jednu. Zvlášť tam, kde se putování vracelo na stejná místa, aby mohl

Plaváček tlumočit rady, které získal u děda Vševeda (proč jablko nerodí mladíci jablka, proč studna nedává živou vodu, co má udělat převosník, aby už nemusel převážet). Ale dospěli to snášeli vesměs s úsměvem a děti trochu nedočkavě, s napjatým očekáváním, jak všichni dopadne.

O začátek se postaral již zmíněný Karel Šefrna s dcerou Pavlou a Jirkou Kašpárkem ze Svitav na stejném rodinném divadle, na němž kdysi Čechko odehrálo svého pověstného Hamleta. I původní kulisy částečně posloužily. Dál marionety, hračky a písničky. Opustila jsem je společně s košíkem, v němž na rozkaz krále poslali děťátko po vodě. Spolu s Dnem jsem se pak ocitla skutečně na dně, neboť jsem při muzicírování Báry a Honzy Kratochvílových plula vodní říší do chvíle, než děťátko vylovili rybář s rybářkou. Maminka Natálie a syn Vladimír Janebovi z Chocně mi pak předvedli nádhernými loutkami ze skleněných lahví v proutěném kufru na stole, jak se král znovu setkal s Plaváčkem (král měl list v hrdle, v Plaváčkovi šplouchala voda...). Karolina a Matouš Ondrovi z Chocně mi v lepenkovém divadelku s plošnými loutkami a hezkými výtvarnými nápady ukázali, kterak

byl Plaváčkovi vyměněn dopis (nebude sřat, bude oženěn). Pak jsem se odebrala do prvního poschodí zámku, kde jsem se od dívenek z Hančiny vřtvarky dozvěděla, jak se Plaváček vypravil do světa – událo se tak plošnými loutkami na špejli a v zajímavých kulisách, které se při příchodu Plaváčka z exteriéru do interiéru rozsouvaly do stran. A při odchodu naopak. Vřtvárně působivým pohyblivým obrazem mi maminka Jana a syn Šimon Krejzovi ukázali cestu Plaváčka přes Černé moře (tam). Divadlo jednoho Edy z Pomezí, tedy Mirka Venclová (tentokrát za hudebního doprovodu Kamila Bělohřávka), miniaturními loutčkami před otočným kruhovým pozadím zobrazila Plaváčka pro řadu o jabloni jdoucího. Duo 346 z Pomezí (dvě děvčata s jedním saxofonem) v sekvenci nazvané Hřína, za použití přírodních materiálů, požádalo Plaváčka, aby zjistil, proč je studna bez vody. Pak už mi „Divadlo k nakousnutí“ z Chocně (rodina Kaňkova) sdělilo, jak

Plaváček zlatý zámek našel. A sdělilo to voňavě – v dekoracích i s loutkami z perníku, jen tu a tam dozdobenými kromě obvyklého perníkového zdobení zlatým stanolem. Jak to bylo s Plaváčkem u děda Vřevěda mi ukázal Martin Zítka ze souboru Vozichet z Jablonce nad Nisou – učinil tak v divadelku s krajkovým portálem a v podstatě s panenkami, z nichž jedna oplývala huňatou zlatou hřívou: jak působivě „naturalisticky“ bylo předvedeno trřhání vlasů! A protože se Plaváček dozvěděl všechno, co potřeboval, nastoupila jsem spolu s ním cestu zpátky. Poradil, jak zbavit studnu řáby, jabloň hada, převozníka vesla a vrátil se na zámek, odkud se předtím vydal do světa. Pak už jen Idy a Otík ze Svitav v sekvenci „Na věčnost“ v pietně černém pohádce uzavřeli.

Moje putování s Plaváčkem trvalo dvě hodiny, ale ani chvíli se mi nezdálo dlouhé. Vřbec nevadilo, že se tu sešli zkušení loutkáři s těmi, kteří hráli loutkové divadlo

poprvé. Především o vřtvárně a vřtvárně loutkářské nápady nebyla nouze. Řáda jsem v řadě případů cítila vřiv Hanky Vořřškové – právě v oné miniaturizaci, ve vřtvárně loutkářském kutilství a smyslu sdělujícím „hračičkaření“... Vřstně mi to celé připadalo trošku jako rozhovor aktérů s diváky. Bavili jsme se vzájemně v průběhu představeníček, když se něco nepovedlo i když nás diváky něco nadchlo.

Na závěr jsme se mohli občerstvit výtečnými jablečnými a bramborovými plackami. Měla jsem pocit, že jsem na návštěvě u kamarádů, kde je mi dobře. Ani se mi nechtělo domů.

Zatímco jsem si sobecky uřřívala svého příjemného rozpoložení, Saša Gregar organizoval a maloval si, kam to všechno nacpat při příštím Open Air programu Divadla evropských regionů v červnu v Hradci Králové. A začal zpracovávat Hanku. Pokud se povede, bude to dobře.

Alena Exnarová

PRKNA PRAŠTĚT BUDOU

JAROMĚŘSKÉ DIVADLENÍ

Městské kulturní středisko a Divadelní soubor Vrchlický Jaroměř připravují 3. ročník nesoutěžního divadelního přehlídky s názvem "Jaroměřské divadlení", který proběhne v jaroměřském divadle ve dnech 30. září, 1. a 2. října 2005.

Představí se celkem 7 souborů. Vedle domácího souboru, který uvede hru Jaroslava Koloděje "Dědeček, aneb musíme tam všichni" uvidíme:

- Hrátky s čertem**
- Vysoké nad Jizerou
- Prince a chudřase**
- Ag. Agnes Česká Lípa
- Pygmalion**
- Horní Počernice

Pohádky z Krakonořovy zahrádky

- Lomnice nad Popelkou
- Charleyovu tetu**
- Hronov
- Rukojmí**
- OSDO Ústí n.Orlicí

Zveme srdečně všechny příznivce amatérského divadla.

Pro podzimní divadelní sezónu 2005 připravují herci divadelního souboru Vrchlický Jaroměř premiéru hry Eugena O'Neila **Farma pod jilmy**. Režie se ujal pan Zdeněk Hovorka.

Premiéra:
19. a 20. listopadu v 19,00 hod.

PŘIPRAVUJEME DESÁTÝ ROČNÍK ŠTRONZA,

na který zveme všechny, kteří se věnují aktovým hrám a divadlu jednoho herce. V červnu bude druhý ročník pohádek pro děti "Štronzátka", kde hrajeme loutkovou pohádku "O vřle Amálce", Hloupý Honza a O čertíkovi Kleofáškově.

Na Vánoce chystáme dětem "Broučky" na motivy Jana Karafiáta.

Protože trpíme neustálou absencí mužů v našem souboru, můžeme hrát snad jenom brouky a zvířata viz loňská pohádka Zvřřátka a loupežníci

*DS J.K. Tyl
Moravská Třebová*

D I V A D E L N Í

**NA NÁVRH OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ
DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ
V ÚSTÍ NAD ORLICÍ, KTERÉ JE KOLEKTIVNÍM ČLEMEM
VSVD A KTERÉ SE PŘIPOJILO KE STATUTU PRO
UDĚLOVÁNÍ ZLATÉHO ODZNAKU J. K. TYLA,
BUDOU ZLATÝM TYLEM V ROCE 2005
OCENĚNI**

RUDOLF RAIMANN

narozen 1923, čestný člen
DS VICENA Ústí nad Orlicí

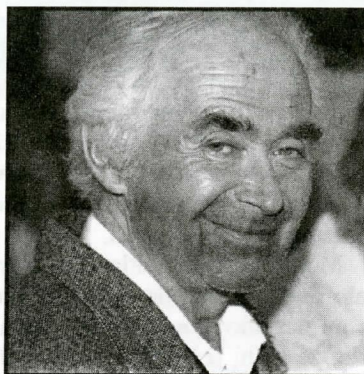

*za jeho dlouholetou ochotnickou
divadelní činnost hereckou,
režisérskou a organizačskou
v Ústí nad Orlicí*

Rudolf Raimann je v ochotnickém divadle činný od čtyřicátých let minulého století. Má za sebou desítky větších i menších rolí ve 111 odehraných představeních. Za všechny je možno jmenovat Radúze z roku 1956. Z režijních prací připomeňme Pygmalion z r. 1954 nebo experimentální divadelní inscenaci opery Antonína Dvořáka Rusalka v roce 1974. V historii souboru sehrála důležitou roli osobní Raimannova zásluha při obnovení činnosti souboru v roce 1973 po téměř sedmileté pauze. Poté stál Rudolf Raimann několik let v čele tohoto do dneška působícího souboru.

VLADIMÍR HEJTMANSKÝ

narozený 1941,
člen DS TYL Králíky

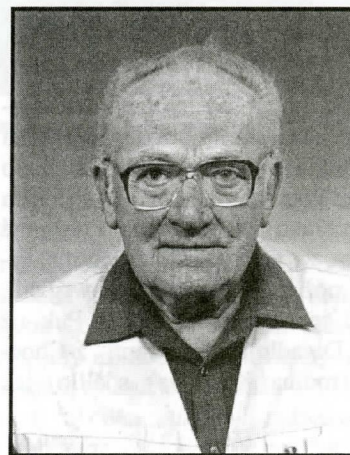
*za třicetiletý přínos k rozvoji
a činnosti králické ochotnické
komunity a za celoživotní obětavou
práci pro divadlo,
hudbu a místní kulturu.*

Vladimír Hejtmanský, nar. 3. 5. 1941, bytem Velké nám. 355, Králíky, poprvé stanul na divadelních prknech roku 1962 ve hře Jiříkovo vidění. Od té doby patří ke stálým členům DS TYL a hrál ve všech inscenacích (tj. ve 21, je ovšem třeba zmínit desetiletou nečinnost souboru při dlouhé rekonstrukci králického kulturního domu), v současné době je služebně nejstarším hercem souboru. Vzhledem k výjimečné pěvecké dispozici byl a je obsazován do rolí, které vyžadují vysoký tenor. Tak například s velkým úspěchem ztvárnil hlavní roli – postavu Františka Kmocha – ve zpěvohře "To byl český muzikant", v polovině devadesátých let zpíval v ochotnickém provedení muzikálu Jesus Christ Superstar.

V osobě Vladimíra Hejtmanského má králická kulturní veřejnost již více než tři desetiletí záruku poctivého přístupu k divadelním rolím i ke společenskému, v nejlepším smyslu slova spolkovému životu. A to není málo.

Ing. JAROMÍR ŠLEMR

narozený 1923,
člen DS Hýbl Česká Třebová

*za více jak padesátiletý přínos
ochotnickému divadlu v souborech
ve Skutči, České Třebové a Šumperku*

Jaromír Šlemer začínal ve Skutči, odkud pochází také jeho rodina působící v Družstvu divadelních ochotníků a tak stál na jevišti několikrát i se svým otcem. A nejen že hrál (téměř 300 představení), ale také divadelní hry psal (např. Tajemství zeleného šera), režíroval (první režie 1947 Úsměvy a kordy F. Tetauera) a to nejen v České Třebové, kam se r. 1947 přestěhoval, ale také v Šumperku, kde působil na Obchodní akademii a také v Dramatickém odboru Šumperk. Účinkoval ve více jak padesáti inscenacích nepočítaje pohádky a pásma poezie, ke kterým měl jako básník rovněž velmi blízko. V režijních počinech jde rovněž o velmi široké spektrum žánru od detektivek, komedií přes dramata, ale i divadlo hudby. Jeho bohatý divadelní život byl oceněn na různých národních i krajských přehlídkách a třikrát se mu dostalo pocty vystoupit na Jiráskově Hronově

JOSEF ZÁMEČNÍK

studio TRITÓN
hudebně spolupracuje s divadelníky
více než 20 let.

Napsal a realizoval scénickou hudbu
do mnoha amatérských i profesionálních představení.
Mnohá byla oceněna na festivalech a přehlídkách
a především obecenstvem.
Namátkou uvádíme z těch živě hraných pro divadlo Jesličky:

Milá sedmi loupežníků

Drak

Žebrácká opera

Chvilé přirozenosti

pro Divadlo Symposion Třebechovice pod Orebem:

Tři mušketýři,

pro divadlo Červený Kostelec:

Zelňačka a další.

Studiové nahrávky byly realizovány pro Evu Hruškovou

Popelka

Divadlo do kapsy

Prométheus

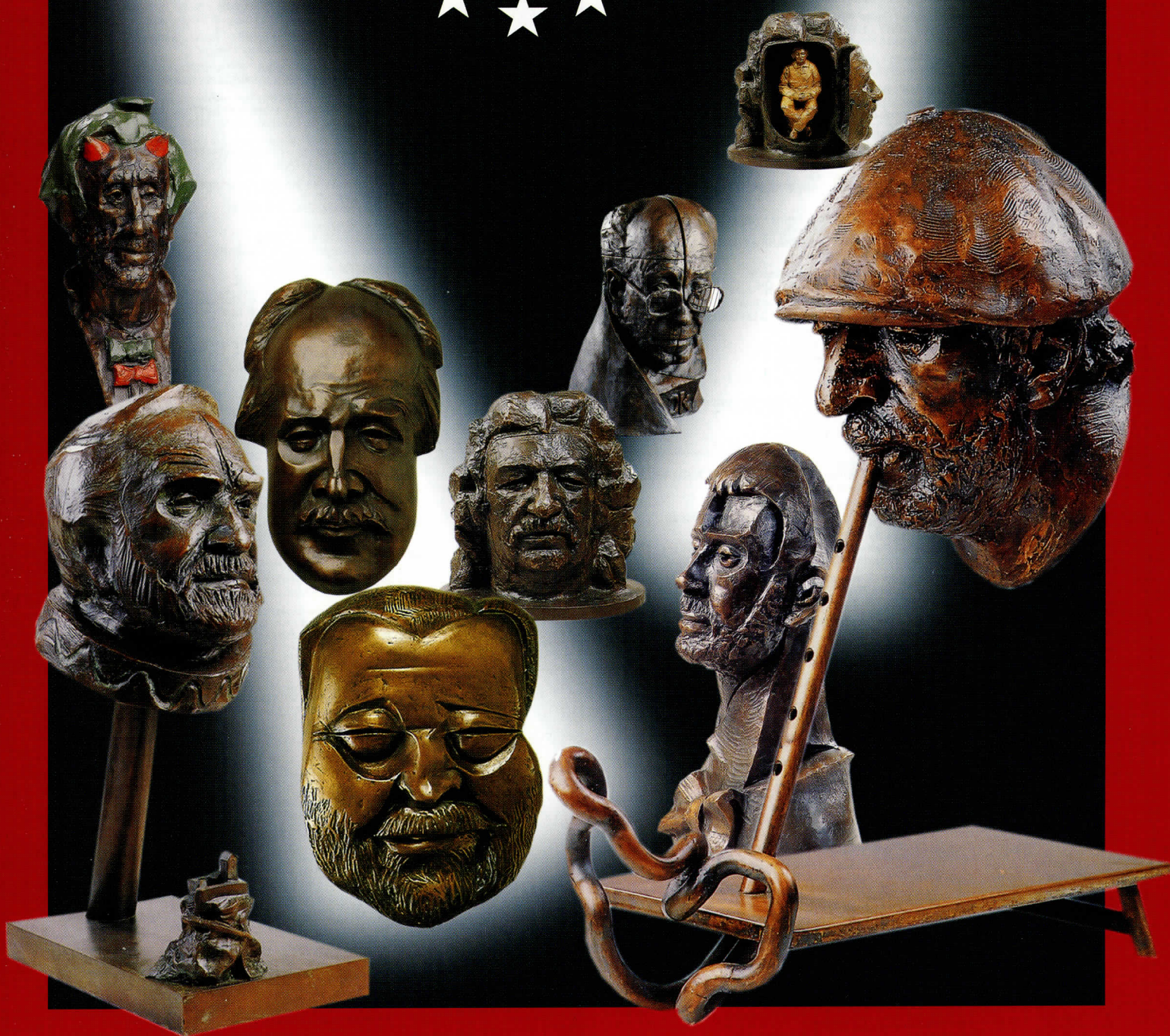
Obraz, atd.

Další projekty se týkaly výběru zvuků a střihání hudby
jiných autorů ve spolupráci s různými režiséry
(hudební divadlo ve Světlé nad Sázavou,
Divadlo Jesličky, Společnost bloumající veřejnosti v Turnově a další).

Spolupráci s divadelníky rád realizuje i dnes
a je na telefonu 776 585 924
ve studiu TRITÓN v Horních Černůtkách.

www.studio-triton.wz.cz

★ ★ ★
★ **THEATRE**
★ **EUROPEAN**
★ **REGIONS**
★ ★ ★

**XI. INTERNATIONAL FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVÉ • CZECH REPUBLIC • 21. - 30. 6. 2005**

VE SPOLUPRÁCI S MINISTERSTVEM KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY

PROGRAM XI. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „THEATRE EUROPEAN REGIONS“ 21.- 30. 6. 2005

21. 6. úterý	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Arnošt Goldflam / Režie: Arnošt Goldflam POHÁDKY PRO ZLOBIVÉ / FAIRY TALES FOR THE NAUGHTY ONES Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Mária Duričková / Scénická realizace: Marie Jelínková a Marie Mrázková CO SI HRAČKY VYPRAVĚLY / WHAT THE TOYS TALKED ABOUT Divadlo Alfa Plzeň - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Christopher Marlowe / Režie: František Derfler TRAGICKÁ HISTORIE O DOKTORU FAUSTOVI / THE TRAGICAL HISTORY OF DOCTOR FAUSTUS Divadlo U stolu Brno - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU Edward Albee / Režie: Martin Čižváč KOZA ANEB KDO JE SYLVIE? / THE GOAT OR WHO IS SYLVIE? Divadlo Aréna Bratislava - Slovensko
22. 6. středa	DIVADLO DRAK	10.00	Petr Vodička / Režie: Petr Vodička TRISTAN A IZOLDA Naivní divadlo Liberec - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Dario Fo / Režie: Aleš Bergman BLÁŽNI A SVĚTCI / FOOLS AND SAINTS Scéna Jorik Košice - Slovensko
	ŠAPITÓ V PARKU	18.00	ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ PADOXŮ / FOUR SEASONS OF PADOX Konceptce a režie: Dominique Houdart Compagnie Dominique Houdart et Jeanne Heuclin Paříž - Francie
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	KAFKA - LABICHE / Adaptace a režie: José Manuel Cano Lopéz Compagnie José Manuel Cano Lopéz Tours - Francie
	SCÉNA V PODKR.	19.00	Edward Albee / Režie: Pavel Krejčí TŘI VELKÉ ŽENY / 3 TALL WOMEN Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	21.00	Jacques Prévert - Jiří Bulis - Jan Borna / Režie: Jan Borna KABARET PRÉVERT - BULIS Divadlo V Dlouhé Praha - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	22.00	ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ PADOXŮ / FOUR SEASONS OF PADOX Konceptce a režie: Dominique Houdart Compagnie Dominique Houdart et Jeanne Heuclin Paříž - Francie
23. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Václav Havel / Režie: Andrej Krob VYROZUMĚNÍ / NOTIFICATION Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Pavel Polák / Režie: Pavel Polák TŘI ČUNICI NEZBEDNÍCI / THREE RASCAL PIGIES Divadlo Radost Brno - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Nikolaj Vasiljevič Gogol / Režie: Sergej Fedotov VEČERY NA SAMOTĚ POBLÍŽ DIKANKY / EVENINGS ON A FARM NEAR DIKANKA Divadlo U mostu Perm - Rusko
	DIVADLO DRAK	17.00	William Shakespeare / Režie: Karel Brožek MACBETH Divadlo Lampion Kladno - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Rudolf Těsnohlídek / Režie: Jan Antonín Pitínský LIŠKA BYSTROUŠKA / THE CUNNING LITTLE VIXEN Slovácké divadlo Uherské Hradiště - ČR
	SCÉNA V PODKR.	19.00	Edward Albee / Režie: Pavel Krejčí TŘI VELKÉ ŽENY / 3 TALL WOMEN Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Jozef Holý / Režie: Marián Pecko KUBO Bábkové divadlo Na rázcosti Banská Bystrica - Slovensko
24. 6. pátek	DIVADLO DRAK	21.00	Alfréd Jarry / Režie: Petr Vodička UBU KRÁLEM / UBU THE KING Divadlo Minor Praha - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Karel Poláček / Režie: Arnošt Goldflam HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU / THE PUB AT A STONE TABLE Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Jan Vladislav / Režie: Josef Krofta POPELKA / CINDERELLA Teatr Lalka Warszawa - Polsko
	DIVADLO DRAK	16.15	T-BASS / Umělecký vedoucí Zdeněk Zolman Hip Hop, Break dance, Discodans, Electric Boogie T-Bass Hradec Králové - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	William Saroyan / Dramatizace a režie: Apolena Vynohradnyková TRACYHO TYGR / TRACY'S TIGER Divadlo NABÍLKO Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	Jakub Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Jakub Krofta ALENKA ZAMILOVANÁ / ALICE IN LOVE Divadlo DRAK Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	18.00	CHOCOLATE JESUS Koncert - Natřískaná fúze popu, rocku, funk Chocolate Jesus Chručim - ČR
25. 6. sobota	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij / Režie: Sergej Fedotov IDIOT Divadlo Petra Bezručů Ostrava - ČR
	SCÉNA V PODKR.	19.00	CABARET LORCA / Konceptce a režie: José Manuel Cano Lopéz Compagnie José Manuel Cano Lopéz Tours - Francie
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	TEATROFIA / Autorské divadlo Teatrofia, SL - La laguna / Tenerife - Španělsko
	DIVADLO DRAK	10.00	Jakub Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Jakub Krofta JAK ŠEL HLOUPÝ HONZA DO SVĚTA / HOW SIMPLE HONZA WENT OUT INTO THE WORLD Divadlo DRAK Hradec Králové - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Boris Hybner - Števo Capka - Josef Šodomka / Režie: Števo Capka MECHANICA Circus Sacra Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	Jakub Krofta a kolektiv / Režie: Jakub Krofta MEDVĚDI / THE BEARS - premiéra Divadlo DRAK Hradec Králové - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Pavel Kohout - Romain Rolland / Režie: Jiří Seydler KRÁL COLAS KOLIKÁTÝ / KING COLAS „KOLIKÁTÝ“ Východočeské divadlo Pardubice - ČR
26. 6. neděle	SCÉNA V PODKR.	19.00	Edward Albee / Režie: Pavel Krejčí TŘI VELKÉ ŽENY / 3 TALL WOMEN Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	TEATROFIA / Autorské divadlo Teatrofia, SL - La laguna / Tenerife - Španělsko
	DIVADLO DRAK	10.00	Josef Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Josef Krofta ZAČAROVANÉ DUDY / THE ENCHANTED BAGPIPES Divadlo DRAK Hradec Králové - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	11.00	Guy Botton - William Somerset Maugham / Režie: Juraj Deák JULIE, TY JSI KOUZELNÁ / JULIA, YOU ARE CHARMING Divadlo Na Fidlovačce Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	13.00	J. V. Renč / Režie: Josef Krofta PERNÍKOVÁ CHALOUPKA / HÄNSEL & GRETEL Divadlo Drak Hradec Králové - ČR
	STUDIO BESEDA	16.00	Geraldine Aron / Režie: Jana Kališová MŮJ BAJEČNÝ ROZVOD / MY BRILLIANT DIVORCE Divadlo Viola a agentura FDA Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	Josef Krofta a kolektiv / Režie: Josef Krofta - premiéra JAK SI HRAJÍ TATINKOVÉ / HOW THE FATHERS ARE PLAYING Divadlo Drak Hradec Králové - ČR
27. 6. pondělí	SCÉNA V PODKR.	17.30	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ / ATTIC DISCUSSION S TOMÁŠEM TÖPPEREM
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Jiří Voskovec - Jan Werich - Burton Lane / Režie: Juraj Deák DIVOTVORNÝ HRNEC / MAGIC POT Divadlo Na Fidlovačce Praha - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Autorské představení z motivů díla i života Franze Kafky PIŠ, KAFKA, PIŠ / WRITE, KAFKA, WRITE Divadlo Sklep Praha - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	David Drábek / Režie: Vladimír Morávek AKVABELY Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Michel de Ghelderode / Režie: Konrad Dworakowski DUVELOR ANEB FRAŠKA O STARÉM ĎABLU / DUVELOR OR THE FARCE ABOUT AN OLD DEVIL Teatr Lalek PLECIUGA Szczecin - Polsko
	DIVADLO DRAK	11.00	VÁLKA DŽBÁNKŮ / WAR OF JUGS Režie: Erik Larzat Erik Larzat Paříž - Francie
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Ifor ap Gyn - Michael O'Conghale / Režie: Ian Rowlands FRONGÓCH North Wales Stage & Project Arts Centre Dublin - GB/Irsko
28. 6. úterý	DIVADLO DRAK	17.00	JOHANNES DOKTOR FAUST / Režie: Francis Jolit Compagnie Loutka Cachan - Francie
	SCÉNA V PODKR.	17.30	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ / ATTIC DISCUSSION Lenka Jaklová s BENJAMINEM KURASEM
	DIVADLO DRAK	18.00	KRÁSA / THE BEAUTY / Režie: Pravdomil Vlnav SESTRY MEDVĚDY / THE SISTERS BEARS Loutkové divadlo Československo Brno - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Jaromír Nohavica - Renata Putzlicher - Radovan Lipus / Režie: Radovan Lipus TEŠÍNSKÉ NEBE / TESIN'S HEAVEN Tešinské divadlo Český Tešín - ČR
	DIVADLO DRAK	21.00	Václav Kliment Klicpera / Režie: Apolena Vynohradnyková HADRIÁN Divadlo NABÍLKO Praha - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Autorské představení HAMLET OR NOT TO BE Teatr Nowogo Fronta Praha/St. Petersburg - ČR/Rusko
	HLAVNÍ SCÉNA	22.30	JAROMÍR NOHAVICA koncert
29. 6. středa	DIVADLO DRAK	10.00	Volně podle Juty Bauerové / Režie: Eva Noel, Paul Olbrich KRÁLOVNA BAREV / THE QUEEN OF COLOURS Erfreuliches Theater Erfurt - Německo
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Ephraim Kishon / Režie: Peter Rašev ROMEO A JULIE / ROMEO & JULIET Ještě po třiceti letech / Thirty years later Staroměstské divadlo Košice - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	Kolektivní text / Režie: Ondřej Cihlář ZAHRÁDKÁŘI / THE GARDENERS Vosto5 Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	18.30	KRÁSA / THE BEAUTY / Režie: Pravdomil Vlnav SESTRY MEDVĚDY / THE SISTERS BEARS Loutkové divadlo Československo Brno - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij / Režie: Vladimír Morávek RASKOLNIKOV - JEHO ZLOČIN A TREST / RASKOLNIKOV - HIS CRIME AND PUNISHMENT Divadlo Husa na provázku Brno - ČR
	SCÉNA V PODKR.	19.00	Edward Albee / Režie: Pavel Krejčí TŘI VELKÉ ŽENY / 3 TALL WOMEN Klicperovo divadlo HK - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Autorské představení PRVOTNÍ PRÍZNÁKY ZTRÁTY JMÉNA / PRELIMINARY SYMPTOMS OF THE LOSS OF THE NAME Teatr Nowogo Fronta Praha/St. Petersburg - ČR/Rusko
30. 6. čtvrtek	DIVADLO DRAK	21.00	Jan Beneš - Mc Gaide / Johannes Dörner Režie: Jan Beneš - Mc Gaide / Johannes Dörner DR. SCHRECK KLINIK - DAS BLUTIG KABINETT Adriatik Praha - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Peter Nichols / Režie: Lída Engelová HRA VÁŠNÍ / PASSION PLAY Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Zuzana Zemaníková / Režie: Ondřej Spišák PONITRIANSKÉ VYPRÁVKY / NITRA'S FAIRY TALES Staré divadlo Nitra - Slovensko
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	Nina Sedur / Režie: Sergej Fedotov PANOČKA Komorní scéna Aréna Ostrava - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	J. Havelka, V. Němeček a kolektiv / Režie: Jiří Havelka NIC NÁS NEZASTAVÍ / NOTHING WILL STOP US Studio Studia Y Praha - ČR
	SCÉNA V PODKR.	17.30	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ / ATTIC DISCUSSION Lenka Jaklová s JIŘÍM SUCHÝM
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Bohumil Hrabal / Režie: Jerzy Zof PRODÁN DŮM, VE KTERÉM UŽ NEMOHO BYDLET / I WILL SELL THE HOUSE IN WHICH I CAN LIVE NO MORE Divadlo KTO Krakow - Polsko
31. 6. pátek	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Selline Vallé a Savi Salvatore / Režijní supervize: Pavel Štourač LETOKRUHY / THE FLOW OF TIME Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
	DIVADLO DRAK	21.00	Radek Beran a kolektiv / Režie: Radek Beran a Buchty a loutky ROCKY IX Buchty a loutky Praha - ČR
	SCÉNA V PODKR.	22.00	Jiří Jelínek a kolektiv / Režie: Jiří Jelínek PARIS Společný projekt Klicperova divadla a Divadla DNO Hradec Králové - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00	Lev Nikolajevič Tolstoj / Režie: Josef Kethner PŘÍBĚH KONĚ / THE STORY OF A HORSE Městské divadlo Mladá Boleslav - ČR
	DIVADLO DRAK	17.00	Ruby Hoo a Teddies / Režie: David Doubek ULTIMATUM Nejhodnější medvídci Praha - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	HOŘÍ, MÁ PANENKO! / FIRE, MY BABYDOLL Podle slavného filmu Miloše Formana / Režie: Vladimír Morávek Klicperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	ŠAPITÓ V PARKU	21.00	Selline Vallé a Savi Salvatore / Režijní supervize: Pavel Štourač LETOKRUHY / THE FLOW OF TIME Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
1. 7. sobota	LETNÍ SCÉNA	22.00	SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ FESTIVALU

ZMĚNY VYHAZENY

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI FESTIVALU

úterý 21. 6.	Ulicemi města	11.00 - 17.00	Jolana Brannyová Modrá jde Hradcem Divadlo U Tří pávů Hradec Králové	pátek 24. 6.	Stan DNO	22.00	Jiří Jelínek a spol. Cirkus (60') Divadlo DNO Hradec Králové
	Letní scéna KD	15.30	D. Weissová, J. Ipser Pletené pohádky (50') Divadýlko Kuba Plzeň		Městská hudební síň	22.15	F. Kafka, L. Špais Popis jednoho zápasu (70') Triarius Česká Třebová
	Radnice	17.00	Iveta Dušková Bar Honolulu (60') VOŠ herecká Praha Michle		Radnice	22.15	Autorská komunikační hra Mr. Brufein (60') Divadlo XXL Praha
	Kavčí plácek	18.00	Na tři kusy Rockový koncert		Letní scéna KD	15.30	H. Ch. Andersen, P. Mlád Pasáček vepřů (45') Divadýlko Kuba Plzeň
	Městská hudební síň	19.30	Carlo Goldoni Sluha dvou pánů (125') Středočeské divadlo Kladno		U Kašny	15.00	Romana Hlubučková a kolektiv Kdo to mňoukl? (10') Tak co?! ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou
	Radnice	19.30	Iveta Dušková Vlak (90') VOŠ herecká Praha Michle		Městská hudební síň	17.00	J. W. Goethe Faust (60') Malé vinohradské divadlo Praha
	Stan DNO	21.00	Jiří Jelínek a spol. Paris - Cirkus (120') Klicperovo divadlo a Divadlo DNO Hradec Králové		Radnice	17.00	Romana Hlubučková Kybajváspro a Dokud nás čápi nerozdělí (60') Tak co?! ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou
	Radnice	22.30	W. Shakespeare Mnoho povyku pro nic (90') Divadlo bez Věry Pomezí		Žižkovy sady	19.30	Batóóoch Neviděla jsem tě někde snad? Nikdy? (60') Skupina batóóoch Praha
	Městská hudební síň	23.00	Ondřej Pumr Performance pro percipienty starší 15 let (45') J.S.T. E. Artyčok a Dred Náchod		Radnice	19.30	Anna Ducháčková Singing with Anicka (50') Výrob si své letadýlko Praha
středa 22. 6.	Radnice	11.00	F. Kaska, P. Mlád Mňam pohádky (45') Divadýlko Kuba Plzeň	sobota 25. 6.	Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Košičan 3 Divadlo Vosto5 Praha
	Letní scéna KD	15.30	F. Kaska, P. Mlád Mňam pohádky (45') Divadýlko Kuba Plzeň		Městská hudební síň	22.15	Heinrich Rademin Atalanta (60') Geisslers Hofkomedianten Kuks
	Městská hudební síň	17.00	Max Frish - Petr Hašek Veliký hněv Filipa Hotze (To neuděláš, Filipe, já tě znám!) (30') KALD DAMU Praha		Radnice	22.15	ING Kolektiv Imperium vrací uhlo (40') DS Čtyřlístek "ING Kolektiv" Frýdek Místek
	Radnice	17.00	Krátké a úderné Punk není mrkev - The Best off (60') Krátké a úderné divadlo Liberec		Radnice	11.00	F. Kaska, P. Mlád Narodil se klaun (55') Divadýlko Kuba Plzeň
	Městská hudební síň	19.30	Kolektivní nevědomí Improizační spartakiáda, tentokrát ještě bez kuželů Malé vinohradské divadlo Praha		U Kašny	15.00	K. H. Borovský Křest sv. Vladimíra (40') Rentiér Blatná
	Radnice	19.30	P. J. Novotný a T. Kout Udoblínky nové luny (45') Divadlino Krvik Totr a Sdružení pro obnovu dramatické písně Filtr		Letní scéna KD	15.30	Zuzana Zemanová S loutkami ke hvězdám (60') Zemanovo dřevěné divadlo Brno
	Radnice	21.30	Matija Solce Fekete Seretlek (30') Teatro Matita Ankarán, Slovinsko		Městská hudební síň	16.00	Faifr-Macura-Uždil Faustárna (45') Dred Náchod
	Stan DNO	22.00	Koncert DJ Mateřidouška Divadlo DNO		Radnice	16.00	Pavel Dostál Případ Grendwal (100') Divadlo bez zábran Praha
	Městská hudební síň	22.15	Elfriede Jelínek Nemoc aneb Moderní ženy (100') Divadelní fakulta JAMU Brno		U Kašny	17.00	K. I. Galczynski Zelená husa a sádelné nokturno (40') Divadlo Jesličky Hradec Králové
čtvrtek 23. 6.	Radnice	23.00	Matija Solce Želva Morgan (30') Teatro Matita Ankarán. Slovinsko		Kavčí plácek	18.00	Puzzle Jazz Rockový koncert
	Radnice	11.00	H.Ch. Andersen, P. Mlád Pasáček vepřů (45') Divadýlko Kuba Plzeň		Radnice	19.00	kolektiv Los Pejoros (60') Divadlo Tramtarie - Ateliér autorské tvorby Olomouc
	Letní scéna KD	15.30	Monika Kurincová O třech prasátkách (40') Divadlo Neslyším Brno		Žižkovy sady	19.30	Batóóoch Neviděla jsem tě někde snad? Nikdy? (60') Skupina batóóoch Praha
	U Kašny	17.00 18.30	Vysoké imprnákly (30') Mimotaurus Praha		Městská hudební síň	21.00	Vlastimil Peška Po všem hovno, po včelách med (75') Ořechovské národní divadlo Ořechov u Brna
	Kavčí plácek	18.00	Tereza Kradla Rockový koncert		Stan Vosto5	22.00	Koncert kapely Tatra Doprovodná kapela Divadla Vosto5 Praha
	Radnice	19.30	Kolektiv Kde domov můj (60') Divadlo V soukolí Olomouc		Radnice	21.00	Martin J. Švejda Surovosti laskavosti (60') Antonín D. S. Praha
	Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Stand'artní kabaret (80') Divadlo Vosto5 Praha		Radnice	22.30	Kabaretiéři Recese z deprese (80') Kabaretiéři Praha

neděle 26. 6.	Letní scéna KD	15.30	Pavla Srncová Dřevěný cirkus (60') Divadlo Karromato Praha	středa 29. 6.	Radnice	20.00	Jiří Polehňa podle lidových loutkářů Johanes Doktor Faust (45') DS Záchvat ZUŠ Na Střežině H. Králové
	Radnice	17.00	Slávka Hozová Pout'ová opera o Františce (60') Tjatr Na káře Hořovice		Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Stand'artní kabaret Divadlo Vosto5 Praha
	U Kašny	17.00	K. H. Borovský Křest sv. Vladimíra (40') Rentiér Blatná		Městská hudební síň	22.15	Kafka - Za dveřmi (75') Trinational Theatre Project (Polsko, Německo, Česká republika)
	Městská hudební síň	17.30	Boris Vian Rozruch v Andénách (40') Volná asociace Přibyslav		Radnice	22.15	Kolektiv Okna (60') Divadlo Jesličky Hradec Králové
	Žižkovy sady	19.30	Batóóoch Neviděla jsem tě někdy snad? Nikdy? (60') Skupina batóóoch Praha		Letní scéna KD	15.30	Marta Ljubková O statečné Hildě a pyšném Hákonovi (45') Divadlo U staré herečky Hradec Králové
	Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Vajce (60') Divadlo Vosto5 Praha		Zahrádka Amátka	15.30 - 19.00	Jaroslav Nohavica, Hana Voříšková Grónská písnička (3') Divadlo pro jednoho diváka Choceň
	Městská hudební síň	22.15	P. H. Cami Noc orgií v Neslezké věži (60') Divadlo F. X. Šaldy Liberec		Radnice	17.00	Dobroslav Illich My se vlka nebojíme (40') Hád Hradec Králové
	Radnice	22.15	Boiffin-Sklenář Bicí nástroje a hlas (60') Cecile Boiffin (Francie) a Jan Sklenář		U Kašny	17.00	Mirka Vydrová Smrt ve službách loutkového divadla (20') Divadlo Bořivoj Praha
pondělí 27. 6.	Radnice	11.00	Hana Galetková a Tomáš Volkmer Kašpárkovo putování (40') Theatr ludem Ostrava	čtvrtek 30. 6.	Městská hudební síň	17.30	Ephraim Kishon Oddací list (120') DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou
	Letní scéna KD	15.30	Hana Galetková a Tomáš Volkmer Kašpárkovo putování (40') Theatr ludem Ostrava		Kavčí plácek	18.00	Wo.Co.De Pardubice Rockový koncert
	Městská hudební síň	17.00	H. Krejčí, P. Huml Princ Bhadra a princezna Vasantaséna... (90') Studio Dům Brno		Stan DNO	19.00	Smrt ve službách loutkového divadla (20') Divadlo Bořivoj Praha + Divadlo DNO
	Radnice	17.00	Olga Strnadová Vojna s Turkem (20') Poslední mravenec Žamberk a Jan Werich, Romana Hlubučková Lakomá Barka (20') Tak co?! ZUŠ Chlumec nad Cidlinou		Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Sníženka (60') Divadlo Vosto5 Praha
	U Kašny	17.00	Roman Horák a Robert Janč Sharlatani (60') Squarda Sua Praha		Městská hudební síň	22.15	Jiří Wolker a kol. Nejvyšší obět' (45') Společnost doktora Krásky Praha
	Kavčí plácek	18.00	Pohádka Beat Hradec Králové Rockový koncert		Radnice	22.15	P. Corneille, T. Kalinčík Cid (120') Bradatá divadelná dvojice Trenčín (Slovensko) - Praha
	Městská hudební síň	19.00	Jakub Kostelník Brna (20') ÚstaF Brno		Městská hudební síň	23.30	Tennese Williams Světlo v mém pokoji (35') Divadlo Drát Lačnov
	Radnice	19.30	Dominik Tesař Akrobolis (45') Mimotaurus Praha		Ulicemi města	11.00 - 17.00	Jolana Brannyová Modrá jde Hradcem (30') Divadlo U Tří pávů Hradec Králové
	Stan DNO	20.00	Olga Strnadová Vojna s Turkem (20') Poslední mravenec Žamberk a Jan Werich, Romana Hlubučková Lakomá Barka (20') Tak co?! ZUŠ Chlumec nad Cidlinou		Letní scéna KD	15.30	Marta Ljubková Tygr Bábovek (45') Divadlo U Staré herečky Hradec Králové
	Stan Vosto5	21.00	Vosto5 Karavan Evropa (60') Divadlo Vosto5 Praha		Zahrádka Amátka	15.30 - 19.00	Jaroslav Nohavica, Hana Voříšková Grónská písnička (3') Divadlo pro jednoho diváka Choceň
	Stan DNO	22.00	Jiří Jelínek a spol. Cirkus (60') Divadlo DNO Hradec Králové		Městská hudební síň	16.00	F. Škroup, J. K. Chmelenský, E. Zámečníková Dráteník (120') Konzervatoř Pardubice
	Městská hudební síň	22.15	Georg Büchner Vojcek - Recorded (65') Starý hasiči soubor Praskova		Radnice	17.00	Woody Allen Kočka leze dírou, smrt oknem (35') Divadlo Drát Hradec Králové
	Radnice	22.15	Josef Tejkl Čilimník (80') Černí šviháci Kostelec nad Orlicí		Kavčí plácek	18.00	Spektrum Hradec Králové Rockový koncert
úterý 28. 6.	Letní scéna KD	15.30	Jarka Holasová O Palečkoví - Hrnečku vaří! (45')		Městská hudební síň	19.30	Klára Mazlová Parníček (30') Motýlci a kozičky Brno
	Radnice	17.00	Božena Němcová Ptačí hlava a srdce (35') MišaS Hradec Králové		Radnice	19.30	D. Weissová, J. Ipser Pustý les (40') Soukromé divadlo POLI Hradec Králové
	U Kašny	17.00	Roman Horák a Robert Janč Sharlatani (60') Squarda Sua Praha		Městská hudební síň	22.15	Ivan Fried Hrabě Špork (75') Divadlo Esence Praha
	Radnice	18.00	Markéta Bláhová Pastička (60') Divadlo Jesličky Hradec Králové		Radnice	22.15	Josef Topol Kočka na kolejích (90') Divadlo Víkadlo Praha
	Kavčí plácek	18.00	Miloš Dvořáček Folkový koncert				Příležitostně vystoupí na Kavčím plácku a 28. června půjdou průvodem Orientální tanečnice Studia Sultánky Hradec Králové a jejich hosté. VÝSTAVY Rokitova výstavní síň na Kavčím plácku POKLADY KNOFLÍKOVÉ KRÁLOVNY - otevřeno denně 9-12 a 14-18 hodin Informační centrum, Gočárova tř. Open Air Ozvěny Fotografie Jany Portykové a Michala Drtiny z minulých ročníků Open Air programu, otevřeno denně mimo neděli od 8 do 18 hodin, v sobotu od 8 do 12 hodin.